

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia XXX
KOM(2011) 628/3

2011/0288 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej

{SEC(2011) 1153}

{SEC(2011) 1154}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych)¹ określono ramy budżetowe i główne kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR). W oparciu o te ramy Komisja przedstawia pakiet rozporządzeń ustanawiających przepisy dotyczące realizacji WPR w latach 2014-2020 wraz z oceną skutków realizacji alternatywnych wariantów rozwoju tej polityki.

Obecne propozycje reform są oparte na komunikacie dotyczącym WPR do 2020 r.², w którym przedstawiono szeroki wybór wariantów strategicznych, których realizacja pozwoli zmierzyć się z przyszłymi wyzwaniem dla rolnictwa i obszarów wiejskich i wypełnić cele wyznaczone dla WPR czyli: 1) cel rentownej produkcji żywności; 2) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań w dziedzinie klimatu; oraz 3) zrównoważonego rozwoju terytorialnego. Od chwili przyjęcia komunikatu zaprezentowany w nim kierunek reform cieszy się szerokim poparciem zarówno wśród uczestników debaty międzyinstytucjonalnej³, jak i zainteresowanych podmiotów, z którymi przeprowadzono konsultacje w ramach oceny skutków.

Wspólną potrzebą, która wyłoniła się w trakcie tego procesu, jest potrzeba dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie i na obszarach wiejskich inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, z zachowaniem WPR opartej na dwóch filarach, w ramach których do osiągnięcia tych samych celów wykorzystuje się komplementarne środki. Filar I obejmuje płatności bezpośrednie i środki organizacji rynków, które zapewniają podstawowe wsparcie rocznych dochodów unijnych rolników, a także pomoc w przypadku szczególnych zakłóceń na rynku, filar II dotyczy zaś rozwoju obszarów wiejskich. W ramach II filaru państwa członkowskie sporządzają i współfinansują programy wieloletnie oparte na wspólnych ramach⁴.

Dzięki kolejnym reformom WPR rolnictwo stało się bardziej zorientowane na rynek, przy jednoczesnym zachowaniu wsparcia dochodów producentów, poprawiła się spójność wymogów w zakresie ochrony środowiska i zwiększyło poparcie dla polityki rozwoju obszarów wiejskich jako zintegrowanej metody rozwoju obszarów wiejskich w całej UE. Ten sam proces reform zwiększył jednak także oczekiwania co do lepszego rozdziału pomocy między państwa członkowskie i w tych państwach, oraz dał początek wezwaniom do lepszego

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Budżet z perspektywy „Europy 2020”, COM(2011)500 wersja ostateczna z 29.6.2011.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „WPR do 2020 r.: sprostac wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi” COM(2010)672 wersja ostateczna z 18.11.2010.

³ Zob. w szczególności rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 czerwca 2011 r., 2011/2015(INI) oraz konkluzje Prezydencji z 18.3.2011.

⁴ Obowiązujące obecnie ramy legislacyjne obejmują rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (płatności bezpośrednie), rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 (instrumenty rynkowe), rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (rozwój obszarów wiejskich) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 (finansowanie).

ukierunkowania środków służących rozwiązaniu problemów ochrony środowiska i skuteczniejszego przeciwdziałania większej niestabilności rynku.

Poprzednie reformy służyły głównie rozwiązaniu problemów wewnętrznych UE, obejmujących znaczne nadwyżki produkcji i zagrożenia związane z bezpieczeństwem żywności. Reformy te przyniosły korzyści zarówno w samej UE, jak i na arenie międzynarodowej. Większość dzisiejszych problemów wywołanych jest jednak przez czynniki zewnętrzne wobec rolnictwa, a zatem wymagają szerzej zakrojonych środków politycznych.

Przewiduje się, że nasilą się negatywne skutki dla dochodów z działalności rolniczej, gdyż rolnicy stoją w obliczu większej liczby zagrożeń, spadku wydajności i obniżenia marż ze względu na rosnące ceny środków produkcji. Istnieje zatem potrzeba utrzymania wsparcia dochodów i zwiększenia skuteczności instrumentów służących do zwalczania zagrożeń i reagowania w sytuacjach kryzysowych. Silne rolnictwo ma kluczowe znaczenie dla europejskiego przemysłu spożywczego i światowego bezpieczeństwa żywnościowego.

Jednocześnie wzywa się podmioty działające w rolnictwie i na obszarach wiejskich do nasilenia wysiłków na rzecz realizacji ambitnych celów związanych ze zmianą klimatu i energetyką oraz strategii dotyczącej różnorodności biologicznej stanowiących część strategii „Europa 2020”. Konieczne będzie udzielanie pomocy rolnikom i leśnikom, na których w głównej mierze spoczywa odpowiedzialność za gospodarowanie gruntami, z przeznaczeniem na przyjmowanie i utrzymywanie przez nich systemów i praktyk rolnych szczególnie sprzyjających realizacji celów w zakresie ochrony środowiska i klimatu, ponieważ ceny rynkowe nie obejmują zapewniania tych dóbr publicznych. Będzie to także konieczne do jak najlepszego wykorzystania zróżnicowanego potencjału obszarów wiejskich, a zatem przyczyni się do osiągnięcia wzrostu służącego włączeniu społecznemu i spójności społecznej.

Przyszła WPR nie będzie zatem polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Z prowadzenia takiej prawdziwie wspólnej polityki, która w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE, płynie unijna wartość dodana. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi, a jednocześnie umożliwiając elastyczność we wdrażaniu, aby dostosować rozwiązania do lokalnych potrzeb.

W ogólnych założeniach wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych przewidziano, że WPR ma zachować swoją dwufilarową strukturę, przy czym kwota budżetu dla każdego filara powinna zostać utrzymana w wartościach nominalnych na poziomie z 2013 r., z wyraźnym ukierunkowaniem na osiągnięcie wyników w odniesieniu do głównych priorytetów UE. Płatności bezpośrednie powinny być przeznaczone na wspieranie zrównoważonej produkcji dzięki przyznaniu 30 % finansowania z budżetu na obowiązkowe środki korzystne dla klimatu i środowiska. Poziomy płatności powinny stopniowo zostać zrównane, a płatności dla beneficjentów korzystających ze znaczących kwot pomocy stopniowo ograniczone. Wspólne ramy strategiczne powinny obejmować rozwój obszarów wiejskich, a także inne unijne fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu, które powinny zostać jeszcze bardziej ukierunkowane na rezultaty i podlegać bardziej przejrzystym ulepszonym zasadom dotyczącym warunków *ex ante*. Wreszcie finansowanie WPR w zakresie środków wspierania

rynków powinno zostać zwiększone z użyciem dwóch instrumentów spoza wieloletnich ram finansowych: 1) rezerwy na wypadek sytuacji kryzysowych oraz 2) Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w rozszerzonym zakresie.

Główne elementy ram legislacyjnych WPR na lata 2014-2020, uwzględniające powyższe kwestie, zawarte są w następujących rozporządzeniach:

- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej („rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) („rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej („rozporządzenie horyzontalne”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli.

Rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich opiera się na wniosku przedstawionym przez Komisję w dniu 6 października 2011 r., w którym określono wspólne zasady dotyczące wszystkich funduszy we wspólnych ramach strategicznych⁵. W późniejszym terminie przygotowane zostanie rozporządzenie w sprawie programu dostaw żywności dla osób najbardziej potrzebujących, który obecnie ujęty jest w innym dziale budżetu wieloletnich ram finansowych.

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006, COM (2011) 615 z 6.10.2011.

Ponadto w trakcie przygotowywania są nowe przepisy dotyczące publikowania informacji o beneficjentach, które uwzględniają zastrzeżenia zgłoszone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w celu znalezienia najodpowiedniejszego sposobu pogodzenia prawa beneficjentów do ochrony ich danych osobowych z zasadą przejrzystości.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Ocena skutków służy ocenie i porównaniu skutków trzech alternatywnych scenariuszy działania w oparciu o ocenę bieżącej strategii politycznej i analizę przyszłych wyzwań i potrzeb. Stanowi ona wynik długiego procesu, kierowanego przez zespół przedstawicieli różnych służb, zapoczątkowanego w kwietniu 2010 r., w ramach którego przeprowadzono szeroko zakrojoną analizę ilościową i jakościową, obejmującą określenie scenariusza wyjściowego w postaci średniookresowych prognoz dla rynków rolnych i dochodów do 2020 r. i modelowanie skutków różnych scenariuszy strategicznych dla sytuacji ekonomicznej sektora rolnictwa.

Ocena skutków obejmuje następujące trzy warianty: 1) wariant dostosowania, w którym kontynuowana jest obecna strategia polityczna jednocześnie z działaniami służącymi zajęciu się jej najslabszymi stronami takimi jak kwestia podziału płatności bezpośrednich; 2) wariant integracji, który zakłada znaczące zmiany w strategii w postaci lepszego ukierunkowania i ekologizacji płatności bezpośrednich dla rolników i bardziej strategicznego ukierunkowania polityki rozwoju obszarów wiejskich, tak by była lepiej skoordynowana z politykami unijnymi w innych dziedzinach, przy czym wariant ten przewiduje także rozszerzenie zakresu podstawy prawnej, aby w większym zakresie objąć współpracę producentów; oraz 3) scenariusz zmiany ukierunkowania, w ramach którego polityka zostaje ukierunkowana wyłącznie na środowisko ze stopniowym wycofywaniem płatności bezpośrednich, przy założeniu, że zdolność produkcyjna może zostać utrzymana bez płatności i że inne środki polityczne mogą służyć spełnieniu społeczno-ekonomicznych potrzeb obszarów wiejskich.

W kontekście kryzysu gospodarczego i jego negatywnego wpływu na finanse publiczne, w związku z którym UE przyjęła strategię „Europa 2020” oraz wniosek określający wieloletnie ramy finansowe, w ramach każdego z tych trzech wariantów przywiązuje się wagę do innego z trzech strategicznych celów przyszłej WPR, która służy temu, by rolnictwo stało się bardziej konkurencyjne i zrównoważone, a obszary wiejskie tętniły życiem. W celu lepszego dostosowania do strategii „Europa 2020”, zwłaszcza pod względem efektywności wykorzystania zasobów, coraz istotniejsze będzie zwiększenie wydajności rolnictwa przez wykorzystanie badań, transferu wiedzy i wspieranie współpracy oraz innowacyjności (w tym za pośrednictwem europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa). Choć polityka rolna nie jest już realizowana w otoczeniu regulacyjnym prowadzącym do zakłóceń rynku, przewiduje się, że dalsza liberalizacja handlu, w szczególności w kontekście dauhańskiej agendy rozwoju czy umowy o wolnym handlu z Mercosur, będzie źródłem dodatkowego negatywnego wpływu na ten sektor.

Trzy warianty strategiczne zostały opracowane z uwzględnieniem preferencji wyrażonych w konsultacjach, które zostały przeprowadzone w ramach oceny skutków. Zainteresowane podmioty zostały zaproszone do przedstawienia swoich poglądów między 23 listopada

2010 r. a 25 stycznia 2011 r., a w dniu 12 stycznia 2011 r. zorganizowano posiedzenie komitetu doradczego. Poniżej podsumowano najważniejsze wnioski.⁶

- Między zainteresowanymi stronami panuje zgoda co do tego, że do zmierzenia się z wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i rozwoju terytorialnego potrzeba silnej WPR opartej na strukturze dwóch filarów.
- Większość respondentów jest zdania, że WPR powinna odgrywać rolę w stabilizowaniu rynków i cen.
- Zainteresowane podmioty mają różne poglądy dotyczące ukierunkowania wsparcia (a zwłaszcza redystrybucji wsparcia bezpośredniego i ograniczania płatności).
- Panuje zgoda co do tego, że obydwie filary mogą istotnie posłużyć do realizacji działań służących do walki ze zmianą klimatu i zwiększenia efektywności środowiskowej dla dobra unijnego społeczeństwa. Podczas gdy wielu rolników uważa, że płatności I filara są już dobrze wykorzystywane, w przekonaniu opinii publicznej mogą one być wykorzystywane bardziej efektywnie.
- Respondenci pragną, by wszystkie części UE, w tym obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania, stały się miejscem przyszłego wzrostu i rozwoju.
- Wielu respondentów podkreślało potrzebę integracji WPR z polityką w innych dziedzinach, takich jak: ochrona środowiska, zdrowie, handel i rozwój.
- Postrzegają oni innowacyjność, rozwój konkurencyjnych przedsiębiorstw i dostarczanie dóbr publicznych obywatelom UE jako sposoby dostosowania WPR do strategii „Europa 2020”.

Ocena skutków obejmuje zatem porównanie trzech wariantów strategicznych:

W ramach wariantu zmiany ukierunkowania zostałyby przyspieszone dostosowanie strukturalne w sektorze rolnym oraz nastąpiłoby przesunięcie produkcji w stronę obszarów najbardziej efektywnych pod względem kosztów i najrentowniejszych sektorów. Znacząco zwiększono by finansowanie ochrony środowiska, przy jednoczesnym narażeniu sektora na większe ryzyko ze względu na ograniczony zakres interwencji rynkowej. Ponadto wariant ten wiązałby się z wysokimi kosztami społecznymi i szkodą dla środowiska, ponieważ mniej konkurencyjne obszary doświadczyłyby znacznej utraty dochodu, a jako że w ramach polityki utracono by możliwość oddziaływania poprzez płatności bezpośrednie powiązane z wymogami wzajemnej zgodności, nastąpiłaby degradacja środowiska.

W przeciwieństwie do powyższego, wariant zakładający dostosowanie pozwoliłby najlepiej zachować ciągłość polityki przy wprowadzeniu ograniczonych, ale wymiernych udoskonaleń zarówno w konkurencyjności rolnictwa, jak i w efektywności środowiskowej. Panują jednak poważne wątpliwości co do tego, czy wariant ten pozwoliłby odpowiednio sprostać przyszłym wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i środowiskiem, które w długoterminowej perspektywie także warunkują zrównoważenie rolnictwa.

⁶ Zob. załącznik nr 9 do oceny skutków, w którym zawarto przegląd 517 otrzymanych opinii.

Scenariusz integracji jest nowatorski ze względu na lepsze ukierunkowanie i ekologizację płatności bezpośrednich. Analiza wskazuje na to, że ekologizacja jest możliwa rozsądnym kosztem z punktu widzenia rolników, choć nie da się całkowicie uniknąć obciążenia administracyjnego. Wariant ten mógłby stać się nowym bodźcem do rozwoju obszarów wiejskich pod warunkiem, że nowe możliwości zostaną skutecznie wykorzystane przez państwa członkowskie i regiony oraz że oparcie się na wspólnych ramach strategicznych z innymi unijnymi funduszami nie osłabi efektu synergii z I filarem ani nie odbierze szczególnych możliwości związanych z rozwojem na obszarach wiejskich. Jeśli osiągnięta zostałaby właściwa równowaga, taki scenariusz najlepiej posłużyłby osiągnięciu celu długoterminowego zrównoważonego rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich.

W związku z tym ocena skutków zawiera podsumowanie, że scenariusz integracji pozwala na zachowanie największej równowagi w stopniowym dostosowywaniu WPR do strategicznych celów UE i w realizacji różnych przepisów wniosków ustawodawczych. Niezbędne będzie także opracowanie zasad oceny, by mierzyć wyniki WPR w odniesieniu do wspólnego zestawu wskaźników powiązanych ze strategicznymi celami.

W tym procesie istotnym założeniem było uproszczenie, które powinno być osiągnięte na wiele sposobów, w tym przez udoskonalenie przepisów dotyczących wzajemnej zgodności i instrumentów rynkowych lub przez zaprojektowanie programu dla drobnych producentów rolnych. Ponadto ekologizacja płatności bezpośrednich powinna być zaplanowana w taki sposób, by zminimalizować obciążenie dla administracji, w tym koszty inspekcji.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Proponuje się utrzymanie obecnej struktury WPR opartej na dwóch filarach, w ramach której obowiązkowe środki powszechnego stosowania do corocznego wdrażania w ramach I filara byłyby uzupełnione lepiej dostosowanymi do uwarunkowań krajowych i regionalnych dobrowolnymi środkami w ramach programów wieloletnich II filara. Nowa koncepcja płatności bezpośrednich ma na celu lepsze wykorzystanie efektu synergii z II filarem, którego środki są z kolei umieszczone we wspólnych ramach strategicznych, by można było lepiej je skoordynować ze środkami funduszy w ramach zarządzania dzielonego.

Ponadto zostaje także zachowana obecna struktura czterech podstawowych instrumentów prawnych, przy czym zostaje rozszerzony zakres rozporządzenia finansowego, by ująć wspólne przepisy w jeden dokument zwany obecnie rozporządzeniem horyzontalnym.

Wnioski są zgodne z zasadą pomocniczości. WPR jest prawdziwie wspólną polityką: jest to obszar, w którym zarządzanie dzielone jest między UE a państwa członkowskie i jest prowadzone na szczeblu unijnym dla utrzymania zrównoważonego i zróżnicowanego rolnictwa w całej UE, objęcia istotnych kwestii wykraczających poza granice państw, takich jak zmiana klimatu, oraz dla zwiększenia solidarności między państwami członkowskimi. Ze względu na znaczenie przyszłych wyzwań dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska i równowagi terytorialnej, WPR pozostaje polityką o strategicznym znaczeniu dla skutecznego podejmowania strategicznych wyzwań i najbardziej efektywnego wykorzystania środków budżetowych. Ponadto proponuje się utrzymanie obecnej struktury instrumentów w obydwu filarach, w ramach której państwa członkowskie miałyby większą swobodę w dostosowaniu rozwiązań do lokalnych uwarunkowań oraz w dofinansowaniu środków II filara. W ramach II filara udostępnia się także narzędzia takie jak europejskie partnerstwo innowacyjne i instrumenty zarządzania ryzykiem. Jednocześnie wspólna polityka rolna zostanie lepiej

dostosowana do strategii „Europa 2020” (w tym przez umieszczenie jej we wspólnych ramach z innymi funduszami UE) oraz usprawniona i uproszczona. Wreszcie analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków jasno ukazuje koszt braku działania pod względem negatywnych konsekwencji dla gospodarki, środowiska i społeczeństwa.

Oprócz przepisów finansowych, rozporządzenie horyzontalne skupia odpowiednie przepisy dotyczące wszystkich instrumentów, takie jak przepisy w zakresie zasady wzajemnej zgodności, oraz przepisy dotyczące kontroli i nakładania kar. W rezultacie rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące finansowania, systemu doradztwa rolniczego, systemów zarządzania i kontroli, zasady wzajemnej zgodności oraz rozliczenia rachunków.

Celem rozporządzenia jest dostosowanie przepisów dotyczących finansowania na podstawie dotychczasowych doświadczeń, ułatwienie i poprawa stosowania zasady wzajemnej zgodności oraz wzmocnienie działania systemu doradztwa rolniczego.

W szczególności w zakresie zasady wzajemnej zgodności przeanalizowano obecnie obowiązujące przepisy pod kątem ich uproszczenia, uwypuklenia części przepisów odnoszących się do zmiany klimatu w ramach zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska oraz zapewnienia ich spójności z przepisami dotyczącymi ekologizacji oraz odpowiednich środków oferowanych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

Rozporządzenie stanowi podstawę dla wspólnych ram monitorowania i oceny, opracowanych w celu zmierzenia skuteczności działania wspólnej polityki rolnej w kolejnym okresie.

Niniejsze rozporządzenie zawiera różne elementy upraszczające. Po pierwsze, zintegrowano przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności w jednym akcie ustawodawczym, zwiększając ich czytelność.

Ponadto w rozporządzeniu przewidziano zmniejszenie liczby agencji płatniczych oraz wzmocnienie roli organu koordynującego. Uczyni to system bardziej przejrzystym i zmniejszy obciążenia zarówno w przypadku organów administracji krajowych, jak i służb Komisji. Na szczeblu państw członkowskich zmniejszy się ilość akredytacji i wymaganych poświadczeń wiarygodności, co zniweluje ilość audytów dokonywanych przez służby Komisji.

W celu zwiększenia jasności prawa i ujednoczenia procedur zasady dotyczące zarządzania i kontroli zostaną połączone dla dwóch filarów WPR tak dalece jak to tylko możliwe. Ponadto rozporządzenie przewiduje przyznanie Komisji uprawnień w zakresie zmniejszenia ilości kontroli na miejscu w państwach członkowskich, w których systemy kontroli działają prawidłowo i występuje niska ilość błędów. Mogłoby to zmniejszyć obciążenia administracyjne zarówno w przypadku rolników, jak i organów administracji krajowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych zawiera przepis stanowiący, że znaczna część unijnego budżetu powinna nadal być przeznaczana na rolnictwo, które jest wspólną polityką o strategicznym znaczeniu. Zatem proponuje się skoncentrowanie WPR na jej najważniejszych działaniach i przeznaczenie 317,2 mld euro, według cen bieżących, na I filar oraz 101,2 mld euro na II filar na okres 2014-2020.

Finansowanie I i II filara uzupełnione jest dodatkową kwotą 17,1 mld euro, na którą składa się 5,1 mld euro na badania i innowacyjność, 2,5 mld euro na bezpieczeństwo żywności oraz 2,8 mld euro na pomoc żywnościową dla osób najbardziej potrzebujących, ujętą w innych działach wieloletnich ram finansowych, a także 3,9 mld euro w nowej rezerwie przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym oraz do 2,8 mld euro w Europejskim Funduszu Dostosowania do Globalizacji spoza wieloletnich ram finansowych, co stanowi razem całkowity budżet w wysokości 435,6 mld euro na okres 2014-2020.

Odnosnie do podziału wsparcia między państwa członkowskie, proponuje się, by wszystkim państwom członkowskim, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90 % unijnej średniej, zmniejszono różnicę wysokości wsparcia o jedną trzecią. Krajowe pułapy w rozporządzeniu w sprawie płatności bezpośrednich przeliczono w oparciu o powyższą zasadę.

Podział wsparcia na rozwój obszarów wiejskich oparty jest na obiektywnych kryteriach powiązanych z celami strategicznymi z uwzględnieniem obecnie obowiązującego podziału. Podobnie jak obecnie, regiony słabiej rozwinięte powinny nadal korzystać z wyższych stawek dofinansowania, co ma dotyczyć także niektórych środków takich jak: transfer wiedzy, grupy producentów, współpraca oraz Leader.

Wprowadzono pewną elastyczność pod względem przenoszenia środków pieniężnych między filarami (do 5% płatności bezpośrednich): z I filaru do II filaru, w celu umożliwienia państwom członkowskim wzmocnienia ich polityki rozwoju obszarów wiejskich, oraz z II filaru do I filaru - w przypadku tych państw członkowskich, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90% unijnej średniej.

Szczegóły finansowego wpływu wniosków w sprawie reformy WPR określa sprawozdanie finansowe stanowiące załącznik do wniosków ustawodawczych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁷,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”¹⁰ określono potencjalne wyzwania, cele oraz kierunki działania dla wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2013 r. W kontekście debaty na temat wspomnianego komunikatu reforma WPR powinna wejść w życie dnia 1 stycznia 2014 r. Przedmiotowa reforma powinna obejmować wszystkie główne instrumenty WPR, w tym rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹¹, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady [COM(2010) ... (*dostosowanie do traktatu lizbońskiego*)]¹². Doświadczenia nabyte w trakcie stosowania wspomnianego rozporządzenia wskazują, że niektóre elementy mechanizmu finansowania i monitorowania wymagają dostosowania. Z uwagi na zakres reform należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 i zastąpić je nowym dokumentem. Ponadto reforma w jak największym stopniu harmonizuje, doskonali i upraszcza przepisy.

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ COM(2010) 672 wersja ostateczna z 18.11.2010.

¹¹ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

¹² Dz.U. L z , s. .

- (2) W związku z tym, że cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie ze względu na powiązania pomiędzy wspomnianymi celami a innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej oraz ograniczenia środków finansowych państw członkowskich w rozszerzonej Unii, natomiast mogą one zostać zrealizowane na poziomie Unii poprzez wieloletnią gwarancję finansowania unijnego oraz skoncentrowanie się na jego priorytetach, Unia może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 przedmiotowego Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza środki niezbędne dla osiągnięcia wspomnianego celu.
- (3) Aby uzupełnić lub zmienić niektóre, inne niż istotne, elementy niniejszego rozporządzenia, Komisji powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu dotyczących akredytacji agencji płatniczych oraz organów koordynujących, określenia zakresu systemu doradztwa rolniczego, środków finansowanych z budżetu Unii w ramach interwencji publicznej, zmniejszeń oraz zawiesznień zwrotów należności na rzecz państw członkowskich, kompensacji pomiędzy wydatkami i przychodami w ramach funduszy, odzyskiwania długów, kar nakładanych na beneficjentów w przypadku gdy nie spełniają oni warunków kwalifikujących, przepisów dotyczących zabezpieczeń, przepisów dotyczących funkcjonowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków wyłączonych z kontroli transakcji, kar stosowanych w ramach zasady wzajemnej zgodności, przepisów dotyczących utrzymywania trwałych użytków zielonych, przepisów dotyczących terminu operacyjnego oraz kursu walutowego stosowanego przez państwa nie należące do strefy euro oraz treści wspólnych ram oceniania środków przyjętych w ramach WPR. Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje podczas prac przygotowawczych, w tym również konsultacje z ekspertami. W trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne i odpowiednie przekazywanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (4) Wspólna polityka rolna obejmuje szereg środków, w tym działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Aby przyczynić się do realizacji założeń WPR należy zapewnić finansowanie tych środków. Biorąc pod uwagę, że wspomniane środki posiadają wspólne elementy różniące się jednak od siebie pod pewnymi względami, ich finansowanie należy ująć w ramy prawne pozwalające, w stosownych przypadkach, na ich specyficzne traktowanie. Rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 utworzono dwa europejskie fundusze rolnicze – a mianowicie Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (dalej „EFRG”) oraz Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (dalej „EFRROW”). Fundusze te należy utrzymać.
- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [FR]/xxx z dnia [...] w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii¹³ oraz przepisy przyjęte na jego podstawie należy stosować w odniesieniu do środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Rozporządzenie ustanawia w szczególności przepisy dotyczące zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi, opierające się na zasadach należytego zarządzania finansami, przejrzystości oraz niedyskryminacji, jak również przepisy dotyczące funkcji

¹³ Dz.U. L z , s . .

akredytowanych organów, zasad budżetowych, których należy przestrzegać w ramach niniejszego rozporządzenia.

- (6) Wydatki w ramach WPR, w tym wydatki związane z rozwojem obszarów wiejskich powinny być finansowane z budżetu Unii z wykorzystaniem dwóch przedmiotowych funduszy – bezpośrednio lub na zasadzie zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Należy określić rodzaje środków, które mogą być finansowane z obydwu wyżej wymienionych funduszy.
- (7) Biorąc powyższe pod uwagę, należy stworzyć przepisy dotyczące akredytowania przez państwa członkowskie agencji płatniczych, wprowadzenia procedur dotyczących uzyskiwania niezbędnych poświadczeń wiarygodności dotyczących zarządzania i certyfikacji systemów zarządzania i kontroli, jak również zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych przez niezależne jednostki. Ponadto w celu zapewnienia przejrzystości krajowych kontroli, w szczególności w zakresie procedur dotyczących zezwoleń, zatwierdzania i wypłaty środków oraz w celu zmniejszenia obciążeń służb Komisji związanych z administracją i audytem oraz obciążeń państw członkowskich, w przypadku których wymagana jest akredytacja każdej agencji płatniczej, należy ograniczyć liczbę organów i instytucji, którym przydzielono te funkcje, biorąc pod uwagę przepisy konstytucyjne każdego z państw członkowskich.
- (8) Jeżeli państwo członkowskie akredytuje więcej niż jedną agencję płatniczą, ważne jest, aby wyznaczyło jeden organ koordynujący, zapewniający spójność zarządzania funduszami, odpowiedzialny za kontakty między Komisją a poszczególnymi akredytowanymi agencjami płatniczymi i czuwający nad szybkim przekazywaniem każdej żądanej przez Komisję informacji dotyczącej działalności poszczególnych agencji płatniczych. Organ koordynujący powinien odpowiadać za zagwarantowanie podjęcia działań naprawczych i bieżące informowanie Komisji o podejmowanych działaniach oraz zapewniać jednolite stosowanie wspólnych reguł i norm.
- (9) Jedynie agencje płatnicze akredytowane przez państwa członkowskie stanowią rozsądną gwarancję przeprowadzenia niezbędnych kontroli przed przyznaniem beneficjentom środków z unijnej pomocy. Dlatego też należy wyraźnie określić, że z budżetu unijnego zwracane są wyłącznie wydatki dokonane przez akredytowane agencje płatnicze.
- (10) W celu zwiększenia świadomości beneficjentów na temat związku pomiędzy praktykami rolniczymi i zarządzaniem gospodarstwami z jednej strony, a normami w zakresie ochrony środowiska, zmiany klimatu, zasad dobrej kultury rolnej, bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt oraz ich dobrostanu z drugiej strony, państwa członkowskie powinny stworzyć kompleksowy system doradztwa rolniczego, adresowany do beneficjentów. Przedmiotowy system doradztwa rolniczego nie powinien jednak wpływać w jakikolwiek sposób na zobowiązania i odpowiedzialność beneficjentów w zakresie przestrzegania wspomnianych norm. Państwa członkowskie powinny zatem jasno rozgraniczyć funkcje doradcze i kontrolne.
- (11) System doradztwa rolniczego powinien obejmować przynajmniej wymogi i normy w zakresie zasady wzajemnej zgodności. System powinien również obejmować wymogi, które należy spełnić w odniesieniu do praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu oraz środowiska w celu otrzymania płatności bezpośrednich, jak również w odniesieniu do utrzymywania użytków rolnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr DP/xxx z dnia ... ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej¹⁴. Przedmiotowy system powinien ponadto obejmować pewne elementy związane z łagodzeniem skutków zmiany klimatu oraz odpowiednimi działaniami dostosowawczymi, różnorodnością biologiczną, ochroną wód, zgłaszaniem chorób zwierząt i roślin oraz innowacjami, jak również zrównoważonym rozwojem działalności gospodarczej małych gospodarstw.

- (12) Przystąpienie do systemu doradztwa rolniczego przez beneficjentów powinno odbywać się na zasadzie dobrowolności. Wszyscy beneficjenci, nawet nie otrzymujący pomocy w ramach WPR, powinni mieć możliwość uczestnictwa w systemie, jednak państwa członkowskie mogą ustalić kryteria priorytetowe. Ze względu na charakter systemu, celowym jest, aby informacje uzyskane w trakcie wykonywania działalności doradczej były traktowane jako poufne, za wyjątkiem przypadków poważnego naruszenia prawa unijnego lub krajowego. Aby zagwarantować skuteczność systemu, doradcy powinni posiadać odpowiednie kwalifikacje i odbywać regularne szkolenia.
- (13) Środki finansowe, niezbędne do pokrycia wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze w ramach EFRG, powinny być przekazywane do dyspozycji państw członkowskich przez Komisję w formie zwrotów na podstawie zaksięgowanych wydatków dokonanych przez te agencje. W oczekiwaniu na zwroty w formie płatności miesięcznych państwa członkowskie powinny zgromadzić niezbędne środki w zależności od potrzeb ich akredytowanych agencji płatniczych. Państwa członkowskie oraz beneficjenci zaangażowani w realizację WPR pokrywają ze środków własnych wszelkie koszty zatrudnienia oraz koszty administracyjne.
- (14) Korzystanie z systemu agrometeorologicznego oraz zakup i poprawa jakości zdjęć satelitarnych dostarczy Komisji odpowiednich środków zarządzania rynkami rolnymi i ułatwi monitorowanie i kontrolę wydatków rolniczych.
- (15) W ramach przestrzegania dyscypliny budżetowej konieczne jest zdefiniowanie pułapu rocznego wydatków finansowanych przez EFRG z uwzględnieniem kwot maksymalnych ustalonych dla tego funduszu w wieloletnich ramach finansowych określonych w rozporządzeniu Rady (UE) nr xxx/xxx z dnia [...] określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014 - 2020¹⁵ [*wieloletnie ramy finansowe*].
- (16) Dyscyplina budżetowa nakazuje również, aby pułap roczny wydatków finansowanych przez EFRG był przestrzegany w każdych okolicznościach i na każdym etapie procedury budżetowej i wykonywania budżetu. W tym celu konieczne jest, aby krajowy pułap płatności bezpośrednich realizowany przez państwo członkowskie, ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx [DP], był uważany za pułap finansowy dla bezpośrednich płatności dla danego państwa członkowskiego i aby zwroty tych płatności nie przekraczały wspomnianego pułapu. Ponadto dyscyplina budżetowa nakazuje, aby wszystkie akty prawne proponowane przez Komisję lub przyjęte przez prawodawcę lub przez Komisję w ramach WPR oraz finansowane przez EFRG nie przekraczały rocznego pułapu wydatków finansowanych przez ten fundusz.

¹⁴ Dz.U. L z , s. .

¹⁵ Dz.U. L z , s. .

- (17) W celu zagwarantowania, że kwoty przeznaczone na finansowanie WPR nie przekraczają rocznych pułapów, należy utrzymać mechanizm finansowania, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003¹⁶, zgodnie z którym poziom wsparcia bezpośredniego zostaje dostosowany. Podobnie należałoby przyznać Komisji prawo do ustalania dostosowań, jeżeli Rada nie ustali ich przed dniem 30 czerwca roku kalendarzowego, do którego stosują się powyższe dostosowania.
- (18) Środki podjęte w celu określenia wkładu finansowego EFRG oraz EFRROW, odnoszące się do kalkulacji pułapów finansowych, nie wpływają na kompetencje wyznaczonej przez Traktat władzy budżetowej. Środki te powinny się zatem opierać na kwotach referencyjnych ustalonych zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia [...] pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym¹⁷ i rozporządzeniem (UE) nr xxx/xxx [*wieloletnie ramy finansowe*].
- (19) Dyscyplina budżetowa pociąga również za sobą stałe kontrolowanie średniookresowej sytuacji budżetowej. Dlatego też w trakcie przedkładania wstępnego projektu budżetu na dany rok ważne jest, aby Komisja przedstawiła swoje prognozy i analizę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz, w stosownych przypadkach, zaproponowała prawodawcy podjęcie odpowiednich środków. Ponadto Komisja powinna wykorzystywać w pełni i przez cały czas swoje uprawnienia w zakresie zarządzania w celu zapewnienia przestrzegania pułapu rocznego oraz, w stosownych przypadkach, proponować Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przeprowadzenie odpowiednich działań mających na celu poprawę sytuacji budżetowej. Jeżeli pod koniec roku budżetowego wnioski o zwrot przedstawione przez państwa członkowskie uniemożliwiłyby przestrzeganie pułapu rocznego, Komisja powinna mieć możliwość podjęcia środków zapewniających tymczasowy podział dostępnych środków budżetowych pomiędzy państwa członkowskie proporcjonalnie do ich wniosków o zaległą wypłatę, jak również do zachowania pułapu ustalonego na dany rok. Należałoby przyjąć, iż płatności na dany rok są realizowane w następnym roku budżetowym, oraz ostatecznie ustalić całkowitą kwotę finansowania unijnego przysługującą państwu członkowskiemu, jak również wyrównanie między państwami członkowskimi w celu przestrzegania ustalonej kwoty.
- (20) W czasie wykonywania budżetu Komisja powinna stosować comiesięczny system wczesnego ostrzegania i monitorowania wydatków rolnych w celu zapewnienia jak najszybszego reagowania w przypadku pojawienia się ryzyka przekroczenia pułapu rocznego, podjęcia odpowiednich środków w ramach przyznanych jej uprawnień w zakresie zarządzania oraz, gdyby działania te okazały się niewystarczające, zaproponowania wprowadzenia w życie innych środków. Okresowe sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady powinno zawierać zestawienie zmian wydatków dokonanych do dnia sporządzenia sprawozdania z wydatkami

¹⁶ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

¹⁷ Dz.U. L z , s. .

szacunkowymi, jak również ocenę prognozowanego wykonania budżetu do końca roku budżetowego.

- (21) Ważne jest, aby kurs walutowy stosowany przez Komisję przy tworzeniu dokumentów budżetowych z uwzględnieniem okresu upływającego między sporządzeniem dokumentów a ich przekazaniem, odzwierciedlał najnowsze dostępne dane.
- (22) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr CR/xxx z dnia [...] ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1083/2006¹⁸ ustanawia zasady dotyczące wsparcia finansowego w ramach funduszy objętych zakresem przedmiotowego rozporządzenia, w tym EFRROW. Przedmiotowe przepisy obejmują również niektóre zasady dotyczące kwalifikowalności wydatków, zarządzania finansami jak również systemów zarządzania i kontroli. Ze względu na jasność prawa oraz spójność między funduszami, w przypadku zarządzania finansami w ramach EFRROW należy odnieść się do odpowiednich przepisów dotyczących zobowiązań budżetowych, terminów płatności oraz anulowania określonych w rozporządzeniu (UE) nr CR/xxx.
- (23) Programy rozwoju obszarów wiejskich są finansowane z budżetu unijnego na podstawie zobowiązań w ratach rocznych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z ustanowionych funduszy unijnych od momentu rozpoczęcia przedmiotowych programów. Dlatego też konieczne jest ustanowienie odpowiednio ograniczonego prefinansowania mającego zapewnić regularny przepływ środków umożliwiający terminowe dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów.
- (24) Oprócz prefinansowania, wśród płatności Komisji dla akredytowanych agencji płatniczych należy wyróżnić płatności okresowe oraz płatność sald, ustalając warunki ich wypłaty. Zasada automatycznego anulowania powinna pociągać za sobą przyspieszenie realizacji programów i właściwe zarządzanie finansowe.
- (25) Pomoc unijną należy wypłacać beneficjentom w ustalonym terminie, by mogła ona zostać skutecznie wykorzystana. Nieprzestrzeganie przez państwa członkowskie terminów płatności ustalonych w przepisach Unii może tworzyć poważne problemy dla beneficjentów i stanowić zagrożenie dla zasady jednoroczności budżetu unijnego. Dlatego też wydatki dokonane poza terminami płatności powinny zostać wyłączone z finansowania unijnego. W celu poszanowania zasady proporcjonalności Komisja powinna móc ustalać przepisy określające wyjątki od tej ogólnej zasady. Przedmiotowa zasada ustanowiona w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 powinna zostać utrzymana i stosować się zarówno do EFRG jak i EFRROW. W przypadku gdy państwa członkowskie dokonują wpłat z opóźnieniem, powinny dodać odsetki do kwoty głównej na swój koszt w celu wyrównania strat beneficjentom. Taki przepis mógłby motywować państwa członkowskie do bardziej rygorystycznego przestrzegania terminów płatności oraz upewnić beneficjentów, że środki zostaną im

¹⁸

Dz.U. L z , s. .

wypłacone na czas – lub że w przypadku opóźnienia płatności otrzymają oni przynajmniej stosowną rekompensatę.

- (26) Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 określa zmniejszenia i zawieszenia miesięcznych płatności lub płatności okresowych w ramach EFRG i EFRROW. Mimo raczej szerokiego sformułowania wspomnianych przepisów, zauważa się, że mają one zastosowanie w praktyce głównie w przypadku nieprzestrzegania terminów płatności, pułapów oraz podobnych „zagadnień związanych z rachunkowością”, które można z łatwością stwierdzić w deklaracjach wydatków. Przedmiotowe przepisy zezwalają również na zmniejszenia i zawieszenia płatności w przypadku poważnych i trwałych braków w krajowych systemach kontroli, ale zakładają przy tym raczej restrykcyjne warunki merytoryczne takiego rozwiązania oraz ustanawiają szczegółną, dwuetapową procedurę postępowania w takich przypadkach. Władza budżetowa wielokrotnie zwracała się do Komisji z prośbą o zawieszenie płatności na rzecz państw członkowskich uchybiających swoim zobowiązaniom. W związku z powyższym konieczne jest zapewnienie większej przejrzystości systemu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 oraz połączenie zasad dotyczących zmniejszeń i zawieszeń w ramach EFRG i EFRROW w jednym artykule. System zmniejszeń związanych z „zagadnieniami związanymi z rachunkowością” powinien zostać utrzymany i doprecyzowany zgodnie z istniejącą praktyką administracyjną. Możliwość zawieszania lub zmniejszania płatności w przypadku znacznych i trwałych braków w krajowych systemach kontroli należy rozszerzyć o zaniechania w zakresie odzyskiwania nieprawidłowych płatności, jednocześnie zachowując dwuetapową procedurę stosowaną w przypadku takich zmniejszeń lub zawieszeń.
- (27) Sektorowe prawodawstwo rolne nakłada na państwa członkowskie obowiązek przesyłania w wyznaczonych terminach informacji dotyczących ilości przeprowadzonych kontroli oraz ich wyników. Wspomnianych statystyk kontroli używa się do określenia poziomu błędów na poziomie państwa członkowskiego, oraz – w szerszym zakresie – do celów kontroli zarządzania EFRG oraz EFRROW. Umożliwiają one Komisji zdobycie pewności, że zarządzanie funduszami odbywa się z odpowiednim sposobem i są istotnym elementem rocznego poświadczenia wiarygodności. Ze względu na fundamentalny charakter wspomnianych informacji statystycznych oraz w celu zagwarantowania, że państwa członkowskie będą w terminie wywiązywać się z obowiązku przesyłania ich, konieczne jest ustanowienie instrumentu zapobiegającego opóźnieniom w przekazywaniu wymaganych danych w sposób proporcjonalny do zakresu braku danych. Należy zatem ustanowić przepisy, umożliwiające Komisji zawieszenie części miesięcznych lub okresowych płatności, w odniesieniu do których nie przesłano odpowiednich informacji statystycznych w wymaganym terminie.
- (28) Aby umożliwić ponowne wykorzystanie funduszy EFRG i EFRROW, konieczne jest stworzenie zasad dotyczących przyznawania konkretnych kwot. Wykaz zawarty w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 należy uzupełnić o kwoty związane z opóźnionymi płatnościami oraz rozliczeniami rachunków w odniesieniu do wydatków w ramach EFRG. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 352/78 z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie uznawania utraconych zabezpieczeń, poręczeń i gwarancji złożonych w ramach wspólnej polityki rolnej¹⁹ ustanowiono również zasady dotyczące

¹⁹ Dz.U. L 50 z 22.2.1978, s. 1.

przeznaczenia kwot pochodzących z utraconych zabezpieczeń. Przedmiotowe przepisy należy ujedynolnić i połączyć z istniejącymi przepisami dotyczącymi dochodów przeznaczonych na określony cel. Należy zatem uchylić rozporządzenie (EWG) nr 352/78.

- (29) Rozporządzenie Rady (WE) nr 814/2000 z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych odnoszących się do wspólnej polityki rolnej²⁰ oraz jego przepisy wykonawcze określają działania informacyjne związane z WPR, które mogą być finansowane na podstawie art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Rozporządzenie (WE) nr 814/2000 zawiera wykaz wspomnianych środków wraz z ich celami i ustanawia zasady ich finansowania oraz realizacji odnośnych projektów. Od czasu przyjęcia wspomnianego rozporządzenia, rozporządzeniem (UE) nr xxx/xxx [FR] przyjęto przepisy w odniesieniu do dotacji i udzielania zamówień. Przedmiotowe przepisy powinny mieć również zastosowanie do działań informacyjnych w ramach WPR. Ze względu na uproszczenie przepisów i ich spójność, rozporządzenie (WE) nr 814/2000 należy uchylić, utrzymując jednak przepisy szczegółowe dotyczące celów oraz rodzajów finansowanych środków. Działania informacyjne powinny również uwzględniać konieczność zapewnienia większej skuteczności komunikacji ze społeczeństwem oraz większej synergii pomiędzy działaniami informacyjnymi podejmowanymi z inicjatywy Komisji, jak również gwarantować, że społeczeństwo jest odpowiednio poinformowane na temat priorytetów politycznych UE. Dlatego też przedmiotowe przepisy powinny również obejmować środki informacyjne odpowiednie dla WPR w ramach komunikacji instytucjonalnej, o których mowa w Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Budżet z perspektywy „Europy 2020” – Część II: poszczególne dziedziny polityki²¹..
- (30) Finansowanie środków i działań w ramach WPR jest częściowo realizowane w ramach zarządzania dzielonego. W celu zapewnienia właściwego zarządzania finansami funduszy unijnych, Komisja powinna wykonywać działania zmierzające do sprawowania kontroli nad właściwym zarządzaniem funduszami przez organy państw członkowskich odpowiedzialne za dokonywanie płatności. Należy zdefiniować charakter kontroli, które miałyby być przeprowadzane przez Komisję, i dokładnie określić warunki umożliwiające Komisji przyjęcie odpowiedzialności w zakresie wykonywania budżetu, jak również jasno przedstawić obowiązki współpracy nałożone na państwa członkowskie.
- (31) W celu spełnienia przez Komisję obowiązku sprawdzania istnienia i właściwego funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli wydatków unijnych w państwach członkowskich, niezależnie od kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie, należy umożliwić dokonywanie weryfikacji przez osoby uprawnione przez Komisję, jak również przyznać im prawo zwracania się o wsparcie do państw członkowskich.
- (32) Konieczne jest jak najszersze zastosowanie technologii informatycznych w celu opracowania informacji, które mają być przekazywane Komisji. W czasie kontroli

²⁰ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 7.

²¹ COM(2011) 500 wersja ostateczna, s.7

ważne jest, aby Komisja posiadała pełny i natychmiastowy dostęp do danych związanych z wydatkami, zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej.

- (33) W celu ustanowienia finansowego powiązania między akredytowanymi agencjami płatniczymi a budżetem Unii, Komisja powinna przeprowadzać coroczne rozliczenie rachunków tych agencji. Decyzja o rozliczaniu rachunków powinna dotyczyć kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych rozliczeń, natomiast nie powinna dotyczyć zgodności wydatków z przepisami Unii.
- (34) Ze względu na fakt, iż Komisja jest odpowiedzialna za właściwe stosowanie prawa Unii zgodnie z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, powinna ona podejmować decyzje w kwestii zgodności wydatków dokonanych przez państwa członkowskie z przepisami Unii. Państwom członkowskim należy przyznać prawo do uzasadniania swoich decyzji związanych z płatnościami i do korzystania z procedury pojednawczej w przypadku braku porozumienia między nimi a Komisją. W celu udzielenia państwom członkowskim gwarancji prawnych i finansowych dotyczących wydatków dokonanych w przeszłości, należy wyznaczyć maksymalny okres, w którym Komisja może podejmować decyzję odnośnie do skutków finansowych stwierdzonej niezgodności. W przypadku EFFROW, procedura rozliczenia zgodności powinna być zgodna z przepisami dotyczącymi korekt finansowych, ustanowionymi w części 2 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.
- (35) W przypadku EFRG odzyskane kwoty powinny zostać zwrócone do funduszu, jeżeli wydatki nie są zgodne z przepisami Unii i uzasadnione uprawnieniami do płatności. Należy ustanowić system odpowiedzialności finansowej za nieprawidłowości w przypadkach, gdy pełna kwota nie zostanie odzyskana. W tym celu należy stworzyć procedurę pozwalającą Komisji chronić interesy budżetu Unii poprzez podejmowanie decyzji o obciążeniu danego państwa członkowskiego kwotami, które zostały utracone w wyniku nieprawidłowości i które nie zostały odzyskane w rozsądnym terminie. Przedmiotowe przepisy stosuje się do wszystkich kwot jeszcze nieodzyskanych w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W pewnych przypadkach zaniedbań ze strony danego państwa członkowskiego uzasadnione jest obciążenie go całością kwoty. Te same zasady należy stosować w odniesieniu do EFRROW, zachowując jednak różnicę związaną z faktem, że kwoty odzyskane lub anulowane w następstwie nieprawidłowości powinny pozostawać do dyspozycji programów rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych w danym państwie członkowskim, ponieważ zostały one temu państwu przyznane. Należy również ustanowić przepisy dotyczące zobowiązań państw członkowskich dotyczących składania sprawozdań.
- (36) Procedury windykacji stosowane przez państwa członkowskie mogą opóźniać odzyskiwanie środków o wiele lat, bez gwarancji co do ich skuteczności. Koszty stosowania powyższych procedur mogą być również nieproporcjonalne w stosunku do kwot odzyskanych lub możliwych do odzyskania. W związku z powyższym w pewnych przypadkach państwa członkowskie powinny mieć prawo wstrzymania procedur windykacji.
- (37) Mając na uwadze ochronę interesów budżetu unijnego, należy przyjąć, że państwa członkowskie podejmują środki w celu upewnienia się, czy transakcje finansowane przez EFRG i EFRROW rzeczywiście mają miejsce i są poprawnie wykonywane. Państwa członkowskie powinny ponadto zapobiegać nieprawidłowościom lub naruszeniom zobowiązań przez beneficjentów, wykrywać je i skutecznie zwalczać. W

tym celu stosuje się rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich²².

- (38) Przepisy odnoszące się do ogólnych zasad dotyczących kontroli, wycofań, zmniejszeń i wykluczeń z płatności oraz do nakładania kar zawarte są w różnych sektorowych rozporządzeniach rolnych. Wspomniane przepisy powinny znaleźć się w tych samych ramach prawnych na poziomie horyzontalnym. Powinny one pokrywać zobowiązania państw członkowskich w odniesieniu do kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu, przepisów dotyczących odzyskiwania, zmniejszeń oraz wykluczeń z pomocy. Należy również ustanowić zasady dotyczące kontroli zobowiązań niezwiązanych bezpośrednio z wypłatą pomocy.
- (39) Różnorodne przepisy w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego wymagają złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania płatności kwoty należnej w przypadku niewywiązania się ze zobowiązania. Aby wzmocnić ramy prawne dotyczące zabezpieczeń, do wszystkich przedmiotowych przepisów należy stosować jedną horyzontalną zasadę.
- (40) Państwo członkowskie powinno korzystać z zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w odniesieniu do niektórych płatności, określonych w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx [DP] oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr xxx/xxx z dnia Xxx w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)²³. Aby poprawić skuteczność i kontrolę wsparcia Unii, państwa członkowskie należy upoważnić do korzystania ze wspomnianego zintegrowanego systemu również w odniesieniu do innych systemów wsparcia Unii.
- (41) Należy zachować główne elementy systemu zintegrowanego, a w szczególności: przepisy dotyczące skomputeryzowanej bazy danych, system identyfikacji działek rolnych, wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o przyznanie płatności oraz system identyfikacji i rejestrowania uprawnień do płatności.
- (42) Płatności przewidziane w ramach systemów wsparcia Unii objętych systemem zintegrowanym powinny być przekazywane przez właściwe organy krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich redukcji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w wyznaczonych terminach. W celu bardziej elastycznego zarządzania płatnościami bezpośrednimi należy umożliwić państwom członkowskim dokonywanie płatności objętych systemem zintegrowanym w nie więcej niż dwóch ratach na rok.
- (43) Bardzo skutecznym środkiem nadzoru transakcji stanowiących część systemu finansowania przez EFRG może być kontrola dokumentów handlowych przedsiębiorstw otrzymujących lub dokonujących płatności. Przepisy dotyczące kontroli dokumentów handlowych zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 485/2008 z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji²⁴. Kontrola taka jest uzupełnieniem innych kontroli

²² Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

²³ Dz.U. L z , s. .

²⁴ Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 1.

przeprowadzonych już przez państwa członkowskie. Przedmiotowe rozporządzenie nie ma również wpływu na przepisy prawa krajowego odnoszące się do kontroli, które mają szerszy zakres niż kontrole w nim określone.

- (44) Rozporządzenie (WE) nr 485/2008 stanowi, że państwa członkowskie powinny podjąć środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych budżetu Unii, a w szczególności w celu upewnienia się co do realności i prawidłowości operacji finansowanych przez EFRG. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości, odpowiednie przepisy powinny zostać zintegrowane w jednym akcie. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 485/2008.
- (45) Określenie dokumentów stanowiących podstawę takiej kontroli powinno umożliwiać przeprowadzenie pełnej kontroli. Wybór przedsiębiorstw poddawanych kontroli powinien być uzależniony od charakteru transakcji przeprowadzanych na ich odpowiedzialność oraz od podziału przedsiębiorstw według branży na otrzymujące lub dokonujące płatności w zależności od ich finansowego znaczenia w systemie finansowania przez EFRG.
- (46) Należy określić zakres uprawnień urzędników odpowiedzialnych za kontrolę i obowiązki przedsiębiorstw w zakresie udostępniania dokumentów handlowych takim urzędnikom na określony okres oraz dostarczania informacji, jakich urzędnicy mogą żądać. Należy ustanowić przepisy zezwalające na zatrzymanie dokumentów handlowych w określonych przypadkach.
- (47) Ze względu na międzynarodową strukturę handlu rolnego oraz w interesie funkcjonowania rynku wewnętrznego, konieczne jest zorganizowanie współpracy między państwami członkowskimi. Niezbędne jest również utworzenie na poziomie Unii scentralizowanego systemu dokumentacji dotyczącej przedsiębiorstw otrzymujących lub dokonujących płatności i mających siedzibę w państwach trzecich.
- (48) Chociaż uchwalenie programów kontroli należy do obowiązków państw członkowskich powinny one przekazywać swoje programy Komisji, tak aby mogła ona wykonać swoją rolę nadzorczą i koordynacyjną oraz gwarantować, że programy przyjmowane są na podstawie właściwych kryteriów a kontrole ukierunkowane na sektory lub przedsiębiorstwa, w których istnieje duże ryzyko nadużyć finansowych.
- (49) Istotnym jest, by każde państwo członkowskie posiadało specjalną służbę odpowiedzialną za nadzorowanie kontroli dokumentów handlowych określonych w niniejszym rozporządzeniu lub koordynowanie takich kontroli. Wspomniane specjalne służby powinny być zorganizowane niezależnie od służb przeprowadzających kontrole przed dokonaniem płatności. Informacje zebrane podczas takich kontroli powinny być chronione tajemnicą zawodową.
- (50) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającym rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr

1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001²⁵, które zostało zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, ustanowiono zasadę, że płatność pełnej kwoty wsparcia w ramach WPR powinna być powiązana z przestrzeganiem zasad dotyczących gospodarowania gruntami, produkcji rolnej oraz działalności rolniczej. Wspomniana zasada została następnie odzwierciedlona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)²⁶ oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)²⁷. W ramach tak zwanej „zasady wzajemnej zgodności” państwa członkowskie powinny nakładać kary w formie zmniejszenia wsparcia lub wykluczenia ze wsparcia otrzymanego w ramach WPR w całości lub w części.

- (51) Zasada wzajemnej zgodności łączy w ramach WPR podstawowe normy dotyczące ochrony środowiska, zmiany klimatu, dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt, zdrowia roślin oraz dobrostanu zwierząt. Połączenie to ma na celu przyczynienie się do rozwoju zrównoważonego rolnictwa poprzez zwiększenie świadomości beneficjentów dotyczącej konieczności przestrzegania tych podstawowych norm. Zmierza ono również pogodzenia celów WPR z oczekiwaniami społeczeństwa przez zwiększenie spójności WPR z polityką w dziedzinie ochrony środowiska, zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin oraz dobrostanu zwierząt.
- (52) Zasada wzajemnej zgodności stanowi integralną część wspólnej polityki rolnej i należy ją utrzymać. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż składa się ona obecnie z oddzielnych wykazów dotyczących podstawowych wymogów w zakresie zarządzania oraz norm w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, należałoby ją uprościć w taki sposób, by zagwarantować i uwidocznic jej spójność. W tym celu przedmiotowe wymogi oraz normy powinny zostać umieszczone w jednym wykazie i pogrupowane według obszarów i zagadnień. Z doświadczeń wynika również, że niektóre wymogi w zakresie zasady wzajemnej zgodności nie są dostatecznie związane z działalnością rolniczą czy powierzchnią gospodarstwa lub dotyczą bardziej organów krajowych niż beneficjentów. W związku z powyższym należy odpowiednio dostosować zakres zasady wzajemnej zgodności. Należy ponadto ustanowić przepisy dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych w latach 2014 i 2015.
- (53) Państwa członkowskie muszą w pełni wdrożyć wymogi podstawowe w zakresie zarządzania, tak by można je było stosować na poziomie gospodarstw oraz zagwarantować równe traktowanie rolników.
- (54) W przypadku dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej²⁸, przepisy dotyczące stosowania zasady wzajemnej zgodności będą w

²⁵ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

²⁶ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

²⁷ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

²⁸ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

pełni obowiązywać dopiero wówczas, gdy wszystkie państwa członkowskie wdrożą je w pełni, w szczególności w zakresie jasnych wymogów obowiązujących rolników. Zgodnie z dyrektywą, wspomniane wymogi na szczeblu gospodarstw będą stosowane najpóźniej od dnia 1 stycznia 2013 r.

- (55) W przypadku dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów²⁹, przepisy dotyczące stosowania zasady wzajemnej zgodności będą w pełni obowiązywać dopiero wówczas, gdy wszystkie państwa członkowskie wdrożą je w pełni, w szczególności w zakresie jasnych wymogów obowiązujących rolników. Zgodnie z dyrektywą, wspomniane wymogi na poziomie gospodarstw będą stosowane stopniowo i zgodnie z harmonogramem, a przede wszystkim ogólne przepisy dotyczące integrowanej ochrony roślin będą stosowane najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (56) Zgodnie z art. 22 dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne³⁰ zostanie uchylona z dniem 23 grudnia 2013 r. Aby utrzymać przepisy obowiązujące w ramach zasady wzajemnej zgodności, związane z ochroną wód gruntowych, właściwe jest, podczas oczekiwania na włączenie dyrektywy 2000/60/WE do zasady wzajemnej zgodności, dostosowanie zakresu zasady wzajemnej zgodności oraz określenie normy w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska obejmującej wymogi określone w art. 4 i 5 dyrektywy 80/68/EWG.
- (57) Zasada wzajemnej zgodności nakłada pewne ograniczenia administracyjne zarówno na beneficjentów jak i na organy administracji krajowej, wynikające z konieczności – w stosownych przypadkach – prowadzenia odpowiedniej dokumentacji, przeprowadzania kontroli oraz stosowania kar. Wspomniane kary powinny być proporcjonalne, obiektywne i stopniowalne. Kary te należy stosować bez uszczerbku dla kar ustanowionych w ramach innych przepisów prawa Unii lub prawa krajowego. W celu zapewnienia spójności właściwe jest połączenie odpowiednich przepisów unijnych w jeden jednolity instrument prawny. W przypadku rolników uczestniczących w systemie dla drobnych producentów rolnych, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP], obciążenia wynikające ze stosowania zasady wzajemnej zgodności można uznać za przekraczające korzyści wynikające z uczestnictwa tych rolników we wspomnianym systemie. W celu uproszczenia, wspomniani rolnicy powinni zostać zatem zwolnieni z obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności, a w szczególności z podlegania systemowi kontroli oraz narażenia na stosowanie odnośnych kar. Takie zwolnienie należy stosować bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania odnośnych przepisów sektorowego prawodawstwa rolnego oraz możliwości przeprowadzenia kontroli i nałożenia kar na podstawie wspomnianego prawodawstwa.
- (58) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło normy ramowe w odniesieniu do zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, na podstawie których państwa członkowskie mają przyjąć normy krajowe uwzględniające szczególne cechy

²⁹ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

³⁰ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, s. 43.

danych obszarów, w tym ich warunki klimatyczne i glebowe i istniejące systemy gospodarki rolnej (użytkowanie gruntów, płodozmian, metody uprawy roli) jak również struktury gospodarstw rolnych. Wspomniane normy w odniesieniu do zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska mają na celu zapobieganie erozji gleby, zachowanie materii organicznej gleby oraz struktury gleby, zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania gruntów, zapobieganie pogorszeniu się stanu siedlisk naturalnych oraz ochronę wód i zarządzanie nimi. Szerszy zakres systemu wzajemnej zgodności, ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu powinien zatem obejmować ramy, na podstawie których państwa członkowskie powinny przyjąć krajowe normy w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Ramy unijne powinny również zawierać przepisy w zakresie zagadnień związanych ze stanem wód, glebą, zasobami węgla, różnorodnością biologiczną oraz krajobrazem jak również przepisy dotyczące minimalnego poziomu utrzymania gruntów.

- (59) Należy jasno i przejrzysto informować beneficjentów, jakie wymogi muszą oni spełniać w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności. W tym celu państwa członkowskie powinny przekazywać beneficjentom wszelkie informacje dotyczące wymogów i norm związanych z przedmiotową zasadą w wyczerpujący, zrozumiały oraz przejrzysty sposób, w miarę możliwości przy wykorzystaniu środków elektronicznych.
- (60) Sprawne wdrożenie zasady wzajemnej zgodności wymaga weryfikacji przestrzegania zobowiązań przez beneficjentów. W przypadku, gdy państwo członkowskie decyduje się na skorzystanie z wariantu niezastosowania zmniejszenia lub wykluczenia w przypadku gdy odnośna kwota wynosi mniej niż 100 euro, właściwy organ kontrolny powinien, w odniesieniu do próby beneficjentów w roku następnym, sprawdzić, czy w odniesieniu do ustaleń związanych z niespełnieniem przedmiotowych wymogów podjęto działania naprawcze.
- (61) W celu zapewnienia harmonijnej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi w dziedzinie finansowania wydatków WPR, a w szczególności, w celu umożliwienia Komisji ścisłego monitorowania zarządzania finansami przez państwa członkowskie i rozliczania rachunków akredytowanych agencji płatniczych, konieczne jest, aby państwa członkowskie przekazywały Komisji pewne informacje lub zachowywały je do jej dyspozycji.
- (62) W celu opracowywania informacji przeznaczonych dla Komisji oraz umożliwienia jej pełnego i natychmiastowego dostępu do danych związanych z wydatkami przedstawianych zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej, należy ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące przedstawiania i przekazywania danych oraz terminów ich przekazywania.
- (63) Biorąc pod uwagę, że w ramach stosowania systemów kontroli krajowych i rozliczenia zgodności mogą być przekazywane dane osobowe lub tajemnice handlowe, zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja powinny zapewnić poufność informacji otrzymywanych w tym zakresie.
- (64) W celu zapewnienia prawidłowego zarządzania finansowego budżetem Unii i w poszanowaniu zasad równości, zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i beneficjentów, należy ustanowić reguły dotyczące stosowania euro.

- (65) Kurs walutowy euro może zmieniać się w ciągu okresu, w którym realizowane są przedmiotowe działania. Dlatego też kurs stosowany do danych kwot powinien być ustalany przy uwzględnieniu wydarzenia, za pomocą którego osiągnięty zostaje cel gospodarczy danego działania. Stosowany kurs walutowy powinien dotyczyć dnia, w którym zdarzenie to ma miejsce. Należy określić wspomniany termin operacyjny lub odstąpić od jego stosowania z zachowaniem pewnych kryteriów, w szczególności odnoszących się do szybkości, z jaką zachodzą zmiany kursów walutowych. Odnośne przepisy ustanowione zostały w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiającym agromonetarne porozumienia dotyczące euro³¹ i uzupełniają one podobne przepisy rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości, odpowiednie przepisy powinny zostać zintegrowane w jednym akcie. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2799/98.
- (66) Należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące wyjątkowych sytuacji monetarnych zachodzących w Unii Europejskiej lub na rynku światowym i wymagających natychmiastowej reakcji w celu zagwarantowania skutecznego działania przepisów ustanowionych w ramach WPR.
- (67) Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro powinny mieć możliwość dokonywania płatności wydatków wynikających z prawodawstwa WPR w euro, a nie w walucie krajowej. Należy ustanowić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia, że możliwość ta nie prowadzi do nieuzasadnionej przewagi strony dokonującej płatności lub otrzymującej płatność.
- (68) Każdy środek w ramach WPR powinien podlegać monitorowaniu i ocenie w celu poprawy jego jakości oraz wykazania osiągnięć. W związku z powyższym Komisja powinna ustanowić wykaz wskaźników oraz ocenić wpływ WPR w odniesieniu do celów tej polityki. Komisja powinna ustanowić ramy wspólnego monitorowania i wspólnej oceny, gwarantując między innymi dostępność odpowiednich danych, w tym informacji od państw członkowskich, w stosownym terminie. W trakcie tego procesu powinna ona uwzględnić zapotrzebowanie na dane, jak również synergie pomiędzy poszczególnymi źródłami danych. Ponadto w Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Budżet z perspektywy „Europy 2020” – Część II: poszczególne dziedziny polityki” stwierdzono, że należy zwiększyć wydatki budżetu Unii związane z klimatem o przynajmniej 20 % za pomocą wkładu finansowego różnych dziedzin polityki. Komisja powinna zatem mieć możliwość oceny wpływu wsparcia Unii w ramach WPR na cele w dziedzinie klimatu.
- (69) Stosuje się przepisy Unii dotyczące ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, a w szczególności przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych³² oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie

³¹ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.

³² Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych³³.

- (70) W wyroku w sprawach połączonych C-92/09 oraz 93/09³⁴, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, iż odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 dotyczące zobowiązań państw członkowskich w zakresie publikowania informacji dotyczących osób fizycznych korzystających z europejskich funduszy rolnych są nieważne. Aby pogodzić różne cele wynikające z zobowiązania do publikacji informacji dotyczących beneficjentów środków finansowych, jak określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 259/2008 ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)³⁵, oraz ze względu na fakt, że w interesie osób fizycznych leży ochrona ich danych osobowych, przedmiotowe rozporządzenie zmieniono w celu wyraźnego określenia, że zobowiązanie to nie odnosi się do osób fizycznych. Przyjęcie przez Parlament Europejski oraz Radę nowych przepisów uwzględniających zastrzeżenia zgłoszone przez Trybunał powinno zostać poprzedzone dogłębną analizą oraz oceną przeprowadzoną w celu ustalenia najlepszego sposobu pogodzenia prawa do ochrony danych osobowych beneficjentów z potrzebą zachowania wymogu przejrzystości. Należy zachować obecne przepisy dotyczące publikacji informacji dotyczących beneficjentów europejskich funduszy rolniczych w oczekiwaniu na wspomnianą analizę i ocenę.
- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³⁶.
- (72) Przy przyjmowaniu niektórych aktów wykonawczych należy stosować procedurę doradczą. W przypadku aktów wykonawczych dotyczących obliczania kwot przez Komisję, procedura doradcza umożliwi Komisji przejęcie całkowitej odpowiedzialności za zarządzanie budżetem oraz zmierza do podniesienia jego wydajności, przewidywalności oraz szybkości jego realizacji, z uwzględnieniem ograniczeń czasowych oraz procedur budżetowych. W przypadku aktów wykonawczych w ramach płatności dokonywanych na rzecz państw członkowskich oraz operacji związanych z procedurą rozliczania rachunków, procedura doradczą umożliwi Komisji przejęcie całkowitej odpowiedzialności za zarządzanie budżetem oraz weryfikację rocznych sprawozdań finansowych agencji płatniczych w celu zatwierdzenia tych sprawozdań lub – w przypadku wydatków dokonanych niezgodnie z przepisami Unii – wykluczenia takich wydatków z finansowania unijnego. W innych

³³ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

³⁴ Wyrok w sprawach połączonych C-92/09 i C-93/09, Volker und Markus Schecke GbR oraz Hartmut Eifert/Land Hessen, [2010] ECR I-0000

³⁵ Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 28.

³⁶ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

przypadkach przy przyjmowaniu aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą.

- (73) Należy przyznać Komisji uprawnienia do podejmowania niektórych działań administracyjnych i zarządczych, w szczególności dotyczących ustanawiania salda netto udostępnionego na wydatki w ramach EFRG. Rozporządzenie (WE) nr 182/2011 nie ma zastosowania do wspomnianych uprawnień.
- (74) Zastąpienie przepisów uchylonych rozporządzeń przepisami niniejszego rozporządzenia może powodować pewne praktyczne i specyficzne problemy. W celu zaradzenia im, należy umożliwić Komisji przyjmowanie niezbędnych i należycie uzasadnionych środków.
- (75) Ze względu na to, że okres programowania w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2014 r., niniejsze rozporządzenie należy stosować począwszy od wspomnianej daty. Niektóre przepisy, przede wszystkim związane z zarządzaniem finansami funduszy, należy jednak stosować począwszy od wcześniejszej daty, odpowiadającej początkowi roku budżetowego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SPIS TREŚCI

UZASADNIENIE	2
1. KONTEKST WNIOSKU	2
2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW	5
3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU	7
4. WPŁYW NA BUDŻET	8
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej.....	10
TYTUŁ I ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE	29
TYTUŁ II PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE FUNDUSZY ROLNICZYCH	31
Rozdział I Fundusze rolnicze	31
Rozdział II Agencje płatnicze i inne organy	33
TYTUŁ III SYSTEM DORADZTWA ROLNICZEGO	37
TYTUŁ IV ZARZĄDZANIE FINANSAMI FUNDUSZY	39
Rozdział I EFRG	39
Sekcja 1 Finansowanie wydatków	39
Sekcja 2 Dyscyplina budżetowa.....	42
Rozdział II EFRROW	45
Sekcja 1 Ogólne przepisy dotyczące EFRROW	45
Sekcja 2 Finansowanie programów rozwoju obszarów wiejskich.....	45
Sekcja 3 Wkład finansowy w programy rozwoju obszarów wiejskich.....	46
Sekcja 4 Finansowanie nagrody za innowacyjną, lokalną współpracę.....	49
Rozdział III Przepisy wspólne.....	50
Rozdział IV Rozliczenie rachunków	56
Sekcja I Przepisy ogólne	56

Sekcja II Rozliczenie.....	58
Sekcja III Nieprawidłowości.....	60
TYTUŁ V SYSTEMY KONTROLI ORAZ KARY.....	63
Rozdział I Zasady ogólne.....	63
Rozdział II Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli.....	69
Rozdział III Kontrola transakcji.....	74
Rozdział IV Pozostałe przepisy dotyczące kontroli.....	80
TYTUŁ VI ZASADA WZAJEMNEJ ZGODNOŚCI.....	83
Rozdział I Zakres stosowania.....	83
Rozdział II System kontroli i kary w związku z zasadą wzajemnej zgodności.....	85
TYTUŁ VII PRZEPISY WSPÓLNE.....	89
Rozdział I Komunikacja.....	89
ROZDZIAŁ II Stosowanie euro.....	91
ROZDZIAŁ III Sprawozdawczość i ocena.....	94
TYTUŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE.....	96
ZAŁĄCZNIK I.....	98
ZAŁĄCZNIK II.....	101
ZAŁĄCZNIK III.....	104
OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI.....	109

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 **Zakres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące:

- a) finansowania wydatków w ramach wspólnej polityki rolnej, w tym wydatków na rozwój obszarów wiejskich;
- b) systemu doradztwa rolniczego;
- c) systemów zarządzania i kontroli wprowadzanych przez państwa członkowskie;
- d) zasady wzajemnej zgodności;
- e) rozliczenia rachunków.

Artykuł 2 **Terminy używane w niniejszym rozporządzeniu**

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, definicje terminów „rolnik”, „działalność rolnicza”, „obszar rolniczy”, „gospodarstwo rolne” ustanowione w art. 4 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP] stosuje się do celów niniejszego rozporządzenia.

Definicję terminu „płatności bezpośrednie”, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP] stosuje się do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Pojęcie „siły wyższej” oraz nadzwyczajnych okoliczności, używane w niniejszym rozporządzeniu w związku z rozporządzeniem (UE) nr xxx/xxx [DP], rozporządzeniem (UE) xxx/xxx [sCMO] oraz rozporządzeniem (UE) xxx/xxx [RD] może mieć zastosowanie w szczególności w przypadku:
 - a) śmierci beneficjenta;
 - b) długoterminowej niezdolności beneficjenta do wykonywania zawodu;
 - c) poważnej klęski żywiołowej powodującej duże szkody w gospodarstwie;
 - d) zniszczenia w wyniku wypadku budynków dla zwierząt gospodarskich w gospodarstwie;
 - e) choroby epizootycznej dotykającej wszystkie zwierzęta gospodarskie należące do beneficjenta lub część tych zwierząt;

- f) wyłączenia dużej części gospodarstwa, jeśli takiego wyłączenia nie można było przewidzieć w dniu złożenia wniosku.

TYTUŁ II PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE FUNDUSZY ROLNICZYCH

Rozdział I Fundusze rolnicze

Artykuł 3

Fundusze finansowania wydatków rolnych

1. W celu realizacji określonych w Traktacie założeń wspólnej polityki rolnej, poszczególne środki w ramach tej polityki, w tym środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, finansowane są przez:
 - a) Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji, zwany dalej „EFRG”;
 - b) Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwany dalej „EFRROW”.
2. EFRG i EFRROW stanowią część budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Wydatki EFRG

1. EFRG realizowany jest zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego między państwami członkowskimi a Unią i finansuje następujące wydatki dokonywane zgodnie z przepisami Unii:
 - a) środki mające na celu regulację lub wspieranie rynków rolnych;
 - b) płatności bezpośrednie dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej;
 - c) wkład finansowy Unii przeznaczony na działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych na rynku wewnętrznym Unii i w państwach trzecich, podejmowane przez państwa członkowskie na podstawie innych programów niż te, o których mowa w art. 5, i wybrane przez Komisję.
 - d) wkład finansowy Unii przeznaczony na program unijny „Owoce w szkole” oraz środki w odniesieniu do chorób zwierząt i utraty zaufania konsumentów, o których mowa odpowiednio w art. 21 i 155 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO].
2. EFRG finansuje bezpośrednio wydatki dokonywane na podstawie przepisów Unii, związane z:

- a) promocją produktów rolnych, realizowaną bezpośrednio przez Komisję lub za pośrednictwem organizacji międzynarodowych;
- b) środkami przyjmowanymi na podstawie przepisów Unii w celu zagwarantowania zachowania, opisu, gromadzenia i wykorzystywania zasobów genetycznych w rolnictwie;
- c) tworzeniem i utrzymywaniem systemów informacyjnych rachunkowości rolniczej;
- d) systemami badań rolnych, w tym również badań w zakresie struktury gospodarstw rolnych.

Artykuł 5

Wydatki EFRROW

EFRROW realizowany jest zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego między państwami członkowskimi a Unią i finansuje wkład finansowy Unii przeznaczony na programy rozwoju obszarów wiejskich realizowane zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich, jak również nagrodę za innowacyjną, lokalną współpracę, o której mowa w tytule III rozdział IV rozporządzenia (UE) nr RD/xxx.

Artykuł 6

Pozostałe wydatki, w tym na pomoc techniczną

EFRG i EFRROW, w zakresie, w jakim ich to dotyczy, mogą finansować bezpośrednio z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu, środki: przygotowawcze, monitorowania, wspierania administracyjnego i technicznego, oceny, audytu i kontroli niezbędne do realizacji wspólnej polityki rolnej. Środki te obejmują przede wszystkim:

- (a) środki konieczne w zakresie analizy, zarządzania, monitorowania, wymiany informacji oraz realizacji wspólnej polityki rolnej, jak również te odnoszące się do wdrażania systemów kontroli oraz pomocy technicznej i administracyjnej;
- (b) nabywanie przez Komisję zdjęć satelitarnych wymaganych do kontroli zgodnie z art. 21;
- (c) działania podjęte przez Komisję przy zastosowaniu technik teledetekcji używanych do monitorowania zasobów rolnych zgodnie z art. 22;
- (d) działania konieczne do utrzymania i rozwoju sposobów i środków technicznych przekazu informacji, wzajemnej komunikacji, monitorowania i kontroli zarządzania finansowego funduszami wykorzystywanymi do finansowania wspólnej polityki rolnej;
- (e) dostarczanie informacji dotyczących wspólnej polityki rolnej zgodnie z art. 47;
- (f) badania dotyczące wspólnej polityki rolnej i ocenę działań finansowanych przez EFRG i EFRROW, w tym doskonalenie metod oceny i wymianę informacji na temat stosowanych w tej dziedzinie praktyk;

- (g) w stosownych przypadkach – agencje wykonawcze utworzone zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 58/2003³⁷, których działalność związana jest ze wspólną polityką rolną;
- (h) działania związane z rozpowszechnianiem informacji, zwiększaniem świadomości, promowaniem współpracy oraz wymiany doświadczeń na poziomie Unii, przeprowadzane w ramach rozwoju obszarów wiejskich oraz zapraszanie zainteresowanych podmiotów do współpracy;
- (i) działania wymagane w przypadku opracowywania, rejestracji oraz ochrony logo w ramach unijnej polityki w dziedzinie jakości oraz wymagane w przypadku ochrony praw własności intelektualnej z nimi związanych, jak również rozwoju niezbędnych technologii informacyjnych.

Rozdział II

Agencje płatnicze i inne organy

Artykuł 7

Przyznawanie i wycofywanie akredytacji agencji płatniczych oraz organów koordynujących

1. Agencje płatnicze to służby lub organy państw członkowskich odpowiedzialne za zarządzanie wydatkami, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 oraz za ich kontrolę.

Za wyjątkiem dokonywania płatności, wykonanie wspomnianych zadań może być delegowane.

2. Państwa członkowskie akredytują jako agencje płatnicze służby lub organy, które spełniają kryteria akredytacji, które zostaną ustanowione przez Komisję na podstawie art. 8 lit. a).

Każde państwo członkowskie – uwzględniając swoje przepisy konstytucyjne – ogranicza w stosownych przypadkach liczbę akredytowanych agencji płatniczych do jednej na państwo członkowskie lub na region. Jednakże w przypadku gdy agencje płatnicze ustanowiono na poziomie regionalnym, państwa członkowskie dodatkowo akredytują agencję płatniczą na szczeblu krajowym odpowiadającą za programy pomocy, którymi ze względu na ich charakter należy zarządzać na tym szczeblu.

3. Do dnia [1 lutego] roku następującego po danym roku budżetowym, osoba kierująca akredytowaną agencją płatniczą sporządza:
 - a) roczne sprawozdanie finansowe dotyczące wydatków dokonanych w związku realizacją zadań powierzonych podlegającym jej akredytowanym agencjom płatniczym, wraz z informacjami niezbędnymi do ich rozliczenia zgodnie z art. 53;

³⁷ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

- b) poświadczenie wiarygodności dotyczące zarządzania w odniesieniu do kompletności, rzetelności i prawdziwości sprawozdań rocznych, prawidłowości funkcjonowania systemów kontroli wewnętrznej, a także legalności i prawidłowości transakcji stanowiących ich podstawę oraz przestrzegania zasady należytego zarządzania finansami;
 - c) podsumowanie wyników wszystkich dostępnych przeprowadzonych audytów i kontroli, obejmujące analizę systematycznych lub powtarzających się nieprawidłowości, jak również podjęte lub planowane działania naprawcze.
4. W przypadku gdy akredytowano więcej niż jedną agencję płatniczą, państwo członkowskie wyznacza organ, zwany dalej „organem koordynującym”, któremu przydziela następujące zadania:
- a) zbieranie informacji przeznaczonych do dyspozycji Komisji i przekazywanie ich Komisji;
 - b) sporządzanie sprawozdania podsumowującego, przedstawiającego w ogólnym zarysie w ujęciu krajowym stan w zakresie wszystkich poświadczeń wiarygodności dotyczących zarządzania, o których mowa w ust. 3 lit. b) oraz opinii audytorów na temat tych poświadczeń, o których mowa w art. 9;
 - c) zapewnienie, że podejmowane są działania naprawcze w odniesieniu do jakichkolwiek zwykłych nieprawidłowości oraz że Komisja jest na bieżąco informowana o tych działaniach;
 - d) promowanie i zapewnianie jednolitego stosowania przepisów Unii.

Państwa członkowskie przyznają organom koordynującym specjalne akredytacje w zakresie przetwarzania informacji finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym, lit. a).

5. W przypadku gdy agencja płatnicza nie spełnia już jednego lub większej ilości kryteriów akredytacji, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie cofa akredytację, chyba że agencja płatnicza przeprowadzi, w terminie wyznaczonym w zależności od wagi problemu, konieczne działania dostosowujące.
6. Agencje płatnicze zarządzają operacjami związanymi z interwencją publiczną, za które są odpowiedzialne i zapewniają kontrolę tych operacji; spoczywa na nich również całkowita odpowiedzialność w tej dziedzinie.

Artykuł 8 **Upewnienia Komisji**

1. Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie systemu określonego w art. 7, Komisja posiada upewnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 w zakresie:
- a) minimalnych wymogów w zakresie akredytacji agencji płatniczych, dotyczących otoczenia wewnętrznego, działań kontrolnych, informacji i

komunikacji, monitorowania oraz zasad dotyczących procedury przyznawania i cofania akredytacji;

- b) zasad dotyczących nadzoru i procedury zmiany akredytacji agencji płatniczych;
- c) minimalnych wymogów dotyczących akredytacji organów koordynujących oraz zasad dotyczących procedury przyznawania i wycofania akredytacji.

2 Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia przepisy dotyczące:

- a) obowiązków agencji płatniczych w odniesieniu do interwencji publicznej, jak również zakresu ich zobowiązań w dziedzinie zarządzania i kontroli;
- b) funkcjonowania organu koordynującego oraz przekazywania Komisji informacji, o których mowa w art. 7 ust. 4.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Artykuł 9

Jednostki certyfikujące

1. Jednostka certyfikująca to prywatny lub publiczny organ kontrolny wyznaczony przez państwo członkowskie, który przedstawia opinię na temat poświadczenia wiarygodności dotyczącego zarządzania w zakresie kompletności, dokładności oraz prawdziwości rocznych sprawozdań finansowych agencji płatniczej, właściwego funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej oraz legalności i prawidłowości transakcji stanowiących ich podstawę jak również przestrzegania zasady należytego zarządzania finansami.

Jest ona niezależna operacyjnie zarówno od danej agencji płatniczej jak również od władz, które akredytowały tę agencję.

2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia przepisy dotyczące statusu jednostek certyfikujących, szczególnych zadań – w tym kontroli, które mają one obowiązek przeprowadzać, jak również świadectw i sprawozdań oraz odpowiednich dokumentów towarzyszących, sporządzanych przez przedmiotowe jednostki. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Artykuł 10

Dopuszczalność płatności dokonywanych przez agencje płatnicze

Wydatki, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 mogą podlegać finansowaniu unijnemu wyłącznie jeżeli dokonały ich akredytowane agencje płatnicze.

Artykuł 11

Płatność w pełnej wysokości na rzecz beneficjentów

O ile przepisy Unii nie stanowią wyraźnie inaczej, płatności odnoszące się do finansowania określonego w niniejszym rozporządzeniu zostają w całości wypłacone beneficjentom.

TYTUŁ III

SYSTEM DORADZTWA ROLNICZEGO

Artykuł 12

Zasada i zakres

1. Państwa członkowskie ustanawiają system doradztwa dla beneficjentów w zakresie zarządzania gruntami i gospodarstwem (zwany dalej „systemem doradztwa rolniczego”), prowadzony przez jeden lub większą liczbę wyznaczonych organów. Wyznaczone organy mogą być zarówno publiczne, jak i prywatne.
2. System doradztwa rolniczego obejmuje przynajmniej:
 - a) wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz normy w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowione w tytule IV rozdział I;
 - b) praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska ustanowione w tytule III rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP] oraz utrzymywanie użytków rolnych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP];
 - c) wymogi lub działania związane z łagodzeniem zmiany klimatu oraz odnośnymi działaniami dostosowawczymi, różnorodnością biologiczną, ochroną wód, zgłaszaniem chorób zwierząt i roślin, oraz innowacjami, przynajmniej w zakresie określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
 - d) zrównoważony rozwój działalności gospodarczej małych gospodarstw rolnych, określony przez państwa członkowskie oraz przynajmniej małych gospodarstw rolnych uczestniczących w systemie dla drobnych producentów rolnych, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP].
3. System doradztwa rolniczego może również obejmować w szczególności:
 - a) zrównoważony rozwój działalności gospodarczej gospodarstw rolnych innych niż gospodarstwa, o których mowa w ust. 2 lit. d);
 - b) minimalne wymogi ustanowione w przepisach krajowych, o których mowa w art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [RD]

Artykuł 13

Szczególne wymogi odnoszące się do systemu doradztwa rolniczego

1. Państwa członkowskie gwarantują, że doradcy systemu doradztwa rolniczego są odpowiednio wykwalifikowani i odbywają regularne szkolenia.
2. Państwa członkowskie zapewniają rozdzielenie funkcji kontrolnych i doradczych. W związku z powyższym i bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących

publicznego dostępu do dokumentów, państwa członkowskie dopilnowują, by wyznaczone organy, o których mowa w art. 12, nie ujawniały informacji osobowych ani prywatnych, ani danych, które uzyskują w trakcie prowadzenia działalności doradczej, osobom innym niż beneficjent zarządzający odnośnym gospodarstwem, z wyjątkiem wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń stwierdzonych podczas prowadzenia działalności, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia organom publicznym na mocy prawa unijnego lub krajowego, w szczególności w przypadku przestępstw.

3. Właściwy organ krajowy przekazuje beneficjentom, w stosownych przypadkach przy pomocy środków elektronicznych, odpowiedni wykaz wyznaczonych organów.

Artykuł 14

Dostęp do systemu doradztwa rolniczego

Beneficjenci mogą dobrowolnie uczestniczyć w systemie doradztwa rolniczego nawet jeżeli nie otrzymali wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, w tym w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

Państwa członkowskie mogą jednak – na podstawie obiektywnych kryteriów – określić kategorie beneficjentów, które będą miały dostęp do systemu doradztwa rolniczego na zasadach pierwszeństwa. Państwa członkowskie gwarantują, że pierwszeństwo otrzymują rolnicy których dostęp do systemów doradztwa innych niż system doradztwa rolniczego jest najbardziej ograniczony.

W ramach systemu doradztwa rolniczego beneficjenci otrzymują porady uwzględniające szczególną sytuację ich gospodarstw.

Artykuł 15

Uprawnienia Komisji

1. W celu zagwarantowania prawidłowego działania systemu doradztwa rolniczego, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 dotyczących przepisów mających na celu zapewnienie jego całkowitej gotowości operacyjnej. Wspomniane przepisy mogą odnosić się między innymi do kryteriów jego dostępności dla rolników.
2. Komisja może przyjąć – w drodze aktów wykonawczych – przepisy dotyczące jednolitego wdrożenia systemu doradztwa rolniczego. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

TYTUŁ IV

ZARZĄDZANIE FINANSAMI FUNDUSZY

Rozdział I

EFRG

SEKCJA 1

FINANSOWANIE WYDATKÓW

Artykuł 16

Pułap budżetowy

1. Pułap roczny wydatków EFRG składa się z kwot maksymalnych, ustalonych dla tego funduszu na podstawie rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [*wieloletnie ramy finansowe*].
2. W przypadku gdy przepisy Unii określają zmniejszenia kwot, o których mowa w ust. 1, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustala saldo netto dostępne w przypadku wydatków EFRG na podstawie danych, o których mowa w przedmiotowych przepisach.

Artykuł 17

Płatności miesięczne

1. Środki niezbędne do finansowania wydatków, o których mowa w art. 4 ust. 1, Komisja przekazuje do dyspozycji państw członkowskich w formie miesięcznych płatności, na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze w danym okresie referencyjnym.
2. W oczekiwaniu na płatności miesięczne przekazywane im przez Komisję, państwa członkowskie mobilizują środki niezbędne do pokrywania wydatków ich akredytowanych agencji płatniczych, w zależności od ich potrzeb.

Artykuł 18

Procedura wypłacania płatności miesięcznych

1. Komisja realizuje płatności miesięczne, bez uszczerbku dla aktów wykonawczych, o których mowa w art. 53 i 54, z tytułu wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze w miesiącu referencyjnym.
2. Płatności miesięcznych na rzecz każdego państwa członkowskiego dokonuje się najpóźniej trzeciego dnia roboczego drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

Wydatki państw członkowskich dokonane w okresie od dnia 1 do dnia 15 października są przypisane do października. Wydatki dokonane w okresie od dnia 16 do dnia 31 października są przypisane do listopada.

3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa miesięczne płatności, których dokonuje na podstawie deklaracji wydatków państw członkowskich oraz na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z art. 102 ust. 1, uwzględniając zmniejszenia lub zawieszenia zastosowane na podstawie art. 43 lub jakiegokolwiek inne korekty. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zdecydować o płatnościach dodatkowych lub potrąceniach. W takim przypadku komitet, o którym mowa w art. 112 ust. 1, jest o tym informowany podczas następnego posiedzenia.

Artykuł 19

Koszty administracyjne i koszty zatrudnienia

EFRG nie pokrywa wydatków związanych z kosztami administracyjnymi i kosztami zatrudnienia, poniesionych przez państwa członkowskie i przez beneficjentów ubiegających się o środki z EFRG.

Artykuł 20

Wydatki w zakresie interwencji publicznej

1. Jeżeli w ramach wspólnej organizacji rynków dla środka interwencyjnego nie ustalono kwoty jednostkowej, EFRG finansuje dany środek na podstawie ryczałtowych kwot jednakowych w całej Unii, w szczególności w przypadku funduszy pochodzących z państw członkowskich, wykorzystanych na interwencyjny zakup produktów, działania związane ze składowaniem oraz, w stosownym przypadku, z przetworzeniem tych produktów.
2. W celu zagwarantowania finansowania wydatków w zakresie interwencji publicznej przez EFRG, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 111, dotyczącego:
 - a) rodzaju środków kwalifikujących się do finansowania unijnego i warunków ich zwrotu;
 - b) warunków kwalifikowalności i warunków obliczania na podstawie pozycji rzeczywiście udokumentowanych przez agencje płatnicze lub na podstawie kwot standardowych określonych przez Komisję, lub na podstawie kwot standardowych lub kwot niestandardowych określonych w sektorowym prawodawstwie rolnym.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa kwoty, o których mowa w ust. 1. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.

Artykuł 21
Nabywanie zdjęć satelitarnych

Wykaz zdjęć satelitarnych wymaganych do kontroli uzgadniany jest między Komisją a państwami członkowskimi zgodnie z specyfikacją przygotowaną przez każde państwo członkowskie.

Komisja dostarcza wspomniane zdjęcia satelitarne bezpłatnie organom kontrolnym lub usługodawcom upoważnionym przez te organy do ich reprezentowania.

Komisja pozostaje właścicielem wspomnianych zdjęć i odzyskuje je po zakończeniu prac. Komisja może również zdecydować o konieczności prowadzenia prac w zakresie poprawy technik i metod pracy w związku z kontrolą obszarów rolniczych za pomocą teledetekcji.

Artykuł 22
Monitorowanie zasobów rolnych

Środki finansowane na podstawie art. 6 lit. c) mają na celu: dostarczenie Komisji sposobów zarządzania unijnymi rynkami rolnymi w kontekście globalnym; zapewnienie monitorowania agroeconomicznego gruntów rolnych oraz stanu upraw, aby umożliwić dokonywanie szacunków, w szczególności w odniesieniu do plonów i produkcji rolnej; umożliwienie dostępu do takich szacunków w kontekście międzynarodowym, na przykład w ramach projektów różnych organizacji w ramach Narodów Zjednoczonych lub innych agencji międzynarodowych; przyczynienie się do przejrzystości rynków światowych oraz zapewnienie monitorowania technologicznego systemu agrometeorologicznego.

Środki finansowane na podstawie art. 6 lit. c) dotyczą głównie gromadzenia lub zakupu informacji niezbędnych do realizacji i monitorowania wspólnej polityki rolnej, w szczególności danych satelitarnych i danych meteorologicznych, tworzenia infrastruktury danych przestrzennych i strony internetowej, przeprowadzania szczegółowych badań związanych z warunkami klimatycznymi i aktualizacji modeli agrometeorologicznych i ekonometrycznych. W stosownych przypadkach, działania te są podejmowane w ścisłej współpracy z krajowymi laboratoriami i organami.

Artykuł 23
Uprawnienia wykonawcze

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć: przepisy odnoszące się do finansowania na podstawie art. 6 lit. b) i c); procedurę realizacji środków, o których mowa w art. 21 i 22, w celu osiągnięcia wyznaczonych celów; ramy dotyczące nabywania, poprawiania oraz korzystania ze zdjęć satelitarnych oraz danych meteorologicznych, jak również stosowane terminy. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

SEKCJA 2

DYSCYPLINA BUDŻETOWA

Artykuł 24

Przestrzeganie pułapu finansowego

1. Na żadnym z etapów procedury budżetowej i wykonywania budżetu środki przeznaczone na wydatki z EFRG nie mogą przekroczyć kwoty, o której mowa w art. 16.

Wszelkie instrumenty prawne wnioskowane przez Komisję i przyjęte przez Parlament Europejski i Radę, Radę lub Komisję, mające wpływ na budżet EFRG, uwzględniają kwotę, o której mowa w art. 16.

2. Jeżeli dla danego państwa członkowskiego przepisy Unii określają pułap finansowy wydatków rolnych w euro, odnoszące się do niego wydatki zostają państwu członkowskiemu zwrócone w ramach tego pułapu ustalonego w euro, w razie konieczności dostosowane do konsekwencji ewentualnego zastosowania art. 43.
3. Przyjmuje się, że krajowe pułapy płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP], skorygowane o wyrównania określone w art. 25 niniejszego rozporządzenia, są pułapami finansowymi w euro.

Artykuł 25

Dyscyplina finansowa

1. Aby zapewnić przestrzeganie rocznych pułapów finansowych, określonych w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx [*wieloletnie ramy finansowe*] dotyczących finansowania wydatków związanych z rynkiem i płatnościami bezpośrednimi, wysokość dostosowań płatności bezpośrednich ustala się w momencie kiedy prognozy dotyczące finansowania środków finansowanych w ramach tego *pułapu pośredniego* na dany rok budżetowy wskazują, że stosowane pułapy roczne zostaną przekroczone.
2. Rada, stanowiąc na podstawie wniosku Komisji przedstawionego nie później niż dnia 31 marca roku kalendarzowego, którego dotyczą dostosowania, o których mowa w ust. 1, ustala te dostosowania nie później niż dnia 30 czerwca tego samego roku kalendarzowego.
3. Jeżeli do dnia 30 czerwca dowolnego roku, wysokość dostosowania nie została ustalona, Komisja określa ją – w drodze aktu wykonawczego – oraz informuje o tym bezzwłocznie Radę. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.
4. Najpóźniej w dniu 1 grudnia, na wniosek Komisji oparty na nowych informacjach znajdujących się w jej posiadaniu, Rada może dostosować wysokość dostosowań płatności bezpośrednich ustalonych zgodnie z art. 2 lub 3.

5. Komisja może – w drodze aktu wykonawczego – przyjąć warunki i zasady mające zastosowanie do środków przeniesionych zgodnie z art. [149 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr FR/xxx] w celu finansowania wydatków, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.
6. Przed zastosowaniem niniejszego artykułu, uwzględnia się możliwość skorzystania z kwoty zatwierdzonej przez władzę budżetową na poczet rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym, o której mowa w ust. 14 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym.

Artykuł 26

Procedura dyscypliny budżetowej

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w tym samym czasie co projekt budżetu na rok budżetowy N, swoje prognozy na lata budżetowe N - 1, N i N + 1.
2. Jeżeli, w trakcie opracowywania budżetu na rok budżetowy N, pojawia się ryzyko, że kwota, o której mowa w art. 16, zostanie przekroczona w odniesieniu do roku budżetowego N, Komisja proponuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub Radzie środki konieczne do zagwarantowania przestrzegania tej kwoty.
3. W każdej chwili gdy Komisja uzna, że istnieje ryzyko przekroczenia kwoty, o której mowa w art. 16 oraz że w ramach swoich uprawnień nie jest w stanie podjąć wystarczających środków w celu poprawienia sytuacji, wnioskuje ona o podjęcie innych środków gwarantujących przestrzeganie wyżej wymienionej kwoty. Środki te przyjmuje Rada na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu lub Parlament Europejski i Rada na podstawie art. 43 ust. 2 Traktatu.
4. Jeżeli na koniec roku budżetowego N wnioski państw członkowskich o zwrot przekroczą lub kwoty objęte wnioskami o zwrot przekraczają kwotę, o której mowa w art. 16, Komisja:
 - a) bierze wyżej wymienione wnioski pod uwagę proporcjonalnie do wniosków przedstawionych przez państwa członkowskie oraz ustala wstępnie – w drodze aktów wykonawczych – w granicach dostępnego budżetu kwotę płatności na dany miesiąc;
 - b) określa, dla wszystkich państw członkowskich, najpóźniej do dnia 28 lutego następnego roku, ich sytuację w odniesieniu do finansowania unijnego w poprzednim roku budżetowym;
 - c) określa – w drodze aktu wykonawczego – łączną kwotę finansowania unijnego w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie, na podstawie jednolitej stawki finansowania unijnego, w ramach limitu wydatków budżetowych na płatności miesięczne;

- d) dokonuje ewentualnego wyrównania kwot należnych państwom członkowskim najpóźniej podczas przekazywania płatności miesięcznych za marzec roku budżetowego N + 1.

Akty wykonawcze określone w akapicie pierwszym lit. a) i c), przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.

Artykuł 27

System wczesnego ostrzegania

Aby nie dopuścić do przekroczenia pułapu budżetowego, o którym mowa w art. 16, Komisja wdraża system wczesnego ostrzegania i miesięcznego monitorowania wydatków EFRG.

W tym celu, przed początkiem każdego roku budżetowego, Komisja określa profile wydatków miesięcznych, opierając się, w razie potrzeby, na średniej miesięcznych wydatków z trzech poprzednich lat.

Komisja przedstawia okresowo Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, analizujące zmiany w dokonanych wydatkach w stosunku do profili oraz oceniające prognozowane wykonanie budżetu w bieżącym roku budżetowym.

Artykuł 28

Referencyjny kurs walutowy

1. Przy przyjmowaniu projektu budżetu lub listu w sprawie poprawek do projektu budżetu dotyczącego wydatków rolnych w celu ustalenia założeń budżetowych EFRG, Komisja stosuje średni kurs wymiany euro do dolara amerykańskiego zanotowany na rynku w ostatnim kwartale zakończonym co najmniej dwadzieścia dni przed przyjęciem przez Komisję dokumentu budżetowego.
2. Przy przyjmowaniu projektu budżetu korygującego i dodatkowego czy też listu w sprawie poprawek do projektu wymienionego budżetu oraz w przypadku gdy dokumenty te dotyczą środków związanych z działaniami, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), Komisja stosuje:
 - a) z jednej strony, rzeczywisty średni kurs wymiany euro do dolara amerykańskiego zanotowany na rynku od dnia 1 sierpnia poprzedniego roku budżetowego do końca ostatniego kwartału zakończonego co najmniej dwadzieścia dni przed przyjęciem przez Komisję dokumentu budżetowego, a najpóźniej w dniu 31 lipca bieżącego roku budżetowego;
 - b) z drugiej strony, jako prognozę na pozostałą część roku budżetowego, wyżej wymieniony rzeczywisty średni kurs walutowy zanotowany na rynku w ostatnim kwartale zakończonym co najmniej dwadzieścia dni przed przyjęciem przez Komisję dokumentu budżetowego.

Rozdział II

EFRR

SEKCJA 1

OGÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE EFRR

Artykuł 29

Zakaz podwójnego finansowania

Nie naruszając przepisów art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr RD/xxx, dotyczących kwalifikowalności do otrzymania wsparcia, wydatki finansowane w ramach EFRR nie podlegają żadnemu innemu finansowaniu z budżetu Unii

Artykuł 30

Przepisy dotyczące wszystkich płatności

1. Zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx płatności wkładu EFRR przez Komisję, o których mowa w art. 5, nie przekraczają zobowiązań budżetowych.

Płatności te są przypisywane do najwcześniejszego otwartego zobowiązania budżetowego.
2. Zastosowanie ma art. [81] rozporządzenia (UE) nr FR/xxx.

SEKCJA 2

FINANSOWANIE PROGRAMÓW ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 31

Wkład finansowy EFRR

Wkład finansowy EFRR przeznaczony na wydatki w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich określa się w odniesieniu do każdego programu w obrębie pułapów ustalonych w przepisach Unii odnoszących się do wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich udzielanego z EFRR.

Artykuł 32

Zobowiązania budżetowe

W przypadku zobowiązań budżetowych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich zastosowanie ma art. 66 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.

SEKCJA 3

WKŁAD FINANSOWY W PROGRAMY ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 33

Przepisy odnoszące się do płatności w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich

1. Środki niezbędne do finansowania wydatków, o których mowa w art. 5, udostępniane są państwu członkowskiemu w formie prefinansowania, płatności okresowych oraz płatności salda, jak opisano w niniejszej sekcji.
2. Łączna kwota prefinansowania i płatności okresowych wynosi maksymalnie 95 % wkładu EFRROW na każdy program rozwoju obszarów wiejskich.

Zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx, gdy osiągnięty zostanie pułap 95 %, państwa członkowskie nadal przekazują Komisji wnioski o płatności.

Artykuł 34

Zasady prefinansowania

1. Po przyjęciu decyzji w sprawie zatwierdzenia programu, Komisja wypłaca wstępną kwotę prefinansowania na cały okres programowania. Wstępna kwota prefinansowania stanowi 4 % wkładu EFRROW na dany program. Może ona zostać wypłacona w maksymalnie trzech transzach, w zależności od dostępności środków budżetowych. Pierwsza transza wynosi 2 % wkładu EFRROW na dany program.
2. W przypadku gdy w terminie 24 miesięcy od przekazania pierwszej raty prefinansowania nie zostaną poniesione żadne wydatki ani nie wpłynie żadna deklaracja wydatków w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich, łączna kwota wypłacona tytułem prefinansowania zwracana jest Komisji.
3. Odsetki od kwoty prefinansowania są przekazywane na rzecz danego programu rozwoju obszarów wiejskich i odejmowane od kwoty wydatków publicznych wskazanej w deklaracji końcowej wydatków.
4. Całkowita kwota prefinansowania rozliczana jest zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 53 przed zakończeniem programu rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 35

Płatności okresowe

1. Płatności okresowe dokonywane są w ramach każdego programu rozwoju obszarów wiejskich. Ich wyliczenie następuje przez zastosowanie współczynnika współfinansowania do każdego środka w ramach wydatków publicznych poniesionych w ramach danego środka.

2. Komisja dokonuje płatności okresowych, z zastrzeżeniem dostępności środków w budżecie, w celu zwrotu wydatków poniesionych przez akredytowane agencje płatnicze na realizację programów.
3. Komisja dokonuje każdej płatności okresowej pod warunkiem spełnienia następujących wymogów:
 - a) przekazania Komisji deklaracji wydatków, podpisanej przez akredytowaną agencję płatniczą, zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. c);
 - b) przestrzegania całkowitej kwoty wkładu EFRROW przyznanej dla każdego ze środków dla całego okresu objętego danym programem;
 - c) przekazania Komisji ostatniego rocznego sprawozdania z realizacji danego programu rozwoju obszarów wiejskich.
4. Komisja powiadamia niezwłocznie akredytowaną agencję płatniczą lub organ koordynujący, jeżeli taki został wyznaczony, o niespełnieniu jednego z wymogów ustanowionych w ust. 3. Jeżeli nie został spełniony jeden z wymogów ustanowionych w ust. 3 lit. a) lub lit. c), deklaracja wydatków jest niedopuszczalna.
5. Komisja dokonuje płatności okresowych w terminie nieprzekraczającym 45 dni od daty rejestracji deklaracji wydatków spełniającej wymogi określone w ust. 3 niniejszego artykułu, nie naruszając przepisów art. 39 ani aktów wykonawczych, o których mowa w art. 53 i 54.
6. Akredytowane agencje płatnicze sporządzają i przekazują Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organu koordynującego – w przypadku gdy został on wyznaczony – deklaracje wydatków pośrednich odnoszących się do programów rozwoju obszarów wiejskich, w terminach określonych przez Komisję w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Deklaracje te odnoszą się do wydatków dokonanych przez agencje płatnicze w każdym z odnośnych okresów. Jednak w przypadku gdy wydatki, o których mowa w art. 55 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx nie mogą zostać zadeklarowane Komisji w danym okresie ze względu na oczekiwanie na zatwierdzenie zmian w programie przez Komisję, mogą one zostać zadeklarowane w kolejnych okresach.

Deklaracje wydatków pośrednich dotyczące wydatków poniesionych po dniu 16 października księgowane są w budżecie na rok następny.

7. Zastosowanie ma art. 74 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.

Artykuł 36

Płatność salda i zakończenie programu

1. Z zastrzeżeniem dostępności środków w budżecie, Komisja dokonuje płatności salda po otrzymaniu ostatniego rocznego sprawozdania z postępu prac odpowiedniego programu rozwoju obszarów wiejskich, na podstawie: obowiązującego planu finansowego, rocznego sprawozdania finansowego z ostatniego roku realizacji

danego programu rozwoju obszarów wiejskich oraz związanej z nim decyzji w sprawie rozliczeń. Wspomniane kwoty przedstawiane są Komisji nie później niż sześciu miesięcy po ostatecznym terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[CR] i obejmują wydatki dokonane przez agencję płatniczą aż do ostatniego terminu kwalifikowalności wydatków.

2. Płatność salda następuje najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od uznania informacji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu przez Komisję za dopuszczalne oraz od rozliczenia ostatniego sprawozdania rocznego. Pozostające po dokonaniu płatności salda przyznane kwoty są anulowane przez Komisję najpóźniej w terminie sześciu miesięcy, nie naruszając przepisów art. 37 ust. 5.
3. Nieprzekazanie Komisji najpóźniej w terminie określonym w ust. 1 ostatniego rocznego sprawozdania z postępu prac wraz dokumentami niezbędnymi do dokonania rozliczenia rachunków z ostatniego roku realizacji programu pociąga za sobą automatyczne anulowanie salda zgodnie z art. 37.

Artykuł 37

Automatyczne anulowanie w przypadku programów rozwoju obszarów wiejskich

1. Komisja automatycznie anuluje każdą część zobowiązania budżetowego dotyczącego programu rozwoju obszarów wiejskich niewykorzystaną na prefinansowanie lub płatności okresowe lub dla której najpóźniej w dniu 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe, do Komisji nie wpłynęła żadna deklaracja wydatków spełniająca wymogi określone w art. 35 ust. 3.
2. Część zobowiązań budżetowych nadal otwartych w ostatnim terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[CR] i w odniesieniu do których nie sporządzono deklaracji wydatków w ciągu 6 miesięcy po wspomnianym terminie zostaje automatycznie anulowana.
3. W przypadku postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego mającego skutek zawieszający, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, z upływem którego następuje automatyczne anulowanie zostaje zawieszony dla kwoty odpowiadającej danym operacjom na czas trwania wymienionego postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego, pod warunkiem że Komisja otrzyma od państwa członkowskiego najpóźniej w dniu 31 grudnia roku N + 2 odpowiednio uzasadnione powiadomienie.
4. Przy wyliczaniu kwot zobowiązań podlegających automatycznemu anulowaniu nie uwzględnia się:
 - a) części zobowiązań budżetowych, w odniesieniu do których przedstawiono deklarację wydatków, ale których zwrot jest przedmiotem redukcji lub zawieszenia przez Komisję na dzień 31 grudnia roku N + 2;
 - b) części zobowiązań budżetowych, które nie mogły stać się przedmiotem wypłaty ze strony agencji płatniczej z powodu siły wyższej, która poważny sposób przeszkodziła w realizacji programu rozwoju obszarów wiejskich.

Organy krajowe powołujące się na siłę wyższą są zobowiązane do udowodnienia jej bezpośrednich konsekwencji dla realizacji całości lub części programu.

Państwo członkowskie przesyła Komisji informacje dotyczące wyjątków, o których mowa w akapicie pierwszym, w terminie do dnia 31 stycznia w odniesieniu do kwoty deklarowanej do końca poprzedniego roku.

5. Komisja powiadamia państwa członkowskie w odpowiednim czasie o istnieniu ryzyka zastosowania automatycznego anulowania. Komisja powiadamia wspomniane państwa o kwocie automatycznego anulowania wynikającej z posiadanych przez nią informacji. Państwo członkowskie dysponuje terminem dwóch miesięcy od daty otrzymania tej informacji na wyrażenie swojej zgody na wymienioną kwotę lub na przedstawienie swych uwag. Komisja dokonuje automatycznego anulowania najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy od upływu ostatecznego terminu wynikającego z zastosowania ust. 1-3.
6. W przypadku zastosowania automatycznego anulowania, wkład EFRROW na dany program rozwoju obszarów wiejskich zostaje zmniejszony dla danego roku o kwotę automatycznego anulowania. Państwo członkowskie przedstawia Komisji skorygowany plan finansowania dotyczący podziału kwoty zmniejszenia między środki programu, w celu jego zatwierdzenia. W przypadku braku takiego planu, Komisja dokonuje proporcjonalnego zmniejszenia kwot przyznanych na każdy środek.

SEKCJA 4

FINANSOWANIE NAGRODY ZA INNOWACYJNĄ, LOKALNĄ WSPÓLPRACĘ

Artykuł 38

Zobowiązania budżetowe

Decyzja Komisji przyjmująca wykaz projektów, za które przyznano nagrodę za innowacyjną, lokalną współpracę, o której mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr RD/xxx stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. [75 ust. 2] rozporządzenia (UE) nr FR/xxx.

Po przyjęciu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja dokona wypłat zobowiązań budżetowych w podziale na państwa członkowskie w wysokości całkowitej wartości nagród przyznanych projektom w danym państwie członkowskim, w granicach określonych w art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr RD/xxx.

Artykuł 39

Płatności na rzecz państw członkowskich

1. W ramach płatności okresowych, o których mowa w art. 35, Komisja dokonuje płatności – w granicach dostępnych środków budżetowych – na rzecz państw

członkowskich, w celu zwrotu wydatków poniesionych przez akredytowane agencje płatnicze, wynikających z przyznania nagród, o których mowa w niniejszej sekcji.

2. Każda płatność dokonywana jest na podstawie przekazanej Komisji deklaracji wydatków, podpisanej przez akredytowaną agencję płatniczą, zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. c).
3. Akredytowane agencje płatnicze sporządzają i przekazują Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organu koordynującego, w przypadku gdy został on wyznaczony, deklaracje wydatków odnoszących się do nagrody za innowacyjną, lokalną współpracę, w terminach określonych przez Komisję w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Deklaracje te odnoszą się do wydatków dokonanych przez agencje płatnicze w każdym z odnośnych okresów.

Artykuł 40

Automatyczne anulowanie w przypadku nagrody za innowacyjną, lokalną współpracę

Komisja automatycznie anuluje kwoty, o których mowa w art. 38 akapit drugi, niewykorzystane w ramach zwrotu wydatków państwu członkowskim, ustanowionego w art. 39 lub w odniesieniu do których najpóźniej w dniu 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe, nie wpłynęła żadna deklaracja wydatków spełniająca warunki określone w przedmiotowym artykule.

Stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 3, 4 i 5 .

Rozdział III Przepisy wspólne

Artykuł 41

Rolniczy rok budżetowy

Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów dotyczących deklaracji wydatków i dochodów związanych z interwencją publiczną, ustanowionych przez Komisję na podstawie art. 48 ust. 7 lit. a), rolniczy rok budżetowy obejmuje poniesione wydatki i uzyskane dochody zaksięgowane w budżecie EFRG i EFRROW przez agencje płatnicze w odniesieniu do roku budżetowego „N”, rozpoczynającego się dnia 16 października roku „N-1” oraz kończącego się dnia 15 października roku „N”.

Artykuł 42

Przestrzeganie terminów płatności

1. W przypadku gdy w przepisach Unii ustanowiono terminy płatności, jakkolwiek płatność dokonana przez agencje płatnicze przed najwcześniejszą dopuszczoną datą

płatności oraz po najpóźniejszej dopuszczonej dacie płatności nie kwalifikuje się do finansowania unijnego, z wyjątkiem przypadków, warunków i limitów określonych przy zachowaniu zasady proporcjonalności.

Aby dostosować konsekwencje finansowe proporcjonalnie do stwierdzonego opóźnienia płatności, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, dotyczących zasad zmniejszania płatności w związku z nieprzebrzeganiem terminów płatności.

2. Jeżeli państwa członkowskie dokonają płatności po najpóźniejszej dopuszczonej dacie płatności, wypłacają one beneficjentom odsetki za zwłokę ze środków budżetu krajowego.

Artykuł 43

Zmniejszanie i zawieszanie płatności miesięcznych i płatności okresowych

1. W przypadku gdy deklaracje wydatków lub informacje, o których mowa w art. 102, pozwalają Komisji stwierdzić, że wydatki zostały dokonane przez organy, które nie są akredytowanymi agencjami płatniczymi, lub że terminy płatności lub pułapy finansowe ustanowione w przepisach Unii nie są przestrzegane albo że wydatków dokonano niezgodnie z przepisami unijnymi, Komisja może zmniejszyć lub zawiesić płatności miesięczne lub płatności okresowe na rzecz danego państwa członkowskiego na podstawie decyzji w sprawie miesięcznych płatności, o której mowa w art. 18 ust. 3, lub w ramach płatności okresowych, o których mowa w art. 35, po umożliwieniu państwom członkowskim przedstawienia swoich uwag.

Jeżeli deklaracje wydatków lub informacje, o których mowa w art. 102 nie pozwalają Komisji stwierdzić, że wydatki zostały dokonane zgodnie z przepisami unijnymi, Komisja prosi dane państwo członkowskie o dostarczenie dalszych informacji oraz przedłożenie swoich uwag w okresie nie krótszym niż 30 dni. Jeżeli państwo członkowskie nie odpowiada na prośbę Komisji we wyznaczonym czasie lub jeżeli jego odpowiedź jest niezadowolająca bądź wskazuje, że wydatków dokonano niezgodnie z zasadami unijnymi, Komisja może zmniejszyć bądź zawiesić płatności miesięczne lub płatności okresowe na rzecz danego państwa członkowskiego na podstawie decyzji w sprawie płatności miesięcznych, o której mowa w art. 18 ust. 3, lub w ramach płatności okresowych, o których mowa w art. 35.

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zmniejszyć lub zawiesić płatności miesięczne lub płatności okresowe na rzecz państwa członkowskiego jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) co najmniej jeden kluczowy element przedmiotowego systemu kontroli nie istnieje lub działa nieskutecznie ze względu na wagę lub trwałość stwierdzonych nieprawidłowości, lub też nieprawidłowe płatności nie są odzyskiwane z zachowaniem należytej staranności;
 - b) nieprawidłowości, o których mowa w lit. a), mają stały charakter i stanowiły podstawę przyjęcia co najmniej dwóch aktów wykonawczych na mocy art. 54 stanowiących o wyłączeniu z finansowania unijnego wydatków poniesionych przez dane państwo członkowskie; oraz

- c) Komisja stwierdza, że dane państwo członkowskie nie jest w stanie wdrożyć niezbędnych środków w celu zaradzenia tej sytuacji w bezpośredniej przyszłości.

Akty wykonawcze określone w akapicie pierwszym przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.

Zmniejszenie lub zawieszenie stosuje się do odpowiednich wydatków dokonanych przez agencję płatniczą, w przypadku gdy nieprawidłowości istnieją w okresie określonym w aktach wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, który to okres nie przekracza dwunastu miesięcy, ale który może zostać przedłużony o dalsze okresy nie przekraczające dwunastu miesięcy w przypadku gdy warunki zmniejszenia lub zawieszenia są nadal spełniane. Jeżeli wspomniane warunki nie są spełniane, przedłużenie okresu nie jest możliwe.

Przed przyjęciem aktów wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja informuje dane państwo członkowskie o swoim zamiarze i prosi o jego odpowiedź w okresie nie krótszym niż 30 dni.

Decyzje w sprawie miesięcznych płatności, o których mowa w art. 18 ust. 3 lub w sprawie płatności okresowych, o których mowa w art. 35, uwzględniają akty wykonawcze, przyjęte na podstawie niniejszego ustępu.

3. Zmniejszenia i zawieszenia na podstawie niniejszego artykułu stosuje się zgodnie z zasadą proporcjonalności oraz bez uszczerbku dla aktów wykonawczych, o których mowa w art. 53 i 54.
4. Zmniejszenia i zawieszenia w ramach niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 17, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.

Zawieszenia, o których mowa w art. 17 i 20 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx stosuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 44

Zawieszenie płatności w przypadku spóźnionego przedłożenia informacji

W przypadku gdy sektorowe prawodawstwo rolne wymaga, by w wyznaczonym terminie państwa członkowskie przedłożyły informacje na temat ilości przeprowadzonych kontroli oraz ich wyniku, a państwa członkowskie przekroczą ten termin, Komisja może zawiesić płatności miesięczne, o których mowa w art. 18 lub płatności okresowe, o których mowa w art. 35, w odniesieniu do których nie przesłano na czas odpowiednich informacji statystycznych.

Artykuł 45

Przeznaczenie dochodów

1. Za dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. [18] rozporządzenia (UE) nr FR/xxx uznaje się:

- a) kwoty wraz z odsetkami, które na podstawie art. 42, 53 w odniesieniu do wydatków w ramach EFRG oraz art. 50 i 56 muszą zostać wpłacone do budżetu Unii;
 - b) kwoty zebrane lub odzyskane na podstawie części II tytuł I rozdział III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr sCMO *dostosowanie/xxx*³⁸.
 - c) kwoty zebrane w wyniku zastosowania kar na podstawie szczególnych zasad ustanowionych w sektorowym prawodawstwie rolnym, chyba że wspomniane prawodawstwo wyraźnie stanowi, że państwa członkowskie mogą zachować przedmiotowe kwoty;
 - d) kwoty odpowiadające karom stosowanym zgodnie z przepisami dotyczącymi zasady wzajemnej zgodności, ustanowionymi w tytule VI rozdział II, w odniesieniu do wydatków w ramach EFRG;
 - e) jakiegokolwiek zabezpieczenia, depozyty lub gwarancje, złożone na podstawie przepisów Unii przyjętych w ramach wspólnej polityki rolnej, z wyłączeniem rozwoju obszarów wiejskich, które uległy przypadkowi. Zabezpieczenia które uległy przypadkowi, złożone w celu uzyskania pozwoleń na przywóz lub wywóz lub w ramach procedur przetargowych wyłącznie w celu zabezpieczenia złożenia przez oferentów rzetelnych ofert, są jednakże zatrzymywane przez państwa członkowskie.
2. Kwoty określone w ust. 1 są przekazywane do budżetu Unii oraz, w przypadku ich ponownego wykorzystania, wykorzystywane wyłącznie do finansowania wydatków EFRG lub EFRROW.
 3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się odpowiednio do dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w ust. 1.
 4. W odniesieniu do EFRG, artykuły [150 i 151] rozporządzenia (UE) nr FR/xxx stosuje się odpowiednio do księgowania dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 46

Prowadzenie osobnych ksiąg rachunkowych

Każda agencja płatnicza prowadzi osobne księgi rachunkowe w odniesieniu do środków przewidzianych w budżecie Unii na EFRG i EFRROW.

Artykuł 47

Finansowanie działań informacyjnych

1. Przekazywanie informacji, finansowane na podstawie art. 6 lit. e), ma na celu przede wszystkim: dostarczenie wsparcia w zakresie wyjaśniania, wdrażania i rozwijania

³⁸ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

wspólnej polityki rolnej oraz podnoszenia świadomości społecznej odnośnie do zawartości i celów tej polityki; odzyskiwanie zaufania konsumentów, utraconego w następstwie kryzysów za pomocą kampanii informacyjnych; informowanie rolników i innych podmiotów aktywnych w obszarach wiejskich oraz promowanie europejskiego modelu rolnictwa i umożliwianie społeczeństwu jego pełne zrozumienie.

Działania te mają na celu przekazywanie spójnych, obiektywnych i całościowych informacji, tak wewnątrz, jak i na zewnątrz Unii, w celu przedstawienia ogólnego obrazu wspólnej polityki rolnej.

2. Środkami, o których mowa w ust. 1, mogą być:

- a) roczne programy robocze lub inne specyficzne środki przedstawione przez strony trzecie;
- b) działania prowadzone z inicjatywy Komisji.

Wyklucza się środki wymagane przez prawo lub środki już finansowane w ramach innych działań unijnych.

W celu wdrożenia działań, o których mowa w lit. b), Komisja może korzystać z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Działania, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują również przekazywanie informacji na temat priorytetów politycznych Unii Europejskiej pod warunkiem, że są one związane z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja publikuje do dnia 31 października każdego roku zaproszenie do składania wniosków, spełniające warunki ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr FR/xxx.
4. Komitet, o którym mowa w art. 112 ust. 1, zostaje powiadomiony o środkach przewidzianych i podjętych na podstawie niniejszego artykułu.
5. Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego artykułu.

Artykuł 48

Uprawnienia Komisji

1. Aby uwzględnić dochody otrzymane przez agencje płatnicze na konto budżetu Unii podczas płatności dokonywanych na podstawie deklaracji wydatków przekazanych przez państwa członkowskie, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 111, dotyczącego warunków, na podstawie których należy dokonać wyrównań między niektórymi wydatkami a dochodami w ramach EFRG i EFRROW.
2. Aby zapewnić właściwe zarządzanie środkami przewidzianymi w budżecie Unii na EFRG oraz EFRROW, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, dotyczących zasad odnoszących się do oceny operacji związanych z interwencją publiczną oraz środków podejmowanych w

przypadku straty lub obniżenia jakości produktów w ramach interwencji publicznej jak również określenia koniecznych do finansowania kwot.

3. W przypadku gdy budżet Unii nie został ostatecznie zatwierdzony na początku nowego roku budżetowego lub w przypadku gdy całkowita kwota przewidzianych zobowiązań przekracza próg określony w art. [150 ust. 3] rozporządzenia (UE) FR/xxx, w celu dokonania sprawiedliwego podziału dostępnych środków między państwa członkowskie Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 111 niniejszego rozporządzenia, dotyczącego przepisów w sprawie zobowiązań i dokonywania płatności wydatków.
4. Aby sprawdzić spójność danych przekazanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wydatków lub innych informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu i aby zapewnić przestrzeganie wymogu przekazywania informacji określonego w art. 102, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, dotyczących warunków ograniczania i zawieszania płatności na rzecz państw członkowskich w odniesieniu do wydatków, odpowiednio, z EFRG i EFRROW.
5. Aby zagwarantować poszanowanie zasady proporcjonalności podczas stosowania art. 44, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, określających przepisy odnoszące się do:
 - a) wykazu środków podlegających przepisom art. 44;
 - b) okresu i zakresu zawieszenia płatności, o którym mowa w przedmiotowym artykule;
 - c) warunków dotyczących zniesienia zawieszenia.
6. Komisja może określić – w drodze aktów wykonawczych – dodatkowe informacje dotyczące zobowiązań ustanowionych w art. 46 jak również szczególne warunki stosowane do informacji zapisywanych w księgach prowadzonych przez agencje płatnicze. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.
7. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować przepisy odnoszące się do:
 - a) zasad dotyczących finansowania i księgowania środków interwencyjnych w formie przechowywania publicznego, a także innych wydatków finansowanych z EFRG i EFRROW;
 - b) warunków przeprowadzania procedury automatycznego anulowania.
 - c) zasad dotyczących wypłacania beneficjentom odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 42 ust. 2, przez państwa członkowskie.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Rozdział IV

Rozliczenie rachunków

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 49

Kontrole na miejscu przeprowadzane przez Komisję

1. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, a także bez uszczerbku dla postanowień art. 287 Traktatu lub wszelkich kontroli przeprowadzanych na podstawie art. 322 Traktatu lub na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2185/96³⁹, Komisja może organizować kontrole na miejscu w państwach członkowskich w celu sprawdzenia w szczególności:
 - a) zgodności praktyk administracyjnych z przepisami Unii;
 - b) istnienia niezbędnych dokumentów dowodowych i ich zgodności z operacjami finansowanymi przez EFRG lub EFRROW;
 - c) warunków, w jakich operacje finansowane przez EFRG lub EFRROW są przeprowadzane i kontrolowane.

Osoby upoważnione przez Komisję do przeprowadzania kontroli na miejscu lub przedstawiciele Komisji działający w ramach udzielonych im kompetencji mają dostęp do ksiąg i wszystkich innych dokumentów, w tym dokumentów i ich metadanych, związanych z wydatkami finansowanymi przez EFRG lub EFRROW, łącznie z informacjami sporządzonymi lub otrzymanymi i przechowywanymi w postaci elektronicznej.

Uprawnienia do przeprowadzania kontroli na miejscu nie naruszają stosowania przepisów krajowych, które zastrzegają dostęp do niektórych aktów dla osób specjalnie wyznaczonych na mocy prawodawstwa krajowego. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych określonych w rozporządzeniach (WE)1073/1999⁴⁰ oraz (WE) nr 2185/96, osoby upoważnione przez Komisję nie biorą udziału między innymi w kontrolach przeprowadzanych w mieszkaniach lub formalnych przesłuchaniach osób przeprowadzanych na podstawie przepisów krajowego danego państwa członkowskiego. Mają one jednak dostęp do uzyskanych w ten sposób informacji.

2. W odpowiednim czasie przed przeprowadzeniem kontroli na miejscu Komisja powiadamia o niej dane państwo członkowskie lub państwo członkowskie, na

³⁹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁴⁰ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

którego terenie kontrola ma się odbyć. Przedstawiciele danego państwa członkowskiego mogą brać udział w tych kontrolach.

Na żądanie Komisji i za zgodą państwa członkowskiego kontrole dodatkowe lub dochodzenia dotyczące operacji określonych w niniejszym rozporządzeniu są przeprowadzane przez właściwe organy tego państwa członkowskiego. Przedstawiciele Komisji lub osoby upoważnione przez Komisję mogą uczestniczyć w tego rodzaju kontrolach.

W celu ulepszenia kontroli Komisja może, za zgodą danych państw członkowskich, poprosić o wsparcie organy wymienionych państw członkowskich w odniesieniu do niektórych kontroli lub niektórych dochodzeń.

Artykuł 50

Dostęp do informacji

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji wszystkie informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania EFRG i EFRROW oraz podejmują wszelkie właściwe środki w celu ułatwienia kontroli, które Komisja może uznać za konieczne w ramach zarządzania finansowaniem unijnym, łącznie z kontrolami na miejscu.
2. Państwa członkowskie przekazują, na żądanie Komisji, przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które zostały przyjęte w celu zastosowania aktów prawnych Unii dotyczących wspólnej polityki rolnej, w takim stopniu, w jakim akty te mają konsekwencje finansowe dla EFRG lub EFRROW.
3. Państwa członkowskie udostępniają Komisji wszelkie informacje w odniesieniu do wykrytych nieprawidłowości oraz przypadków podejrzeń nadużyć finansowych, oraz działań podjętych w celu odzyskania nienależnych płatności związanych z wspomnianymi nieprawidłowościami i nadużyciami na podstawie sekcji III niniejszego rozdziału.

Artykuł 51

Dostęp do dokumentów

Akredytowane agencje płatnicze przechowują dokumenty potwierdzające dokonane płatności oraz dokumenty związane z przeprowadzeniem kontroli administracyjnych i kontroli bezpośrednich wymaganych przepisami Unii oraz udostępniają Komisji powyższe dokumenty i informacje.

W przypadku gdy dokumenty te są przechowywane przez organ działający w imieniu agencji płatniczej, odpowiedzialny za zatwierdzanie wydatków, organ ten przekazuje akredytowanej agencji płatniczej sprawozdania dotyczące liczby przeprowadzonych kontroli, ich przedmiotu oraz działań podjętych na podstawie ich wyników.

Artykuł 52

Uprawnienia wykonawcze

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące:

- a) szczególnych zobowiązań, których państwa członkowskie muszą przestrzegać w związku z kontrolami określonymi w niniejszym rozdziale;
- b) zobowiązań dotyczących współpracy, których państwa członkowskie muszą przestrzegać w związku z wdrożeniem art. 49 i 50.
- c) sposobu realizacji zobowiązania do składania sprawozdań, o którym mowa w art. 50 ust. 3.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

SEKCJA II

ROZLICZENIE

Artykuł 53

Rozliczenie rachunków

1. Przed 30 kwietnia roku następującego po danym roku budżetowym oraz na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. c), Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję o rozliczeniu rachunków akredytowanych agencji płatniczych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.
2. Decyzja w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w ust. 1, dotyczy kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych rocznych sprawozdań finansowych. Decyzja ta podejmowana jest bez uszczerbku dla decyzji przyjętych w późniejszym terminie na podstawie art. 54.

Artykuł 54

Rozliczenie zgodności

1. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję w sprawie kwot wyłączonych z finansowania unijnego w przypadku stwierdzenia, że wydatków wskazanych w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 dokonano niezgodnie z przepisami Unii oraz, w odniesieniu do EFRROW, w przypadku stwierdzenia, że wydatków dokonano niezgodnie z przepisami krajowymi i przepisami Unii, o których mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2.
2. Komisja dokonuje oszacowania kwot podlegających wyłączeniu z uwzględnieniem stwierdzonego stopnia niezgodności. Komisja uwzględnia odpowiednio naturę i wagę naruszenia oraz stratę finansową poniesioną przez Unię.
3. Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji o odmowie finansowania, wyniki kontroli Komisji oraz odpowiedzi zainteresowanego państwa członkowskiego są przedmiotem pisemnych zawiadomień, w następstwie których obie strony próbują osiągnąć porozumienie w sprawie działań, które mają zostać podjęte.

W przypadku gdy porozumienie nie zostało osiągnięte, państwo członkowskie może zwrócić się w terminie czterech miesięcy o rozpoczęcie procedury zmierzającej do wypracowania wspólnego stanowiska stron. Jej wyniki stanowią treść sprawozdania przekazywanego Komisji i rozpatrywanego przez nią przed podjęciem ewentualnej decyzji o odmowie finansowania.

4. Odmowa finansowania nie może dotyczyć:
 - a) wydatków określonych w art. 4 ust. 1, dokonanych więcej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego państwa członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli;
 - b) wydatków związanych ze środkami wieloletnimi stanowiącymi część wydatków określonych w art. 4 ust. 1, lub programów określonych w art. 5, dla których ostatnie nałożone na beneficjenta zobowiązanie nastąpiło więcej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego państwa członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli;
 - c) wydatków związanych ze środkami przewidzianymi w programach określonych w art. 5, innych niż te, o których mowa w niniejszym ustępie lit. b), dla których płatność lub, w zależności od przypadku, ostatnia płatność przez agencję płatniczą nastąpiła więcej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego państwa członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli.
5. Ustęp 4 nie ma zastosowania w odniesieniu do:
 - a) nieprawidłowości podlegających przepisom sekcji III niniejszego rozdziału;
 - b) krajowych programów pomocy lub naruszeń, w stosunku do których została wszczęta procedura ustanowiona odpowiednio w art. 108 Traktatu lub w art. 258 Traktatu;
 - c) naruszenia obowiązków nałożonych na państwa członkowskie na podstawie tytułu V rozdział III niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że w ciągu dwunastu miesięcy po otrzymaniu przedstawionego przez państwo członkowskie sprawozdania na temat wyników przeprowadzanych przez nie kontroli odpowiednich wydatków Komisja powiadomi państwo członkowskie na piśmie o ustaleniach wynikających z kontroli.

Artykuł 55

Uprawnienia wykonawcze

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania:

- a) rozliczenia rachunków, określonego w art. 53 w odniesieniu do środków podejmowanych w związku z przyjęciem decyzji i jej wdrożeniem, z uwzględnieniem wymiany informacji pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi oraz obowiązujących terminów;

- b) rozliczenia zgodności określonego w art. 54 w odniesieniu do środków podejmowanych w związku z przyjęciem decyzji i jej wdrożeniem, z uwzględnieniem wymiany informacji pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi oraz obowiązujących terminów, jak również procedury pojednawczej określonej w przedmiotowym artykule, w tym ustanowienia, zadań, składu oraz uzgodnień roboczych organu pojednawczego.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

SEKCJA III NIEPRAWIDŁOWOŚCI

Artykuł 56 **Przepisy wspólne**

1. W przypadku wszelkich nienależnych płatności wynikających z nieprawidłowości lub zaniechań, państwo członkowskie zwraca się do beneficjenta o zwrot przedmiotowej kwoty w ciągu jednego roku od stwierdzenia wspomnianej nieprawidłowości oraz zapisuje odpowiednie kwoty w księdze dłużników agencji płatniczej.

2. Jeżeli odzyskanie nie nastąpi w ciągu czterech lat od daty złożenia wniosku o odzyskanie należności lub w ciągu ośmiu lat w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, konsekwencje finansowe wynikające z nieodzyskania kwot ponosi dane państwo członkowskie, co nie zwalnia go z obowiązku kontynuowania procedur odzyskiwania należności zgodnie z art. 60.

Jeżeli, w procedurze odzyskiwania, prawomocną decyzją administracyjną lub orzeczeniem sądowym stwierdzony zostanie brak nieprawidłowości, obciążenia finansowe poniesione przez państwo członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym deklarowane są wobec EFRG i EFRROW jako wydatek.

3. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podejmować decyzje o zaprzestaniu odzyskiwania. Przedmiotowa decyzja może zostać podjęta jedynie w następujących przypadkach:

- a) jeżeli łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów windykacji przewyższa kwotę do odzyskania; lub
- b) gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym.

Jeżeli decyzja, o której mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy podejmowana jest zanim pozostająca kwota należąca podlegała przepisom, o których mowa w ust. 2, skutki finansowe nieodzyskania kwot ponosi budżet Unii.

4. Konsekwencje finansowe obciążające państwo członkowskie, wynikające z zastosowania niniejszego artykułu ust. 2, są ujmowane przez dane państwo

członkowskie w rocznych sprawozdaniach finansowych przekazywanych Komisji na podstawie art. 102 ust. 1 lit. c) pkt (iv). Komisja sprawdza prawidłowość ich zastosowania oraz, w stosownym przypadku, dokonuje niezbędnych zmian za pomocą aktu wykonawczego określonego w art. 53 ust. 1.

5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o wyłączeniu z finansowania unijnego kwot pokrywanych z budżetu Unii w następujących przypadkach:
- a) jeżeli państwo członkowskie nie przestrzega terminów, o których mowa w ust. 1;
 - b) jeżeli Komisja stwierdza, że decyzja państwa członkowskiego o zaprzestaniu odzyskiwania, podjęta na podstawie ust. 3, jest nieuzasadniona;
 - c) jeżeli Komisja stwierdza, że nieprawidłowości w odzyskiwaniu lub jego brak wynikają z nieprawidłowości lub zaniedbań organów administracyjnych lub innych organów urzędowych państwa członkowskiego.

Akty wykonawcze określone w akapicie pierwszym przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 112 ust. 2. Przed przyjęciem przedmiotowych aktów wykonawczych, stosuje się procedurę określoną w art. 54 ust. 3.

Artykuł 57

Przepisy szczególne EFRG

Kwoty odzyskane w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbań, wraz z odsetkami, są przekazywane agencjom płatniczym i księgowane przez nie jako dochody przyznane w ramach EFRG w miesiącu ich faktycznego wpływu.

W przypadku zwrotu do budżetu Unii, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie może zatrzymać 10 % odpowiednich kwot tytułem ryczałtowego zwrotu kosztów odzyskania, z wyjątkiem kwot dotyczących nieprawidłowości lub zaniedbań, które można przypisać organom administracyjnym lub innym organom urzędowym danego państwa członkowskiego.

Artykuł 58

Przepisy szczególne EFRROW

W przypadku wykrycia nieprawidłowości lub zaniedbań w działaniach lub programach związanych z rozwojem obszarów wiejskich państwa członkowskie dokonują dostosowania finansowego przez częściowe lub całkowite anulowanie przedmiotowego finansowania Unii. Państwa członkowskie biorą pod uwagę naturę i wagę stwierdzonych nieprawidłowości, jak również rozmiar straty finansowej poniesionej przez EFRROW.

Anulowane kwoty finansowania unijnego w ramach EFRROW i kwoty odzyskane, jak również związane z nimi odsetki są ponownie przypisywane do danego programu. Jednakże fundusze unijne anulowane lub odzyskane mogą być ponownie wykorzystane przez państwa członkowskie jedynie na działania przewidziane w tym samym programie rozwoju obszarów wiejskich i pod warunkiem że kwoty te nie zostaną ponownie przeznaczone na działania,

które były przedmiotem dostosowania finansowego. Po zakończeniu programu rozwoju obszarów wiejskich, państwo członkowskie przekazuje odzyskane kwoty do budżetu Unii.

Artykuł 59

Uprawnienia przekazane

Aby zagwarantować prawidłowe i skuteczne stosowanie przepisów dotyczących odzyskiwania środków, ustanowionych w niniejszej sekcji, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 111, dotyczącego szczególnych obowiązków państw członkowskich.

TYTUŁ V SYSTEMY KONTROLI ORAZ KARY

Rozdział I Zasady ogólne

Artykuł 60

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Państwa członkowskie przyjmują, w ramach wspólnej polityki rolnej, wszystkie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, jak również podejmują wszelkie inne środki konieczne do zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii, w szczególności w celu:
 - a) upewnienia się co do legalności i prawidłowości operacji finansowanych przez EFRG i EFRROW;
 - b) stworzenia skutecznej ochrony przed nadużyciami finansowymi przede wszystkim w odniesieniu do obszarów o zwiększonym poziomie ryzyka, przez podejmowanie środków o charakterze odstrasającym, z uwzględnieniem kosztów i korzyści jak również proporcjonalności takich środków;
 - c) zapobiegania, wykrywania i usuwania nieprawidłowości i nadużyć finansowych;
 - (d) nakładania skutecznych, odstraszących oraz proporcjonalnych kar zgodnie z przepisami Unii, a w razie braku stosownych przepisów, prawodawstwem krajowym, oraz w razie takiej konieczności, wszczynania w tym celu postępowań sądowych;
 - (e) odzyskiwania nienależnych płatności wraz z odsetkami, oraz w razie takiej konieczności, wszczynania postępowań sądowych w tym celu.
2. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z prawodawstwem regulującym systemy wsparcia Unii.
3. Państwa członkowskie informują Komisję o przyjętych przepisach i środkach podjętych na podstawie ust. 1 i 2.

Wszelkie wymogi, jakie państwa członkowskie ustanowią w celu uzupełnienia warunków określonych zasadami unijnymi dotyczącymi otrzymywania wsparcia finansowanego przez EFRG lub EFRROW, muszą być możliwe do zweryfikowania.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć przepisy mające na celu jednolite stosowanie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Artykuł 61

Ogólne zasady kontroli

1. System kontroli ustanowiony przez państwa członkowskie zgodnie z art. 60 ust. 2 obejmuje, o ile nie przewidziano inaczej, systematyczne kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy i jest uzupełniany o kontrole na miejscu.
2. W przypadku kontroli na miejscu, właściwy organ pobiera próbę kontrolną z całej populacji wnioskodawców, składającą się, w stosownych przypadkach, z próby losowej oraz próby wybranej na podstawie analizy ryzyka w celu otrzymania reprezentatywnego wskaźnika błędów, obejmującego również najczęstsze błędy.
3. Właściwy organ kontrolny sporządza sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli na miejscu.
4. W razie potrzeby wszystkie kontrole na miejscu określone w przepisach unijnych dotyczących dopłat rolnych oraz wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich przeprowadzane są w tym samym czasie.

Artykuł 62

Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa

Nie naruszając szczegółowych przepisów, osobom fizycznym ani prawnym nie przyznaje się żadnych korzyści wynikających z sektorowego prawodawstwa rolnego jeżeli stwierdzono, że osoby te sztucznie stworzyły warunki wymagane do uzyskania takich korzyści, co stoi w sprzeczności z celami przedmiotowego prawodawstwa.

Artykuł 63

Zgodność systemów wsparcia do celów kontroli

Dla celów stosowania systemów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx [sCMO], państwa członkowskie gwarantują, że procedury zarządzania i kontroli stosowane w ramach tych systemów są zgodne z systemem zintegrowanym, o którym mowa w rozdziale II niniejszego tytułu w odniesieniu do następujących elementów:

- a) skomputeryzowanej bazy danych;
- b) systemów identyfikacji działek rolnych;
- c) kontroli administracyjnych.

Wspomniane procedury umożliwiają wspólne działanie lub wymianę danych z systemem zintegrowanym.

Artykuł 64

Uprawnienia Komisji w odniesieniu do kontroli

1. W celu zapewnienia poprawnego i skutecznego prowadzenia kontroli oraz zagwarantowania, że weryfikacja warunków kwalifikujących przeprowadzana jest w skuteczny, spójny i niedyskryminacyjny sposób, który chroni interesy finansowe Unii, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 dotyczących przypadków, gdy beneficjenci lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli.
2. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – wszelkie konieczne zasady, których celem jest zapewnienie jednolitego stosowania niniejszego rozdziału na terytorium Unii. Zasady te mogą w szczególności odnosić się do:
 - a) przepisów dotyczących kontroli na miejscu i kontroli administracyjnych przeprowadzanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków, zobowiązań oraz kryteriów kwalifikowalności wynikających z przepisów Unii;
 - b) przepisów dotyczących minimalnego poziomu kontroli na miejscu niezbędnych do skutecznego zarządzania ryzykiem, jak również warunków, na podstawie których państwa członkowskie mogą zwiększyć ilość takich kontroli lub zmniejszyć ich ilość, w przypadku gdy systemy zarządzania i kontroli działają właściwie, a współczynnik błędów znajduje się na dopuszczalnym poziomie;
 - c) reguł i metod składania sprawozdań z przeprowadzonych kontroli i weryfikacji oraz ich wyników;
 - d) organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli zgodności, jak również do treści i częstotliwości tych kontroli oraz etapu wprowadzania do obrotu do którego się odnoszą;
 - e) sytuacji, gdy wymagają tego szczególne potrzeby w zakresie właściwego zarządzania systemem, przepisów wprowadzających dodatkowe wymogi dotyczące procedur celnych, w szczególności ustanowionych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008⁴¹.
 - f) przepisów w odniesieniu do konopi, o których mowa w art. 38 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP], zasad dotyczących szczególnych środków kontroli oraz metod określania poziomu tetrahydrokanabinolu;
 - g) przepisów w odniesieniu do bawełny, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP], systemu kontroli zatwierdzonych organizacji międzybranżowych;
 - h) przepisów w odniesieniu do wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr sCMO/xxx, zasad pomiaru obszarów, jak również przepisów odnoszących się

⁴¹ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

kontroli oraz do szczególnych procedur finansowych mających na celu usprawnienie kontroli;

- (i) testów i metod stosowanych do ustalenia kryteriów kwalifikowania produktów w ramach interwencji publicznej i przechowywania prywatnego, jak również stosowania procedur przetargowych, zarówno w odniesieniu do interwencji publicznej jak i przechowywania prywatnego.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3, lub odpowiednio w odnośnym artykule rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP], rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [RD] lub rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[sCMO].

Artykuł 65

Wycofania, zmniejszenia i wykluczenia z pomocy

1. W przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie spełnia kryteriów kwalifikowalności lub zobowiązań związanych z warunkami przyznania pomocy, określonymi w sektorowym prawodawstwie rolnym, pomoc zostaje wycofana w całości lub w części.
2. Jeżeli prawo Unii tak stanowi, państwa członkowskie nakładają kary polegające na zastosowaniu zmniejszeń lub wykluczeń z płatności lub części płatności przyznanych w związku ze spełnieniem przedmiotowych kryteriów kwalifikowalności lub zobowiązań.

Kwota zmniejszenia jest stopniowana w zależności od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy lub środków pomocy na rok kalendarzowy lub na więcej lat.

3. Kwoty, których dotyczy wycofanie, o którym mowa w ust. 1 lub których dotyczą kary, o których mowa w ust. 2, są odzyskiwane w całości.

Artykuł 66

Uprawnienia Komisji w odniesieniu do kar

1. W celu uzyskania równowagi między odstrasżającym skutkiem opłat i kar nakładanych w przypadkach stwierdzenia nieprzestrzegania jakichkolwiek obowiązków wynikających ze stosowania sektorowego prawodawstwa rolnego, a elastycznym stosowaniem systemu, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, dotyczących przepisów i warunków odnoszących się do następujących kwestii:
 - a) zawieszenia prawa do uczestnictwa w systemie wsparcia, wykluczenia z płatności lub jej zawieszania lub też współczynnika zmniejszenia pomocy, płatności lub dopłat lub jakichkolwiek innych kar, w szczególności w przypadku nieprzestrzegania terminów lub gdy produkty, ich wielkość lub ilość nie odpowiadają podanym we wniosku, nie dokonano oceny systemu lub nie

przekazano wymaganych informacji, podano nieprawidłowe informacje lub przekazano je po terminie;

- b) zmniejszenia płatności na rzecz państw członkowskich dotyczących ich wydatków rolnych, w przypadkach gdy termin ustalony na pobranie wkładów na opłatę za przekroczenie kwoty krajowej nie został dotrzymany, lub zawieszenia płatności miesięcznych, w przypadku gdy państwo członkowskie nie przesłało, nie przesłało w terminie informacji do Komisji lub przesłało nieprawidłowe informacje;
- c) dodatkowej kwoty, dodatkowych opłat lub odsetek, które mają być stosowane w przypadku nadużyć finansowych, nieprawidłowości, braku dowodu na dopełnienie obowiązku lub deklaracji na wyrost;
- d) warunków składania, uwalniania i przepadku zabezpieczeń, jak również współczynnika zmniejszenia, który należy stosować przy zwalnianiu zabezpieczeń dla refundacji, pozwoleń, ofert, ofert przetargowych lub szczególnych wniosków, w przypadkach gdy obowiązek związany z odnośnym zabezpieczeniem nie został w pełni – lub wcale – wypełniony;
- e) zatrzymania przez państwa członkowskie kwot odzyskanych w wyniku nałożonych kar;
- f) wykluczania podmiotu gospodarczego lub wnioskodawcy z interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, z udziału w systemie pozwoleń lub w systemach kontyngentów taryfowych w przypadku nadużyć finansowych lub przekazania nieprawidłowych informacji;
- g) wycofywania lub zawieszania zatwierdzenia lub uznania, w szczególności, w przypadkach gdy podmiot gospodarczy, organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, grupa producentów lub organizacja międzybranżowa nie dotrzymuje swoich zobowiązań lub przestaje spełniać wymagane warunki, w tym w zakresie powiadamiania;
- h) stosowania odpowiednich kar krajowych wobec podmiotów gospodarczych zaangażowanych w proces produkcyjny po przekroczeniu kwoty ;
- i) oczywistych błędów, siły wyższej i okoliczności nadzwyczajnych.

2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa co następuje:

- a) procedury i kryteria techniczne odnośnie do środków i kar, o których mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania któregokolwiek z zobowiązań wynikających ze stosowania odnośnego prawodawstwa;
- b) przepisy i procedury dotyczące odzyskiwania nienależnych płatności przyznanych w wyniku stosowania odnośnego prawodawstwa.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3, lub odpowiednio w odnośnym artykule rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP], rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [RD] lub rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[sCMO].

Artykuł 67
Zabezpieczenia

1. Państwa członkowskie, w przypadku gdy stanowi tak sektorowe prawodawstwo rolne, zażądają złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że spełnione zostaną zobowiązania wynikające z sektorowego prawodawstwa rolnego.
2. Za wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie przepada w całości lub w części w razie niewywiązania się z konkretnego zobowiązania lub też w przypadku, gdy wywiązano się z niego tylko częściowo.
3. Aby zapewnić niedyskryminacyjne traktowanie, równość oraz poszanowanie zasady proporcjonalności podczas składania zabezpieczenia, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 obejmujących przepisy dotyczące:
 - a) wyjaśnienia terminów do celów stosowania przepisów ust. 1 i 2;
 - b) podmiotu odpowiedzialnego w przypadku, gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione;
 - c) szczególnych sytuacji, kiedy właściwe organy mogą odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia;
 - d) warunków odnoszących się do składanego zabezpieczenia oraz poręczyciela;
 - e) szczególnych warunków związanych z zabezpieczeniem złożonym w ramach zaliczek;
 - f) wymogów pierwotnych, wtórnych lub podporządkowanych w związku z zabezpieczeniami, jak również skutków nieprzestrzegania tych wymogów;
4. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy dotyczące:
 - a) formy składanego zabezpieczenia oraz procedury składania zabezpieczenia, jego przyjmowania oraz zastępowania pierwotnego zabezpieczenia;
 - b) procedur w zakresie zwalniania zabezpieczenia;
 - c) powiadomień dokonywanych przez państwa członkowskie oraz Komisję.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3, lub odpowiednio w odnośnym artykule rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP], rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[RD] lub rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO].

Rozdział II

Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli

Artykuł 68

Zakres stosowania

1. Każde państwo członkowskie ustanawia i prowadzi zintegrowany system zarządzania i kontroli (zwany dalej „systemem zintegrowanym”).
2. System zintegrowany stosuje się do systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP] oraz wsparcia przyznanego zgodnie z art. 22 ust.1 lit. a) i b), art. 29-32 art. 34 i 35 rozporządzenia xxx/xxx [RD] oraz, w stosownych przypadkach, art. 28 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.

Niniejszy rozdział nie ma jednak zastosowania do środków, o których mowa w art. 29 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [RD], jak również do środków przewidzianych w art. 22 ust. 1 lit. a) i b) przedmiotowego rozporządzenia w zakresie kosztów założenia.

3. W niezbędnym zakresie, zintegrowany system stosuje się również do kontroli wzajemnej zgodności, jak określono w tytule VI.

Artykuł 69

Elementy systemu zintegrowanego

1. System zintegrowany obejmuje następujące elementy:
 - a) skomputeryzowaną bazę danych;
 - b) system identyfikacji działek rolnych;
 - c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności;
 - d) wnioski o przyznanie pomocy;
 - e) zintegrowany system kontroli;
 - f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta wsparcia, o którym mowa w art. 68 ust. 2, który złożył wniosek o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność.
2. W stosownych przypadkach system zintegrowany obejmuje system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony na podstawie rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1760/2000⁴² i (WE) nr 21/2004 oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004⁴³.

⁴² Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

⁴³ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

3. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich za wdrożenie i stosowanie systemu zintegrowanego, Komisja może zwrócić się o pomoc do wyspecjalizowanych podmiotów lub osób w celu ułatwienia utworzenia, monitorowania i korzystania z systemu zintegrowanego, w szczególności mając na względzie udzielenie właściwym organom państw członkowskich porad technicznych, jeśli się o nie zwróca.

Artykuł 70

Skomputeryzowana baza danych

1. W skomputeryzowanej bazie danych rejestruje się dane uzyskane z wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność dotyczące każdego beneficjenta pomocy, o którym mowa w art. 68 ust. 2.

Baza danych pozwala w szczególności na zapoznanie się przez właściwy organ państwa członkowskiego z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych lub gospodarczych, począwszy od roku 2000. Pozwala ona także na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się z danymi dotyczącymi pięciu następujących po sobie poprzednich lat.

2. Państwa członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem, że zarówno one, jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich, są zaprojektowane w jednolity sposób na obszarze całego terytorium danego państwa członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.

Artykuł 71

System identyfikacji działek rolnych

System identyfikacji działek rolnych ustanawiany jest na podstawie map lub dokumentów ewidencji gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej, w tym ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność, co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:5000.

Artykuł 72

System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności

1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności umożliwia weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o przyznanie pomocy i systemem identyfikacji działek rolnych.
2. System, o którym mowa w ust. 1, pozwala na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, przez właściwy organ państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi co najmniej czterech kolejnych poprzednich lat kalendarzowych.

Artykuł 73

Wnioski o przyznanie pomocy oraz wnioski o płatność

1. Każdego roku beneficjent wsparcia, o którym mowa w art. 68 ust. 2, składa wniosek o płatności bezpośrednie lub wniosek o płatność odpowiednio w odniesieniu do właściwych środków obszarowych i środków związanych ze zwierzętami w ramach rozwoju obszarów wiejskich obejmujący:
 - a) wszystkie działki rolne w gospodarstwie jak również obszar pozarolniczy, którego dotyczy wniosek o wsparcie, w którym mowa w art. 68 ust. 2;
 - (b) uprawnienia do płatności deklarowane do aktywowania;
 - c) jakiegokolwiek inne informacje określone w niniejszym rozporządzeniu lub wymagane w związku z wdrożeniem odpowiedniego sektorowego prawodawstwa rolnego lub wymagane przez dane państwo członkowskie.

W zakresie płatności obszarowej, każde państwo członkowskie określa minimalny rozmiar działki rolnej, w odniesieniu do której można składać wniosek. Minimalna powierzchnia nie może jednak przekraczać 0,3 ha.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. a), państwa członkowskie mogą zdecydować, że rolnik, który nie ubiega się o żadne bezpośrednie płatności obszarowe, nie musi deklarować swoich działek rolnych w przypadku, gdy całkowity obszar tych działek nie przekracza jednego hektara. Rolnik ma jednak obowiązek wspomnieć we wniosku, że posiada działki rolne i na żądanie właściwych organów wskazać ich lokalizację.

2. Państwa członkowskie dostarczają, między innymi drogą elektroniczną, z góry ustalone formularze sporządzone w oparciu o obszary określone w poprzednim roku oraz materiały graficzne wskazujące położenie takich obszarów. Państwo członkowskie może zdecydować, że wniosek o przyznanie pomocy ma zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy złożonego w poprzednim roku. Wspomniana możliwość dotyczy wszystkich zainteresowanych rolników w odniesieniu do systemu dla drobnych producentów rolnych, określonego w tytule V rozporządzenia (UE) nr DP/xxx.
3. Państwo członkowskie może zdecydować, że jeden wniosek o przyznanie pomocy obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia i środki, o których mowa w art. 68 lub inne systemy wsparcia i środki.

Artykuł 74

System identyfikacji beneficjentów

Jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta pomocy, o którym mowa w art. 68 ust. 2, gwarantuje, że wszystkie wnioski o przyznanie pomocy oraz wnioski o płatność złożone przez tego samego beneficjenta można zidentyfikować jako takie.

Artykuł 75

Weryfikacja warunków kwalifikowalności oraz zmniejszeń

1. Państwa członkowskie, za pomocą agencji płatniczych lub organów przez nie upoważnionych, przeprowadzają kontrole administracyjne dotyczące wniosków o przyznanie pomocy zgodnie z art. 61, w celu weryfikacji kryteriów kwalifikowalności do otrzymania wsparcia. Wspomniane kontrole uzupełniane są przez kontrole na miejscu.
2. Do celów kontroli na miejscu państwa członkowskie sporządzają plan kontroli wyrwykowej gospodarstw rolnych i beneficjentów.
3. Państwa członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji i globalnego systemu nawigacji satelitarnej w celu przeprowadzania kontroli działek rolnych na miejscu.
4. W przypadku nieprzestrzegania kryteriów kwalifikowalności stosuje się przepisy art. 65

Artykuł 76

Płatności na rzecz beneficjentów

1. Płatności w ramach systemów wsparcia i środków, o których mowa w art. 68 ust. 2, dokonuje się w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.

Płatności przekazywane są w nie więcej niż dwóch ratach we wspomnianym okresie.

Państwa członkowskie mogą jednak wypłacać zaliczki w wysokości 50 % w odniesieniu do płatności bezpośrednich i 75 % w przypadku wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 68 ust. 2, przed dniem 1 grudnia ale nie przed dniem 16 października.

2. Płatności, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się przed zakończeniem weryfikacji kryteriów kwalifikowalności, przeprowadzanej przez państwa członkowskie na podstawie art. 75.

Artykuł 77

Przekazane uprawnienia

1. Aby zagwarantować, że system zintegrowany, o którym mowa w niniejszym rozdziale, jest wdrażany w sposób skuteczny, spójny i niedyskryminujący oraz chroniący interesy finansowe Unii, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, dotyczących:
 - a) szczegółowych definicji niezbędnych do zagwarantowania jednolitego wdrożenia systemu zintegrowanego;
 - b) przepisów w odniesieniu do wszelkich dalszych środków, jakie państwa członkowskie powinny podejmować na rzecz właściwego stosowania

niniejszego rozdziału oraz uzgodnień dotyczących wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi.

2. Aby zapewnić prawidłowy podział funduszy na podstawie wniosków o przyznanie pomocy określonych w art. 73 między uprawnionych beneficjentów, oraz umożliwić weryfikację spełnienia przez beneficjentów odnośnych zobowiązań, Komisja – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 111, ustanawia:
 - a) przepisy dotyczące minimalnej deklarowanej wielkości działek rolnych, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne beneficjentów i organów ;
 - b) przepisy niezbędne do stworzenia jednolitej definicji podstawy obliczania pomocy, włącznie z zasadami postępowania w przypadkach, gdy obszary kwalifikowalne zawierają cechy krajobrazu lub drzewa;
 - c) odstępstwo od rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 [z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów]⁴⁴ w celu ochrony praw beneficjentów do płatności, jeżeli termin składania wniosków lub zmian do nich przypada w dzień wolny od pracy, sobotę lub niedzielę;
 - d) w przypadku spóźnionego wniosku o płatność lub o przydział uprawnień – maksymalny czas spóźnienia i wynikające z niego zmniejszenie.
3. Aby zagwarantować, że obliczanie i stosowanie odmów, zmniejszeń, wykluczeń i zwrotów przebiega zgodnie z zasadą ustanowioną w art. 65 oraz w sposób skuteczny, spójny i niedyskryminujący oraz chroniący interesy finansowe Unii, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, obejmujących:
 - (a) przepisy w sprawie odmowy, zmniejszeń i wykluczeń w odniesieniu do poprawności i kompletności informacji podanych we wniosku, takich jak deklaracja zawyżonej powierzchni obszarów lub liczby zwierząt lub brak deklaracji obszarów, jak również w związku z nieprzestrzeganiem kryteriów kwalifikowalności lub zobowiązań związanych z warunkami przyznawania pomocy;
 - (b) przepisy gwarantujące jednolite i proporcjonalne traktowanie umyślnych niezgodności, drobnych błędów, kumulacji zmniejszeń i równoczesnego stosowania różnych zmniejszeń;
 - (c) przepisy dotyczące niestosowania odmów, zmniejszeń i wykluczeń w określonych przypadkach, gwarantujące proporcjonalność w przypadku stosowania zmniejszeń;
 - (d) przepisy dotyczące odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot pomocy oraz nienależnie przyznanych uprawnień do płatności.

⁴⁴ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

Artykuł 78
Uprawnienia wykonawcze

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa co następuje:

- a) podstawowe cechy, definicje i wymogi jakości skomputeryzowanej bazy danych, określonej w art. 70;
- b) podstawowe cechy, definicje oraz wymogi jakości systemu identyfikacji działek rolnych określonego w art. 71 oraz systemu identyfikacji beneficjentów, określonego w art. 74;
- c) podstawowe cechy, definicje i wymogi jakości systemu identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności, określonego w art. 72;
- d) przepisy dotyczące wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatności, określone w art. 73, jak również dotyczące wniosków o uprawnienia do płatności, łącznie z ostatecznym terminem ich składania, minimalnym zakresem zawartych w nich informacji, przepisami dotyczącymi wprowadzania zmian we wnioskach o przyznanie pomocy lub ich wycofywania, zwolnieniem z wymogu składania wniosku o pomoc oraz przepisami umożliwiającymi państwom członkowskim stosowanie uproszczonych procedur lub korygowanie oczywistych błędów;
- e) przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli sprawdzających przestrzeganie zobowiązań oraz poprawność i kompletność informacji podanych we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność;
- f) definicje techniczne niezbędne do jednolitego wykonywania przepisów niniejszego rozdziału;
- g) przepisy dotyczące przekazywania gospodarstwa, któremu towarzyszy przekazanie jakichkolwiek zobowiązań dotyczących kwalifikowalności w odniesieniu do przedmiotowego wsparcia, które nie zostały jeszcze spełnione ;
- h) przepisy dotyczące płatności zaliczek, o których mowa w art. 76.

Akty wykonawcze określone w akapicie pierwszym przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3, lub odpowiednio w odnośnym artykule rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP], rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[RD].

Rozdział III
Kontrola transakcji

Artykuł 79
Zakres i definicje

1. Niniejszy rozdział odnosi się do kontroli dokumentów handlowych jednostek otrzymujących lub dokonujących płatności, odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do systemu finansowania przez EFRG lub ich przedstawicieli, zwanych

dalej „przedsiębiorstwami” w celu ustalenia, czy transakcje stanowiące część systemu finansowania przez EFRG faktycznie zostały przeprowadzone i wykonane prawidłowo.

2. Niniejszy rozdział nie odnosi się do środków objętych systemem zintegrowanym, o którym mowa w rozdziale II niniejszego tytułu.
3. Na potrzeby niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:
 - a) „dokumenty handlowe” oznaczają wszystkie księgi, rejestry, dowody kasowe i dokumenty uzupełniające, rachunki, zapisy dotyczące produkcji i jakości, a także korespondencję odnoszącą się do działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, jak również dane handlowe, niezależnie od ich formy, włączając dane archiwizowane elektronicznie, w takim stopniu, w jakim te dokumenty lub dane odnoszą się bezpośrednio lub pośrednio do transakcji, o których mowa w ust. 1;
 - b) „osoba trzecia” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bezpośrednio lub pośrednio związaną z transakcjami przeprowadzanymi w ramach systemu finansowania przez EFRG .

Artykuł 80

Kontrole przeprowadzane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie przeprowadzają systematyczne kontrole dokumentów handlowych przedsiębiorstw z uwzględnieniem charakteru transakcji podlegających kontroli. Państwa członkowskie gwarantują, że wybór kontrolowanych przedsiębiorstw daje możliwie jak największą gwarancję skuteczności środków służących zapobieganiu i wykrywaniu nieprawidłowości oraz że uwzględnia on między innymi finansowe znaczenie przedsiębiorstw w tym systemie i inne czynniki ryzyka.
2. W stosownych przypadkach kontrole określone w ust. 1 rozszerza się na osoby fizyczne i prawne, z którymi przedsiębiorstwa są powiązane oraz na takie inne osoby fizyczne i prawne, których kontrola może być istotna dla osiągnięcia celów ustanowionych w art. 81.
3. Kontrola przeprowadzona na podstawie niniejszego rozdziału nie stanowi uszczerbku dla kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 49 i 50.

Artykuł 81

Cele kontroli

1. Dokładność danych pierwotnych podlegających kontroli weryfikuje się przez szereg kontroli krzyżowych, włączając, w miarę potrzeby, dokumenty handlowe osób trzecich, stosownie do stopnia istniejącego ryzyka, obejmujących:
 - a) porównania z dokumentami handlowymi dostawców, klientów, przewoźników i innych osób trzecich;

- b) kontrole bezpośrednie, w stosownych przypadkach, ilości i charakteru zapasów;
 - c) porównania z rejestrami przepływów finansowych powiązanych z transakcjami realizowanymi w ramach systemu finansowania przez EFRG, lub będących skutkiem tych transakcji; oraz
 - d) kontrole w odniesieniu do księgowości lub rejestrów ruchów finansowych wskazujących w czasie kontroli, że dokumenty będące w posiadaniu agencji płatniczej jako uzasadnienie dla wypłaty pomocy beneficjentowi są dokładne.
2. W szczególności w przypadku, gdy przedsiębiorstwa zobowiązane są do prowadzenia dokładnych rejestrów zapasów, na podstawie przepisów unijnych lub krajowych, kontrola tych rejestrów obejmuje w stosownych przypadkach, porównanie z dokumentami handlowymi i, w razie potrzeby, z faktyczną ilością zapasów w magazynach.
3. Stopień istniejącego ryzyka bierze się w pełni pod uwagę w wyborze transakcji, które mają być skontrolowane.

Artykuł 82

Dostęp do dokumentów handlowych

1. Osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo lub osoba trzecia gwarantują, że wszystkie dokumenty handlowe i informacje dodatkowe dostarczane są urzędnikom odpowiedzialnym za kontrolę lub osobom do tego celu upoważnionym. Dane archiwizowane elektronicznie dostarczane są na właściwym nośniku danych.
2. Urzędnicy odpowiedzialni za kontrole lub osoby do tego celu upoważnione mogą żądać dostarczenia im wyciągów lub kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1.
3. Gdy w trakcie kontroli przeprowadzanej na mocy niniejszego rozdziału, dokumenty handlowe zachowane przez przedsiębiorstwa uważa się za niewłaściwe do celów kontroli, przedsiębiorstwo zostaje pouczone, aby w przyszłości prowadzić takie zapisy w sposób zgodny z wymaganiami państwa członkowskiego odpowiedzialnego za kontrolę, bez uszczerbku dla zobowiązań ustanowionych w innych rozporządzeniach dotyczących danego sektora.

Państwa członkowskie ustalają termin, od którego należy prowadzić takie zapisy.

Gdy całość lub część dokumentów handlowych wymaganych do kontroli na podstawie niniejszego rozdziału znajduje się w obrębie przedsiębiorstwa w tej samej grupie handlowej, spółce lub stowarzyszeniu przedsiębiorstw zarządzanym w sposób jednolity z kontrolowanym przedsiębiorstwem, bez względu na to, czy zlokalizowane w obrębie Unii czy poza jej terytorium, przedsiębiorstwo udostępnia te dokumenty handlowe urzędnikom odpowiedzialnym za kontrolę, w miejscu i czasie ustalonym przez państwo członkowskie odpowiedzialne za przeprowadzenie kontroli.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że urzędnicy odpowiedzialni za kontrole są uprawnieni do przejścia dokumentów handlowych lub mogli upoważnić do ich

przejęcia. Prawo to jest wykonywane w poszanowaniu stosownych przepisów krajowych i nie ma wpływu na stosowanie zasad postępowania sądowego w sprawach karnych w zakresie przejęcia dokumentów.

Artykuł 83

Wzajemna pomoc

1. Państwa członkowskie udzielają sobie nawzajem pomocy przy przeprowadzaniu kontroli określonej w niniejszym rozdziale w następujących przypadkach:
 - a) gdy przedsiębiorstwo lub osoba trzecia mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym wypłata przedmiotowej kwoty została lub powinna być dokonana lub otrzymana;
 - b) gdy przedsiębiorstwo lub osoba trzecia mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym dokumenty i informacje wymagane do kontroli mają się znajdować.

Komisja może koordynować wspólne działania wymagające pomocy wzajemnej między dwoma lub więcej państwami członkowskimi.

2. W trakcie pierwszych trzech miesięcy po roku budżetowym wypłat EFRG państwa członkowskie przesyłają Komisji wykaz przedsiębiorstw mających siedzibę w państwie trzecim, dla których wypłata przedmiotowej kwoty została lub powinna być zostać dokonana lub otrzymana w tym państwie członkowskim.
4. Jeśli wymagana jest dodatkowa informacja w innym państwie członkowskim jako część kontroli przedsiębiorstwa zgodnie z art. 80, w szczególności kontroli krzyżowych zgodnie z art. 81, mogą być przedstawione szczególne wymagania kontrolne, wskazujące powody takiego żądania. Przegląd takich szczególnych wniosków jest przesyłany Komisji kwartalnie w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału. Komisja może wymagać, aby zostały jej przekazane kopie poszczególnych wniosków.

Wniosek dotyczący kontroli zostaje uwzględniony nie później niż sześć miesięcy po jego otrzymaniu; wyniki kontroli są przekazywane bezzwłocznie państwu członkowskiemu występującemu z wnioskiem oraz Komisji. Powiadomienie Komisji ma charakter kwartalny i jest przekazywane w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału.

Artykuł 84

Programowanie

1. Państwa członkowskie opracowują programy kontroli, które mają być prowadzone na podstawie art. 80 w następnym okresie kontroli.
2. Każdego roku do dnia 15 kwietnia państwa członkowskie wysyłają Komisji swoje programy, o których mowa w ust. 1, zawierające następujące informacje:

- a) liczbę przedsiębiorstw, które mają być poddane kontroli w podziale na sektory na podstawie odnoszących się do nich kwot;
 - b) kryteria przyjęte przy opracowaniu programu.
3. Państwa członkowskie realizują opracowane przez siebie i przesłane Komisji programy, jeżeli w ciągu ośmiu tygodni Komisja nie przekaze im swoich uwag.
 4. Ustęp 3 stosuje się odpowiednio do zmian dokonanych w programach przez państwa członkowskie.
 5. Na dowolnym etapie Komisja może zażądać włączenia przedsiębiorstwa określonej kategorii do programu państwa członkowskiego.
 6. Przedsiębiorstwa, których suma wpływów lub płatności wyniosła poniżej 40 000 EUR, kontroluje się na podstawie niniejszego rozdziału jedynie na podstawie szczególnych powodów, wskazanych przez państwa członkowskie w ich rocznym programie, o którym mowa w ust. 1, lub przez Komisję w proponowanej zmianie tego programu.

Artykuł 85 **Specjalne służby**

1. W każdym państwie członkowskim wyznacza się specjalną służbę odpowiedzialną za monitorowanie stosowania niniejszego rozdziału. Wspomniane służby są odpowiedzialne przede wszystkim za:
 - a) przeprowadzanie określonej w niniejszym rozdziale kontroli, przez urzędników zatrudnionych bezpośrednio przez tę specjalną służbę; lub
 - b) koordynowanie i ogólny nadzór kontroli przeprowadzanych przez urzędników innych służb.

Państwa członkowskie mogą również postanowić, że wykonywanie kontroli przeprowadzanych na podstawie niniejszego rozdziału jest rozdzielone między specjalną służbę a inne służby krajowe, pod warunkiem, że specjalna służba odpowiedzialna jest za koordynację tych kontroli.

2. Służba lub służby odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozdziału są zorganizowane w taki sposób, aby były niezależne od służb lub wydziałów służb odpowiadających za płatności i kontrole przeprowadzane przed dokonaniem płatności.
3. Aby zagwarantować właściwe stosowanie przepisów niniejszego rozdziału, specjalna służba, o której mowa w ust. 1, podejmuje wszelkie niezbędne środki, a dane państwo członkowskie udziela służbie specjalnej wszelkich uprawnień niezbędnych do wykonywania zadań, o których mowa w niniejszym rozdziale.
4. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu karania osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełniły swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału.

Artykuł 86
Sprawozdania

1. W terminie do dnia 1 stycznia po okresie kontroli państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego rozdziału.
2. Państwa członkowskie i Komisja regularnie dokonują wymiany opinii na temat stosowania niniejszego rozdziału.

Artykuł 87

Dostęp do informacji oraz kontrole na miejscu przeprowadzane przez Komisję

1. Na podstawie odpowiednich przepisów prawa krajowego urzędnicy Komisji mają dostęp do wszystkich dokumentów sporządzonych na potrzeby kontroli lub dokumentów zebranych w wyniku przeprowadzenia kontroli organizowanej na podstawie niniejszego rozdziału oraz do przechowywanych danych, łącznie z danymi zgromadzonymi w systemach przetwarzania danych. Dane te są dostarczane na żądanie na właściwym nośniku danych.
2. Kontrole, o których mowa w art. 80, przeprowadzane są przez urzędników państw członkowskich. Urzędnicy Komisji mogą uczestniczyć w tych kontrolach. Sami nie mogą wykorzystywać uprawnień kontrolnych przyznanych urzędnikom krajowym. Jednak mają dostęp do tych samych pomieszczeń i tych samych dokumentów, co urzędnicy państw członkowskich.
3. W przypadku kontroli odbywających się na podstawie art. 83 urzędnicy państwa członkowskiego występującego z wnioskiem mogą być obecni, za zgodą państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, przy kontroli w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, i mieć dostęp do tych samych pomieszczeń i tych samych dokumentów, co urzędnicy tego państwa członkowskiego.

Urzędnicy państwa członkowskiego występującego z wnioskiem obecni przy kontrolach w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, każdorazowo przedstawiają potwierdzenie pełnionej funkcji. Kontrole przeprowadzane są przez cały czas przez urzędników państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek.

4. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzeń (WE) nr 1073/99 oraz (WE) nr 2185/96, gdy przepisy krajowe dotyczące postępowania karnego zastrzegają niektóre działania dla urzędników wyraźnie wyznaczonych na mocy prawa krajowego, ani urzędnicy Komisji, ani urzędnicy państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 3, nie uczestniczą w tych działaniach. W żadnym wypadku nie uczestniczą oni w szczególności w przeszukaniu domów ani w formalnych przesłuchaniach osób w kontekście prawa karnego państwa członkowskiego. Jednakże mają dostęp do informacji zebranych w ten sposób.

Artykuł 88
Uprawnienia Komisji

1. Aby wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozdziału te środki, które z uwagi swój charakter nie mogą być poddane kontroli *ex-post* poprzez szczegółowe badanie dokumentów handlowych, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, ustanawiających wykaz innych środków, do których nie stosuje się przepisów niniejszego rozdziału, oraz modyfikujących pułap 40 000 EUR, o którym mowa w art. 84 ust. 6.
2. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – niezbędne przepisy mające na celu umożliwienie jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia w Unii, w szczególności dotyczące:
 - a) przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 80, w odniesieniu do wyboru przedsiębiorstw, liczby kontroli oraz ich harmonogramu;
 - b) przechowywania dokumentów handlowych oraz rodzajów dokumentów, które należy zachowywać jak również danych przeznaczonych do zapisu;
 - c) przeprowadzania i koordynacji wspólnych działań, o których mowa w art. 83 ust. 1;
 - d) informacji szczegółowych i specyfikacji dotyczących treści i formy wniosków oraz sposobu ich przedkładania; treści i formy zawiadomień oraz sposobu ich przedkładania, a także dostarczania i wymiany informacji wymaganych w ramach niniejszego rozdziału;
 - e) warunków i form publikacji informacji wymaganych w ramach niniejszego rozporządzenia lub szczegółowych przepisów i warunków ich rozpowszechniania lub udostępniania przez Komisję na rzecz właściwych organów państw członkowskich.
 - f) zakresu odpowiedzialności służby specjalnej, o której mowa w art. 85;
 - g) treści sprawozdań, o których mowa w art. 86.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Rozdział IV
Pozostałe przepisy dotyczące kontroli

Artykuł 89
Pozostałe kontrole dotyczące środków rynkowych

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zagwarantowania, że produkty, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO],

nieopatrzone etykietami zgodnie z przepisami przedmiotowego rozporządzenia nie są wprowadzane do obrotu ani nie są wycofywane z obrotu.

2. Bez uszczerbku dla żadnych szczegółowych przepisów, które Komisja może przyjąć, przywóz do Unii produktów określonych w art. 129 ust.1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO] podlega kontrolom w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione warunki określone w ust. 1 przedmiotowego artykułu.
3. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole, opierające się na analizie ryzyka, w celu weryfikacji, czy produkty, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO] są zgodne z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx[sCMO] część II tytuł II rozdział I sekcja I oraz nakładają odpowiednio kary administracyjne.
4. W celu ochrony środków finansowych Unii oraz tożsamości, pochodzenia oraz jakości wina z Unii, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, odnoszących się do:
 - (a) stworzenia analitycznej bazy danych izotopowych, opracowanej w oparciu o próbki zebrane przez państwa członkowskie, która pomoże wykrywać oszustwa, oraz przepisów dotyczących baz danych państw członkowskich;
 - (b) przepisów dotyczących organów kontroli i ich wzajemnej pomocy ;
 - (c) przepisów dotyczących wspólnego wykorzystywania wyników kontroli państw członkowskich;
 - (d) przepisów dotyczących stosowania kar w nadzwyczajnych okolicznościach.

Artykuł 90

Kontrole związane z nazwą pochodzenia i oznaczeniem geograficznym

1. Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zaprzestania niezgodnego z prawem stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx[sCMO].
2. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za kontrole w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr xxx/xxx [sCMO] część 2 tytuł II rozdział I sekcja II zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁵ i gwarantują, że każdy podmiot gospodarczy spełniający wspomniane wymogi może zostać objęty systemem kontroli.
3. Doroczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie lub po rozlewie wina w Unii zapewniana jest przez właściwy organ, o którym mowa w ust. 2, lub przez jeden lub większą liczbę organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 działających

⁴⁵ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

jako organy kontrolujące produkty na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 5 przedmiotowego rozporządzenia.

4. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa co następuje:

- a) powiadomienia, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji;
- b) przepisy dotyczące organu odpowiedzialnego za weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu, również w przypadku, gdy obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim;
- c) działania realizowane przez państwa członkowskie w celu zapobiegania niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych;
- d) kontrole i weryfikacje, przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badania.

Akty wykonawcze określone w akapicie pierwszym przyjmowane są na podstawie procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 112 ust. 3, lub odpowiednio w odnośnym artykule rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO].

TYTUŁ VI

ZASADA WZAJEMNEJ ZGODNOŚCI

Rozdział I

Zakres stosowania

Artykuł 91

Zasada ogólna

1. Jeżeli beneficjent, o którym mowa w art. 92, nie przestrzega w swoim gospodarstwie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, ustanowionych w art. 93, stosuje się wobec niego karę.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w takim zakresie, w jakim:
 - a) niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można przypisać danemu beneficjentowi;
 - b) niezgodność związana jest z działalnością rolniczą beneficjenta; oraz
 - c) odnosi się ona do obszaru gospodarstwa beneficjenta.

Wspomnianych kar nie stosuje się jednak jeżeli nie wnioskowano o wsparcie dla danego obszaru zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a), art. 31 i 35 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[RD].

3. Do celów niniejszego tytułu „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne i obszary zarządzane przez beneficjenta, o którym mowa w art. 92, znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego

Artykuł 92

Beneficjenci, których dotyczą przedmiotowe przepisy

Artykuł 91 stosuje się do beneficjentów otrzymujących płatności bezpośrednio na podstawie rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [DP], płatności na podstawie art. 44 i 45 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx [sCMO] oraz rocznej premii na podstawie art. 22 ust. 1 lit. a) i b), art. 29-32, art. 34 i 35 rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[RD].

Przepisów art. 91 nie stosuje się jednakże do beneficjentów uczestniczących w systemie dla drobnych producentów rolnych, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx[DP] oraz beneficjentów otrzymujących pomoc na podstawie art. 29 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr RD/xxx.

Artykuł 93

Przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności

Przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności stanowią wymogi podstawowe w zakresie zarządzania na podstawie przepisów Unii oraz normy w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowione na szczeblu krajowym i wymienione w załączniku II i odnoszą się do następujących obszarów:

- a) środowisko, zmiana klimatu oraz zasady dobrej kultury rolnej;
- b) zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin,
- c) dobrostan zwierząt.

Akty, o których mowa w załączniku II, dotyczące podstawowych wymogów w zakresie zarządzania, mają zastosowanie w wersji aktualnie obowiązującej oraz – w przypadku dyrektyw – w postaci wdrożonej przez państwa członkowskie.

Dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej uznaje się za część załącznika II od momentu wdrożenia jej przez wszystkie państwa członkowskie i określa zobowiązania odnoszących się do rolników. Aby uwzględnić wspomniane elementy, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 w celu zmiany załącznika II w okresie dwunastu miesięcy od momentu otrzymania zgłoszenia o wdrożeniu dyrektywy, przekazanego przez ostatnie państwo członkowskie.

Dyrektywę 2009/128/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów uznaje się za część załącznika II od momentu wdrożenia jej przez wszystkie państwa członkowskie i określa zobowiązania odnoszących się do rolników. Aby uwzględnić wspomniane elementy, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 w celu zmiany załącznika II w okresie dwunastu miesięcy, rozpoczynającym się w dniu otrzymania zgłoszenia o wdrożeniu dyrektywy oraz określeniu zobowiązań odnoszących się do integrowanej ochrony roślin od ostatniego państwa członkowskiego.

Ponadto w odniesieniu do lat 2014 i 2015, przepisy dotyczące stosowania zasady wzajemnej zgodności obejmują utrzymywanie trwałych użytków zielonych. Państwa członkowskie, które były członkami Unii w dniu 1 stycznia 2004 gwarantują, że grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach. Państwa członkowskie, które zostały członkami Unii w 2004 r. gwarantują, że grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r., pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach. Bułgaria i Rumunia gwarantują, że grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 r. pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach.

Poprzedni akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu.

Aby uwzględnić kwestie przedstawione w dwóch poprzednich akapitach, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, zawierających przepisy dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych, w szczególności w celu zapewnienia, że podjęto środki w celu utrzymywania trwałych użytków zielonych na szczeblu gospodarstw, włączając w to przestrzeganie indywidualnych zobowiązań takich jak zobowiązanie do przywrócenia trwałych użytków zielonych w przypadku stwierdzenia zmniejszenia się odsetka gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi.

Ponadto Komisja – w drodze aktów delegowanych – przyjmuje metody określania odsetka gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi oraz użytkami rolnymi, który musi zostać utrzymany. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Artykuł 94

Zobowiązania państw członkowskich w odniesieniu do zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska

Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie obszary rolnicze, a w szczególności obszary, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w oparciu o zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie określają – na poziomie krajowym lub regionalnym – normy minimalne obowiązujące beneficjentów w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie załącznika II, uwzględniając szczególne cechy danych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarki rolnej, użytkowanie gruntów, płodozmian, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw. Państwa członkowskie nie określają wymogów minimalnych, które nie zostały ustanowione w załączniku II.

Artykuł 95

Informacje przekazywane beneficjentom

Państwa członkowskie przekazują zainteresowanym beneficjentom, w stosownych przypadkach za pomocą środków elektronicznych, wykaz przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, których należy przestrzegać, oraz informacje na ich temat.

Rozdział II

System kontroli i kary w związku z zasadą wzajemnej zgodności

Artykuł 96

Kontrole w zakresie przestrzegania zasady wzajemnej zgodności

1. Państwa członkowskie korzystają, w stosownych przypadkach, z systemu zintegrowanego, ustanowionego w tytule V rozdział II oraz w szczególności z jego elementów, o których mowa w art. 69 ust. 1 lit. a), b), d), e) i f).

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać istniejące systemy administrowania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi zasady wzajemnej zgodności.

Systemy te, a zwłaszcza system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z dyrektywą Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń⁴⁶ oraz rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004, są zgodne z systemem zintegrowanym, o którym mowa w tytule V rozdział II niniejszego rozporządzenia.

2. W zależności od przedmiotowych wymogów, norm, aktów lub obszarów stosowania zasady wzajemnej zgodności, państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzaniu kontroli administracyjnych, w szczególności takich, które przewidziane są w ramach systemów kontroli stosowanych dla danego wymogu, normy, aktu lub obszaru stosowania zasady wzajemnej zgodności.
3. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy beneficjent wywiązuje się z zobowiązań ustanowionych w niniejszym tytule.
4. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli mających na celu sprawdzenie zgodności ze zobowiązaniami, o których mowa w niniejszym tytule.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Artykuł 97

Stosowanie kar

1. Karę określoną w art. 91 stosuje się w przypadku wykrycia niezgodności w zakresie zasady wzajemnej zgodności w jakimkolwiek momencie w ciągu odnośnego roku kalendarzowego (zwanego dalej „odnośnym rokiem kalendarzowym”), jeżeli niezgodność tę można bezpośrednio przypisać beneficjentowi, który złożył w odnośnym roku kalendarzowym wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do beneficjentów, w przypadku których stwierdzono niezgodność w zakresie wymogów związanych z zasadą wzajemnej zgodności, w jakimkolwiek czasie w okresie trzech lat od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym przyznano pierwszą płatność w ramach programów wsparcia restrukturyzacji i przekształcania, lub w jakimkolwiek czasie w ciągu jednego roku od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym przyznano płatność w ramach programów wsparcia zielonych zbiorów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr [sCMO] (zwanymi dalej „odnośnymi latami”).

2. W przypadku przekazania gruntu podczas odnośnego roku kalendarzowego lub odnośnych lat, ust. 1 stosuje się również jeżeli przedmiotowa niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można bezpośrednio przypisać osobie której przekazano grunty rolne lub która dokonała przekazania gruntów rolnych. W drodze odstępstwa, w przypadku gdy osoba, której można przypisać bezpośrednio przedmiotowe działanie lub zaniechanie złożyła wniosek o przyznanie pomocy lub

⁴⁶ Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31.

wniosek o płatność w odnośnym roku kalendarzowym lub w odnośnych latach, karę stosuje się na podstawie całkowitej kwoty płatności, o której mowa w art. 92 przyznanej lub która została lub zostanie przyznana tej osobie.

Do celów niniejszego ustępu „przekazanie” oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której grunt rolny przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

3. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu kary wynoszącej 100 EUR lub mniej na beneficjenta na rok kalendarzowy, podlegającą przepisom przyjętym na podstawie art. 101.

W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu wariantu określonego w akapicie pierwszym, w następnym roku właściwy organ podejmuje działania w odniesieniu do wytypowanej grupy beneficjentów w celu sprawdzenia, czy beneficjent usunął stwierdzone niezgodności. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzonym nieprzestrzeganiu wymogów lub zasad i o konieczności podjęcia działań naprawczych.

4. Kara nie ma jednak wpływu na legalność i prawidłowość płatności, których dotyczy zmniejszenie lub wykluczenie.

Artykuł 98

Stosowanie kar w Bułgarii i Rumunii

W przypadku Bułgarii i Rumunii, kary, o których mowa w art. 91, stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do podstawowych wymogów w zakresie zarządzania dotyczących dobrostanu zwierząt, o którym mowa w załączniku II.

Artykuł 99

Obliczanie kar

1. Kara określona art. 91 polega na zastosowaniu zmniejszenia całkowitej kwoty płatności lub wykluczenia z płatności wymienionych w art. 92, przyznanych beneficjentowi w odnośnym roku kalendarzowym lub odnośnych latach.

W celu obliczenia zmniejszeń i wykluczeń uwzględnia się wagę, zasięg, trwałość i powtórzenie stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4.

2. W przypadku niezgodności wynikającej z zaniedbania wielkość procentowa zmniejszenia nie przekracza 5 %, a w przypadku powtarzających się niezgodności — 15 %.

W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu zmniejszenia, gdy z uwagi na swoją wagę, zasięg i trwałość, przypadek niezgodności może być uważany za nieistotny. Przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt nie są jednak uznawane za nieistotne. *Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzonym nieprzestrzeganiu wymogów lub zasad i o konieczności podjęcia działań naprawczych.*

3. W przypadku umyślnej niezgodności wielkość procentowa zmniejszenia wynosi co do zasady nie mniej niż 20 %, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy i obowiązywać przez jeden rok kalendarzowy lub przez większą ilość lat.
4. W każdym przypadku całkowita kwota zmniejszeń i wykluczeń dla jednego roku kalendarzowego nie jest wyższa niż całkowita kwota, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

Artykuł 100

Kwoty wynikające z zastosowania zasady wzajemnej zgodności

Państwa członkowskie mogą zatrzymać 10 % kwot wynikających z zastosowania zmniejszeń i wykluczeń, o których mowa w art. 99.

Artykuł 101

Przekazane uprawnienia

1. Aby zagwarantować odpowiedni rozdział funduszy pomiędzy uprawnionych beneficjentów, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 w celu zapewnienia jednolitej podstawy do obliczania kar wynikających z zastosowania zasady wzajemnej zgodności, uwzględniając również zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej.
2. W celu zapewnienia, że zasada wzajemnej zgodności stosowana jest w skuteczny, spójny i niedyskryminacyjny sposób, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 dotyczących zasad obliczania i stosowania kar.

TYTUŁ VII PRZEPISY WSPÓLNE

Rozdział I Komunikacja

Artykuł 102

Przekazywanie informacji

1. W uzupełnieniu przepisów ustanowionych w rozporządzeniach sektorowych, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje, oświadczenia i dokumenty:
 - a) w przypadku akredytowanych agencji płatniczych i akredytowanych organów koordynujących:
 - i) dokument ich akredytacji;
 - ii) ich funkcję (akredytowana agencja płatnicza lub akredytowany organ koordynujący);
 - (iii) w stosownym przypadku — cofnięcie ich akredytacji.
 - b) w przypadku jednostek certyfikujących:
 - i) ich nazwy;
 - ii) ich dane adresowe.
 - c) w przypadku działań związanych z operacjami finansowanymi przez EFRG i EFRROW:
 - i) deklaracje wydatków, które mają także charakter wniosku o przyznanie płatności, poświadczone przez akredytowaną agencję płatniczą lub akredytowany organ koordynujący, wraz z wymaganymi informacjami;
 - ii) przewidywane zapotrzebowanie na środki finansowe w odniesieniu do EFRG, a w odniesieniu do EFRROW aktualizację szacowanych deklaracji wydatków, które będą przedstawione w trakcie roku oraz szacowane deklaracje wydatków dotyczące następnego roku budżetowego;
 - (iii) do dnia 15 lutego roku następującego po danym roku budżetowym, jeżeli państwo członkowskie udzieliło akredytacji więcej niż jednej agencji płatniczej, sprawozdanie podsumowujące, które w ogólnym zarysie przedstawia w ujęciu krajowym stan w zakresie wszystkich poświadczeń

wiarygodności dotyczących zarządzania oraz opinii jednostek certyfikujących z audytów na temat tych poświadczeń.

- (iv) poświadczenia wiarygodności dotyczące zarządzania oraz roczne sprawozdania finansowe agencji płatniczych;
- (v) podsumowanie wyników wszystkich dostępnych audytów oraz kontroli przeprowadzonych zgodnie z harmonogramem oraz przepisów szczegółowych ustanowionych w ramach szczególnych regulacji sektorowych.

Roczne sprawozdania finansowe akredytowanych agencji płatniczych dotyczące wydatków dokonanych ze środków EFRROW przekazuje się w ramach każdego z programów.

- 2. Państwa członkowskie szczegółowo informują Komisję o środkach podjętych w celu realizacji zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 94, oraz o szczegółach działania systemu doradztwa rolniczego, o którym mowa w tytule III.
- 3. Państwa członkowskie regularnie informują Komisję o stosowaniu systemu zintegrowanego, o którym mowa w rozdziale II tytułu V. Komisja organizuje wymianę poglądów na ten temat z państwami członkowskimi.

Artykuł 103

Poufność

- 1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia poufności informacji przekazywanych lub otrzymywanych w ramach działań kontrolnych i rozliczania rachunków, prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Zasady określone w art. 8 rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁴⁷ stosuje się do wyżej wymienionych informacji.

- 2. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych odnoszących się do postępowania sądowego, informacje zebrane w trakcie kontroli, określone w rozdziale III tytułu V chronione są tajemnicą zawodową. Informacji tych nie wolno przekazywać nikomu poza osobami, które z uwagi na funkcje pełnione w państwach członkowskich lub w instytucjach Unii, które potrzebują zapoznać się z nimi w ramach obowiązków służbowych do celów związanych z pełnieniem swoich obowiązków.

Artykuł 104

Uprawnienia Komisji

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować przepisy odnoszące się do:

⁴⁷ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

- a) formy, treści, częstotliwości, terminów i warunków przekazywania Komisji lub udostępniania Komisji:
- i) deklaracji wydatków oraz preliminarzy wydatków, jak również ich aktualizacji, w tym dochodów przeznaczonych na określony cel;
 - ii) poświadczenia wiarygodności dotyczącego zarządzania oraz rocznych sprawozdań finansowych agencji płatniczych, jak również dostępnych wyników wszelkich przeprowadzonych audytów i kontroli;
 - (iii) sprawozdań certyfikacyjnych rachunków,
 - (iv) nazw i danych identyfikacyjnych akredytowanych agencji płatniczych, organów koordynujących i jednostek certyfikujących,
 - (v) warunków przyjmowania i dokonywania płatności wydatków finansowanych przez EFRG i EFRROW,
 - (vi) zawiadomień o dostosowaniach finansowych dokonywanych przez państwa członkowskie w ramach operacji lub programów rozwoju obszarów wiejskich oraz skróconych sprawozdań na temat procedur odzyskiwania środków wszczętych przez państwa członkowskie na skutek nieprawidłowości;
 - (vii) informacji dotyczących środków podjętych na podstawie art. 60;
- b) warunków wymiany informacji i dokumentów między Komisją a państwami członkowskimi oraz wprowadzenia systemów informacyjnych, w tym rodzaju, formy, zawartości danych przetwarzanych przez te systemy i zasad ich przechowywania;
- c) przekazywania Komisji przez państwa członkowskie informacji, dokumentów, statystyk oraz sprawozdań, jak również terminów oraz sposobów ich przekazywania.

Akty wykonawcze, określone w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

ROZDZIAŁ II

Stosowanie euro

Artykuł 105 **Zasady ogólne**

1. Kwoty wymienione w decyzjach Komisji dotyczących przyjęcia programów rozwoju obszarów wiejskich, kwoty zobowiązań oraz płatności Komisji, jak również kwoty poświadczonych lub zatwierdzonych wydatków oraz deklaracje wydatków państw członkowskich są wyrażane i wypłacane w euro.
2. Ceny i kwoty ustalone w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego wyrażane są w euro.

Są one przyznawane lub pobierane w euro w państwach członkowskich które przyjęły euro, a w walucie krajowej w państwach członkowskich, które euro nie przyjęły.

Artykuł 106

Kurs walutowy i termin operacyjny

1. W państwach członkowskich, które nie przyjęły euro, ceny i kwoty, o których mowa w art. 105 ust. 2 są przeliczane na walutę krajową za pomocą kursu walutowego.
2. Terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin:
 - a) dopełnienia formalności celnych przy przywozie lub wywozie w przypadku kwot pobranych lub przyznanych w handlu z państwami trzecimi,
 - b) we wszystkich innych przypadkach moment, w którym osiągnany jest cel ekonomiczny operacji.
3. Jeżeli bezpośrednia płatność przewidziana rozporządzeniem (WE) nr DP/xxx zostaje dokonana na rzecz beneficjenta w walucie innej niż euro, państwa członkowskie dokonują przeliczenia na walutę krajową kwoty pomocy wyrażonej w euro na podstawie ostatniego kursu walutowego ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 października roku, dla którego pomoc została przyznana.
4. W przypadku EFRG, podczas sporządzania deklaracji wydatków państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, stosują ten sam kurs walutowy, co kurs, który zastosowały w chwili dokonywania płatności na rzecz beneficjentów lub otrzymania dochodów, zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.
5. W celu określenia terminu operacyjnego, o którym mowa w ust. 2 lub w celu ustalenia go z powodów specyficznych dla organizacji rynku lub stosownych kwot, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, określających przepisy dotyczące stosowanych terminów operacyjnych oraz kursów walutowych. Szczególny termin operacyjny określa się uwzględniając następujące kryteria:
 - a) możliwości jak najszybszego stosowania korekt kursu walutowego;
 - b) podobieństwo terminów operacyjnych obowiązujących w odniesieniu do analogicznych operacji przeprowadzonych w ramach organizacji rynków;
 - c) związek pomiędzy terminami operacyjnymi obowiązującymi w odniesieniu do różnych cen i kwot dotyczących organizacji rynków;
 - d) praktyczność i skuteczność kontroli stosowania odpowiednich kursów walutowych.
6. Aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie nienależące do strefy euro różnych kursów walutowych podczas księgowania w walucie innej niż euro otrzymanych dochodów i pomocy przekazanej beneficjentom i podczas sporządzania przez agencję płatniczą deklaracji wydatków, Komisja posiada uprawnienia do

przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, określających zasady dotyczące kursu walutowego obowiązującego podczas sporządzania deklaracji wydatków i księgowania operacji przechowywania publicznego w księgach rachunkowych agencji płatniczej.

Artykuł 107

Środki ochronne i odstępstwa

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć środki w celu ochrony przepisów Unii, jeżeli wyjątkowe praktyki monetarne związane z walutami krajowymi mogą zagrażać ich stosowaniu. W stosownych przypadkach wspomniane środki mogą stanowić odstępstwo od istniejących zasad.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

Parlament Europejski, Rada oraz państwa członkowskie są niezwłocznie informowane o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. W przypadku gdy wyjątkowe praktyki monetarne związane z walutą krajową zagrażają stosowaniu przepisów Unii, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111, stanowiących odstępstwo od niniejszej sekcji, w szczególności w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli państwo korzysta z nieprawidłowych technik wymiany, takich jak zróżnicowane kursy walutowe lub prowadzi operacje barterowe;
 - b) kiedy państwa posiadają walutę niewymienialną na oficjalnych zagranicznych rynkach dewizowych lub kiedy tendencja tych walut może wywołać zakłócenia w handlu.

Artykuł 108

Korzystanie z euro przez państwa członkowskie spoza strefy euro

1. Jeżeli państwo członkowskie, które nie przyjęło euro, postanawia dokonywać wypłat wydatków wynikających z sektorowego prawodawstwa rolnego w euro, a nie w walucie krajowej, wówczas wspomniane państwo członkowskie podejmuje środki w celu zapewnienia, że stosowanie euro nie będzie systematycznie związane z korzyściami w porównaniu do stosowania waluty krajowej.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o planowanych środkach, zanim zostaną one wprowadzone w życie. Przedmiotowych środków nie można stosować, dopóki Komisja nie powiadomi o swojej zgodzie.

ROZDZIAŁ III

Sprawozdawczość i ocena

Artykuł 109

Roczne sprawozdanie finansowe

Przed końcem września każdego roku następującego po roku budżetowym Komisja sporządza sprawozdanie finansowe z zarządzania EFRG i EFRROW w poprzednim roku budżetowym i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 110

Ocena i monitorowanie wspólnej polityki rolnej

1. Ustanawia się wspólne ramy oceny i monitorowania w celu pomiaru skuteczności wspólnej polityki rolnej. Zawierają one wszystkie instrumenty związane z monitorowaniem i oceną środków wspólnej polityki rolnej, a w szczególności płatności bezpośrednich określonych w rozporządzeniu (UE) nr DP/xxx, środków rynkowych określonych w rozporządzeniu (UE) nr RD/xxx, środków rozwoju obszarów wiejskich określonych w rozporządzeniu (UE) nr RD/xxx, oraz stosowania zasady wzajemnej zgodności określonego w niniejszym rozporządzeniu.

Aby zapewnić skuteczną ocenę wyników, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111 w odniesieniu do treści i struktury przedmiotowych ram oceny.

2. Skuteczność środków wspólnej polityki rolnej, o których mowa w ust. 1, ocenia się w odniesieniu do następujących celów:
 - a) opłacalnej produkcji żywności, z naciskiem na dochód z działalności rolniczej, wydajność produkcji rolnej oraz stabilność cen;
 - b) zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi oraz działań w dziedzinie klimatu, z naciskiem na ograniczanie emisji gazów cieplarnianych, różnorodność biologiczną, gleby i zasoby wodne;
 - c) zrównoważonego rozwoju terytorialnego, z naciskiem na zatrudnienie na obszarach wiejskich, rozwój gospodarczy obszarów wiejskich oraz zmniejszanie ubóstwa na obszarach wiejskich.

Komisja określa – w drodze aktów wykonawczych – zestaw wskaźników na potrzeby celów wymienionych w akapicie pierwszym. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

3. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich informacji koniecznych do oceny i monitorowania przedmiotowych środków.

Komisja bierze pod uwagę zapotrzebowanie na dane oraz synergie pomiędzy potencjalnymi źródłami danych, w szczególności w odniesieniu do ich wykorzystania w celach statystycznych w razie takiej potrzeby.

Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez państwa członkowskie, jak również przepisy dotyczące zapotrzebowania na dane oraz przepisy dotyczące synergii między potencjalnymi źródłami danych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 112 ust. 3.

4. Co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego artykułu. Pierwsze sprawozdanie musi zostać przedstawione nie później niż dnia 31 grudnia 2017 r.

TYTUŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 111

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzone Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, następuje na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie wyłącznie jeżeli ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zgłoszą sprzeciwu. Termin ten jest przedłużany o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 112

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Funduszy Rolniczych”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 113

Uchylenie

1. Rozporządzenia (EWG) nr 352/78, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 tracą moc.

Jednakże art. 44a rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 ma nadal zastosowanie.

2. Odesłania do uchylonych rozporządzeń uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku III.

Artykuł 114

Środki przejściowe

Aby zapewnić łagodne przejście od przepisów uchylonych rozporządzeń, o których mowa w art. 113, do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 111.

Artykuł 115

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże następujące przepisy stosuje się od dnia 16 października 2013 r. :

- a) Art. 7, 8 i 9 ;
- b) Art. 18, 42, 43 i 45 w odniesieniu do wydatków poniesionych od dnia 16 października 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Minimalny zakres systemu doradztwa rolniczego w dziedzinie łagodzenia zmian klimatu oraz odnośnych działań dostosowawczych, różnorodności biologicznej, ochrony wód, zgłaszania chorób zwierząt i roślin oraz innowacji, ustanowiony w art. 12 ust. 2 lit. c).

Wymogi lub działania i porady na szczeblu beneficjentów określone przez państwa członkowskie w stosowanych przypadkach w ramach:

Łagodzenia zmian klimatu i odnośnych działań dostosowawczych:

- Informacje dotyczące przyszłych skutków zmiany klimatu w danych regionach oraz emisji gazów cieplarnianych związanych z danymi praktykami rolniczymi, jak również dotyczące przyczyniania się sektora rolniczego do łagodzenia zmiany klimatu za pomocą ulepszonych praktyk rolniczych i rolnoleśnych oraz rozwoju projektów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych w gospodarstwach i poprawy efektywności energetycznej gospodarstw.
- Inwestycje w aktywa rzeczowe określone w art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Przywracanie potencjału produkcji rolnej oraz wprowadzanie odpowiednich działań prewencyjnych określonych w art. 19 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Zalesianie oraz tworzenie terenów zalesionych, określone w art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Tworzenie systemów rolnoleśnych, określone w art. 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Zapobieganie szkodom w lasach spowodowanym pożarami lasów oraz katastrofami naturalnymi, określone w art. 22 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Inwestycje poprawiające odporność i wartość przyrodniczą ekosystemów leśnych, określone w art. 22 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Inwestycje w nowe technologie leśne oraz przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów leśnych, określone w art. 22 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Działania rolno-środowiskowe związane z łagodzeniem zmiany klimatu i odnośnymi działaniami dostosowawczymi, określone w art. 29 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Rolnictwo ekologiczne, związane z łagodzeniem zmiany klimatu i odnośnymi działaniami dostosowawczymi, określone w art. 30 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Usługi w zakresie ochrony środowiska związane z lasami i ich ochroną, odnoszące się do łagodzenia zmiany klimatu i odnośnych działań dostosowawczych, określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].

Różnorodności biologicznej:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/145/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- Inwestycje w aktywa rzeczowe określone w art. 18 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Tworzenie systemów rolnoleśnych, określone w art. 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Inwestycje poprawiające odporność i wartość przyrodniczą ekosystemów leśnych, określone w art. 22 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Działania rolno-środowiskowe związane z różnorodnością biologiczną, określone w art. 29 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Rolnictwo ekologiczne związane z różnorodnością biologiczną, określone w art. 30 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Usługi w zakresie ochrony środowiska związane z lasami i ich ochroną, dotyczące zachowania różnorodności biologicznej, określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].

Ochrony wód:

- Art. 11 ust. 3 dyrektywy 2000/60/EWG ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.
- Właściwe korzystanie ze środków ochrony roślin, określone w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, a w szczególności przestrzeganie ogólnych zasad integrowanej ochrony roślin, o której mowa w art. 14 dyrektywy 2009/128/WE ustanawiającej ramy dla działań wspólnotowych zmierzających do zrównoważonego stosowania pestycydów.
- Inwestycje w aktywa rzeczowe związane z gospodarką wodną, określone w art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Działania rolno-środowiskowe związane z gospodarką wodną, określone w art. 29 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Rolnictwo ekologiczne związane z gospodarką wodną, określone w art. 30 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].

Zgłaszania chorób zwierząt i roślin:

- Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy.

- Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń.
- Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka.
- Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie

Innowacje:

- Informacje dotyczące działań ukierunkowanych na rozwój innowacji.
- Upowszechnianie działań w ramach sieci [europejskiego partnerstwa innowacyjnego] określonej w art. 53 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].
- Współpraca określona w art. 36 rozporządzenia (UE) nr xx/xxx [RD].

ZALĄCZNIK II

Przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 93

SMR: Wymóg podstawowy w zakresie zarządzania

GAEC Normy wynikające z zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska

Obszar	Główna tematyka	Wymogi i normy		
Środowisko, zmiana klimatu, zasady dobrej kultury rolnej	Woda	Wymóg SMR 1	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1)	<i>Artykuły 4 i 5</i>
		Norma GAEC 1	Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych ⁴⁸	
		Norma GAEC 2	Przestrzeganie procedur wydawania zezwoleń w przypadku gdy wykorzystanie wody w celu nawadniania wymaga zezwolenia	
		Norma GAEC 3	Ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniem: zakaz bezpośrednich zrzutów do wód gruntowych oraz środki mające na celu zapobieganie pośredniemu zanieczyszczeniu wód gruntowych poprzez zrzut do gleby i przenikanie niebezpiecznych substancji, wymienionych w załączniku do dyrektywy 80/68/EWG	
	Gleba i zasoby węgla	Norma GAEC 4	Minimalna pokrywa glebowa	
		Norma GAEC 5	Minimalne zagospodarowanie terenu dostosowane do warunków danego miejsca w celu ograniczenia erozji	
		Norma GAEC 6	Utrzymanie poziomów materii organicznej gleby włączając zakaz wypalania rżysk	
		Norma GAEC 7	Ochrona terenów podmokłych oraz gleb bogatych w węgiel włączając zakaz ich orania ⁴⁹	

⁴⁸ Strefy buforowe utrzymywane zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska muszą - zarówno w granicach stref podatnych, jak i poza tymi strefami wyznaczonymi na podstawie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 91/676/EWG - spełniać co najmniej wymogi dotyczące warunków rolniczego wykorzystania nawozu w pobliżu cieków wodnych, o których mowa w pkt A.4 załącznika II do dyrektywy 91/676/EWG; wymogi te należy stosować zgodnie z programami działania państw członkowskich ustanowionymi na podstawie art. 5 ust. 4 dyrektywy 91/676 EWG.

⁴⁹ Orania terenów podmokłych oraz terenów bogatych w węgiel, które w 2011 r. zostały uznane za grunty orne zgodnie z art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 oraz których definicja jest zgodna z

Obszar	Główna tematyka	Wymogi i normy		
	Różnorodność biologiczna	Wymóg SMR 2	Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).	Art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 1, 2 i 4.
		Wymóg SMR 3	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7)	Art. 6 ust. 1 i 2
	Krajobraz, minimalny poziom utrzymania	Norma GAEC 8	Zachowanie cech krajobrazu obejmujących, w stosownych przypadkach, żywopłoty, stawy, rowy, szpalery drzew, grupy drzew lub pojedyncze drzewa, obrzeża pól i tarasy, w tym zakaz ścinania żywopłotów i drzew podczas okresu lęgowego ptaków oraz okresu wychowu młodych i potencjalne środki służące zapobieganiu osiedlania się inwazyjnych gatunków obcych oraz szkodników.	
Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin	Bezpieczeństwo żywności	Wymóg SMR 4	Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, z 1.2.2002, s. 1)	Artykuły 14 i 15, art. 17 ust. 1 ⁵⁰ oraz art. 18, 19 i 20
		Wymóg SMR 5	Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β-antagonistycznym (OJ L 125, 23.5.1996, s.3)	Artykuł 3 lit. a), b), d) i e) oraz art. 4, 5 i 7
	Identyfikacja i rejestracja zwierząt	Wymóg SMR 6	Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2005, s. 31)	Artykuły 3, 4 i 5
		Wymóg SMR 7	Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r.	Artykuły 4 i 7

definicją gruntów ornych ustanowioną w art. 4 lit. f) rozporządzenia (UE) nr DP/xxx, nie uważa się za pierwsze oranie.

⁵⁰

Wdrożone w szczególności przez:

- Rozporządzenie (EWG) nr 2377/90: art. 2, 4 i 5,
- Rozporządzenie (WE) nr 852/2004: art. 4 ust. 1 oraz załącznik I część A (sekcja II pkt. 4 lit. g), h), j), pkt. 5 lit. f), h), pkt. 6; sekcja III pkt. 8 lit. a), b), d) i e), pkt. 9 lit. a) i c)),
- Rozporządzenie (WE) nr 853/2004: art. 3 ust. 1 oraz załącznik III sekcja IX rozdział 1 (część I pkt 1 lit. b), c), d), e); część I pkt 2 lit. a) ppkt (i), (ii), (iii), lit. b) ppkt (i), (ii), lit. c); część I pkt 3; część I pkt 4; część I pkt 5; część II A pkt 1, 2, 3, 4; część II B pkt 1 lit. a), d), pkt 2, pkt 4 lit. a), b), załącznik III sekcja X rozdział 1 pkt 1,
- Regulation (EC) No 183/2005: art. 5 ust. 1 oraz załącznik I, część A, (część I pkt 4 lit. e), g); część II pkt 2 lit. a), b), e), art. 5 ust. 5 oraz załącznik III pkt 1, 2, art. 5 ust. 6, oraz
- Rozporządzenie (WE) nr 396/2005: art. 18.

Obszar	Główna tematyka	Wymogi i normy			
			ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1)		
		Wymóg SMR 8	Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8)	Artykuły 3, 4 i 5	
		Choroby zwierząt	Wymóg SMR 9	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1)	Artykuł 7, 11, 12, 13 i 15
		Środki ochrony roślin	Wymóg SMR 10	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s.1)	Artykuł 55 zdanie pierwsze i drugie
Dobrostan zwierząt	Dobrostan zwierząt	Wymóg SMR 11	Dyrektywa Rady 2008/119/EWG z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 10 z 15.1.2009, s. 7)	Artykuły 4 i 5	
		Wymóg SMR 12	Dyrektywa Rady 2008/120/EWG z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5)	Artykuł 3 oraz art. 4	
		Wymóg SMR 13	Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt gospodarskich (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23)	Artykuł 4	

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

1. Rozporządzenie (EWG) nr 352/78	
Rozporządzenie (EWG) nr 352/78	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 45 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 45 ust. 2
Artykuł 3	Artykuł 48 ust. 1
Artykuł 4	-
Artykuł 5	-
Artykuł 6	-
2. Rozporządzenie (WE) nr 2799/98	
Rozporządzenie (WE) nr 2799/98	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	-
Artykuł 2	Artykuł 105 ust. 2 oraz art. 106
Artykuł 3	Artykuł 106
Artykuł 4	-
Artykuł 5	-
Artykuł 6	-
Artykuł 7	Artykuł 107
Artykuł 8	Artykuł 108
Artykuł 9	-
Artykuł 10	-
Artykuł 11	-
3. Rozporządzenie (WE) 814/2000	
Rozporządzenie (WE) 814/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 47 ust. 1

Artykuł 2	Artykuł 47 ust. 2
Artykuł 3	-
Artykuł 4	-
Artykuł 5	-
Artykuł 6	-
Artykuł 7	-
Artykuł 8	Artykuł 47 ust. 5
Artykuł 9	-
Artykuł 10	Artykuł 47 ust. 4 oraz art. 112
Artykuł 11	-
4. Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005	
Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 9
Artykuł 8	Artykuł 102
Artykuł 9	Artykuł 60
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 16
Artykuł 13	Artykuł 19
Artykuł 14	Artykuł 17

Artykuł 15	Artykuł 18
Artykuł 16	Artykuł 42
Artykuł 17	Artykuł 43 ust. 1
Artykuł 17a	Artykuł 43 ust. 2
Artykuł 18	Artykuł 24
Artykuł 19	Artykuł 26
Artykuł 20	Artykuł 27
Artykuł 21	Artykuł 28
Artykuł 22	Artykuł 31
Artykuł 23	Artykuł 32
Artykuł 24	Artykuł 33
Artykuł 25	Artykuł 34
Artykuł 26	Artykuł 35
Artykuł 27	Artykuł 43 ust. 1
Artykuł 27a	Artykuł 43 ust. 2
Artykuł 28	Artykuł 36
Artykuł 29	Artykuł 37
Artykuł 30	Artykuł 53
Artykuł 31	Artykuł 54
Artykuł 32	Artykuł 56 i art. 57
Artykuł 33	Artykuł 56 i art. 58
Artykuł 34	Artykuł 45
Artykuł 35	-
Artykuł 36	Artykuł 50
Artykuł 37	Artykuł 49
Artykuł 38	-

Artykuł 39	-
Artykuł 40	-
Artykuł 41	Artykuł 112
Artykuł 42	-
Artykuł 43	Artykuł 109
Artykuł 44	Artykuł 103
Artykuł 44a	Artykuł 113 ust. 1
Artykuł 45	Artykuł 105 ust. 1 oraz art. 106 ust. 3 i 4
Artykuł 46	-
Artykuł 47	Artykuł 113
Artykuł 48	Artykuł 114
Artykuł 49	Artykuł 115
5. Rozporządzenie (WE) nr 485/2008	
Rozporządzenie (WE) nr 485/2008	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 79
Artykuł 2	Artykuł 80
Artykuł 3	Artykuł 81
Artykuł 4	-
Artykuł 5	Art. 82 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 6	Artykuł 82 ust. 4
Artykuł 7	Artykuł 83
Artykuł 8	Artykuł 103 ust. 2
Artykuł 9	Artykuł 86
Artykuł 10	Artykuł 84
Artykuł 11	Artykuł 85
Artykuł 12	Artykuł 106 ust. 3

Artykuł 13	-
Artykuł 14	-
Artykuł 15	Artykuł 87
Artykuł 16	-
Artykuł 17	-

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁵¹

Dziedzina polityki Tytuł 05 Dział 2

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy (ramy prawne dla WPR po 2013 r.)

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**⁵²

⁵¹ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

⁵² O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

x Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

x Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie*

W celu dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, WPR ma następujące cele:

- rentowną produkcję żywności;
- zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi i działania na rzecz klimatu;
- zrównoważony rozwój terytorialny.

1.4.2. *Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cele szczegółowe dziedziny polityki 05:

Cel szczegółowy nr 1:

Zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych

Cel szczegółowy nr 2:

Rekompensowanie trudności związanych z produkcją na obszarach ze szczególnymi naturalnymi ograniczeniami

Cel szczegółowy nr 3:

Realizowanie działań związanych z przeciwdziałaniem zmianie klimatu i przystosowaniem się do niej

Cel szczegółowy nr 4:

Zarządzanie budżetem UE (WPR) zgodnie z wysokimi standardami zarządzania finansowego

Cel szczegółowy dla ABB 05 02 - interwencje na rynkach rolnych:

Cel szczegółowy nr 5:

Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym

Cel szczegółowy dla ABB 05 03 – pomoc bezpośrednia:

Cel szczegółowy nr 6:

Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności

Cele szczegółowe dla ABB 05 04 – rozwój obszarów wiejskich:

Cel szczegółowy nr 7:

Promowanie ekologicznego wzrostu poprzez innowacje

Cel szczegółowy nr 8:

Wspieranie zatrudnienia na obszarach wiejskich oraz wspomaganie zachowania struktur społecznych w obszarach wiejskich

Cel szczegółowy nr 9:

Poprawa gospodarki wiejskiej oraz promocja dywersyfikacji

Cel szczegółowy nr 10:

Uwzględnienie różnorodności strukturalnej systemów rolniczych

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ

Na tym etapie niemożliwe jest określenie celów ilościowych w odniesieniu do wskaźników wpływu. Choć polityka może mieć określony kierunek, to ogólne wyniki gospodarcze, środowiskowe i społeczne mierzone tymi wskaźnikami będą ostatecznie zależały od wpływu szeregu czynników zewnętrznych, które, jak wskazują ostatnie doświadczenia, stały się znaczące i nieprzewidywalne. Prowadzona jest dalsza analiza, które będzie gotowa dla okresu po 2013 r.

W odniesieniu do płatności bezpośrednich państwa członkowskie będą miały możliwość postanowienia, w ograniczonym zakresie, o wdrożeniu określonych elementów systemów płatności bezpośrednich.

W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich oczekiwane wyniki i wpływ będą zależały od programów rozwoju obszarów wiejskich, które państwa członkowskie przedłożą Komisji. Państwa członkowskie zostaną poproszone o wyznaczenie celów w swoich programach.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływ

Wniosek obejmuje utworzenie wspólnych ram monitorowania i oceny w celu mierzenia wyników wspólnej polityki rolnej. Ramy te obejmują wszystkie instrumenty odnoszące się do monitorowania i oceny środków WPR, a w szczególności do płatności bezpośrednich, środków rynkowych, środków rozwoju obszarów wiejskich i do stosowania zasady wzajemnej zgodności.

Wpływ tych środków WPR jest mierzony w odniesieniu do następujących celów:

a) rentownej produkcji żywności, z akcentem na dochód z działalności rolniczej, wydajność rolnictwa i stabilność cen;

- b) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań na rzecz klimatu, z akcentem na emisję gazów cieplarnianych, różnorodność biologiczną, gleby i wodę;
- c) zrównoważonego rozwoju terytorialnego, z akcentem na rozwój obszarów wiejskich, wzrost gospodarczy i ubóstwo na obszarach wiejskich.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa zestaw wskaźników właściwych dla tych celów i obszarów.

Ponadto w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich proponuje się wzmocniony wspólny system monitorowania i oceny. Celem tego systemu jest a) zaprezentowanie postępów i osiągnięć w dziedzinie polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz dokonanie oceny wpływu, efektywności, skuteczności i znaczenia interwencji z zakresu polityki rozwoju obszarów wiejskich, b) przyczynianie się do lepszego ukierunkowania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz c) wspieranie wspólnego procesu uczenia się w odniesieniu do monitorowania i oceny. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – opracuje wykaz wspólnych wskaźników związanych z priorytetami polityki.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona (-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Aby osiągnąć wieloletnie cele strategiczne WPR, które są bezpośrednim odzwierciedleniem strategii „Europa 2020” dla europejskich obszarów wiejskich, oraz aby spełnić odpowiednie wymogi Traktatu, wnioski mają na celu utworzenie ram prawnych dla wspólnej polityki rolnej dla okresu po roku 2013.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii

Przyszła WPR nie będzie polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Tym samym WPR, jako prawdziwie wspólna polityka, w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi.

Jak wspomniano w komunikacie Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020”⁵³, WPR jest prawdziwie europejską polityką. Zamiast tworzyć 27 oddzielnych strategii i budżetów w dziedzinie rolnictwa państwa członkowskie łączą dostępne zasoby na potrzeby jednej europejskiej polityki z jednym europejskim budżetem. To naturalnie oznacza, że na WPR przypada znacząca część budżetu UE. Podejście to jest jednak bardziej efektywne i ekonomiczne niż nieskoordynowane podejście krajowe.

⁵³ COM(2011)500 wersja ostateczna z 29 czerwca 2011.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na podstawie oceny bieżących ram politycznych, szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analizy przyszłych wyzwań i potrzeb dokonano wyczerpującej oceny skutków. Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi legislacyjnemu.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wnioski ustawodawcze dotyczące niniejszej oceny skutków finansowych należy postrzegać w szerszym kontekście wniosku dotyczącego jednego ramowego rozporządzenia zawierającego wspólne przepisy w odniesieniu do wspólnych strategicznych funduszy ramowych (EFRROW, EFRR, EFS, Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Morski i Rybacki). To rozporządzenie ramowe w istotny sposób przyczyni się do redukcji obciążenia administracyjnego, do wydatkowania środków UE w sposób efektywny i do wprowadzenia uproszczenia w praktyce. To podkreśla także nowe koncepcje wspólnych ram strategicznych dla wszystkich wymienionych funduszy i przyszłych umów o partnerstwie, które również obejmą te fundusze.

We wspólnych ramach strategicznych, które zostaną określone, cele i priorytety strategii „Europa 2020” zostaną przełożone na priorytety dla EFRROW oraz EFRR, EFS, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, co zapewni zintegrowane wykorzystanie funduszy do osiągnięcia wspólnych celów.

We wspólnych ramach strategicznych określone zostaną również mechanizmy koordynacji między innymi istotnymi instrumentami i strategiami Unii.

W odniesieniu do WPR osiągnięte ponadto zostaną znaczące synergie i uproszczenia poprzez harmonizację i dostosowanie zasad zarządzania i kontroli dotyczących pierwszego (EFRG) i drugiego (EFRROW) filaru WPR. Należy zachować silne powiązanie między EFRG i EFRROW i utrzymać struktury już istniejące w państwach członkowskich.

1.6. **Czas trwania działania i jego wpływ finansowego**

x Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania (w odniesieniu do projektów rozporządzeń w sprawie systemów płatności bezpośrednich, rozwoju obszarów wiejskich i przepisów przejściowych)**

– x od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

– x Czas trwania wpływu finansowego: okres przyszłych wieloletnich ram finansowych. W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich wpływ na płatności będzie trwał do 2023 r.

x Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania (w odniesieniu do projektu rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku i rozporządzenia horyzontalnego)**

– Wprowadzenie w życie od 2014 r.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania⁵⁴

x **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty⁵⁵
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

x **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

Uwagi:

Nie ma znaczących zmian w porównaniu z sytuacją obecną, tj. większość wydatków związanych z wnioskami ustawodawczymi w sprawie reformy WPR będzie zarządzana w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Bardzo niewielka część nadal jednak będzie podlegać bezpośredniemu zarządzaniu scentralizowanemu przez Komisję.

⁵⁴ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁵⁵ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Pod względem monitorowania i oceny WPR Komisja co cztery lata przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, przy czym pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone nie później niż pod koniec 2017 r.

Jest to uzupełnione przepisami szczegółowymi we wszystkich obszarach WPR, a różne wyczerpujące wymogi w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania zostaną określone w przepisach wykonawczych.

Jeżeli chodzi o rozwój obszarów wiejskich, istnieją również przepisy dotyczące monitorowania na poziomie programu, które zostaną powiązane z innymi funduszami i połączone z ocenami *ex ante*, bieżącymi i *ex post*.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Istnieje ponad siedem milionów beneficjentów WPR otrzymujących wsparcie w ramach różnych systemów pomocy, z których każdy posiada szczegółowe i czasami złożone kryteria kwalifikowalności.

Obniżanie poziomu błędów w obszarze wspólnej polityki rolnej można już uznać za tendencję. Najnowszy poziom błędów, wynoszący niemal 2 %, potwierdza zatem ogólną pozytywną ocenę poprzednich lat. Planowane są dalsze starania w celu osiągnięcia poziomu błędów poniżej 2 %.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i jej monitorowania, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnego systemu utworzonego przez rozporządzenie (WE) nr 1290/2005. W rozporządzeniu tym określono istnienie obowiązkowej struktury administracyjnej na poziomie państwa członkowskiego, skupionej wokół akredytowanych agencji płatniczych, które są odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli na poziomie beneficjenta końcowego zgodnie z zasadami określonymi w punkcie 2.3. Co roku kierownik każdej agencji płatniczej jest zobowiązany do przedstawienia poświadczenia wiarygodności, które obejmuje kompletność, dokładność i prawdziwość sprawozdań finansowych, właściwe funkcjonowanie systemów kontroli wewnętrznej oraz zgodność z prawem i prawidłowość transakcji podstawowych. Niezależny organ audytowy proszony jest o wydanie opinii na temat wszystkich tych trzech elementów.

Komisja będzie kontynuować kontrolę wydatków na rolnictwo, stosując podejście oparte na ryzyku, aby zapewnić ukierunkowanie kontroli na obszary najwyższego ryzyka. W przypadku gdy w drodze kontroli zostanie wykazane, że wydatki poniesiono z naruszeniem prawa Unii, Komisja wykluczy odpowiednie kwoty z finansowania z Unii zgodnie z kontrolą zgodności rozliczeń.

Jeżeli chodzi o koszt kontroli, szczegółowa analiza przedstawiona jest w załączniku 8 do oceny skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczemu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnych szczegółowych systemów kontroli i kar w odniesieniu do agencji płatniczych, mających wspólne podstawowe cechy i specjalne zasady dostosowane do specyfiki każdego systemu pomocy. Systemy te zasadniczo zapewniają gruntowną kontrolę administracyjną 100 % wniosków o przyznanie pomocy, kontrole krzyżowe z innymi bazami danych w stosownych przypadkach, a także kontrole na miejscu przed dokonaniem płatności w odniesieniu do minimalnej liczby transakcji, w zależności od ryzyka związanego z danym systemem. Jeżeli te kontrole na miejscu wskazują na dużą liczbę nieprawidłowości, należy przeprowadzić dodatkowe kontrole. W tym kontekście najważniejszym systemem jest Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZIK), który w roku budżetowym 2010 obejmował około 80 % wszystkich wydatków w ramach EFRG i EFRROW. W odniesieniu do państw członkowskich posiadających właściwie funkcjonujące systemy kontroli i niskie poziomy błędów Komisja będzie uprawniona do zezwolenia na zmniejszenie liczby kontroli na miejscu.

W pakiecie ponadto przewiduje się, że państwa członkowskie zapobiegają nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz je wykrywają i korygują, wymierzają skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary określone w prawodawstwie Unii lub w prawie krajowym oraz odzyskują wszelkie nieprawidłowe płatności wraz z odsetkami. Obejmuje to automatyczny mechanizm rozliczania przypadków nieprawidłowości, przy czym jeżeli w ciągu czterech lat od daty wniosku o odzyskanie wierzytelności lub w ciągu ośmiu lat w przypadku postępowań sądowych nie doszło do odzyskania, kwota nieodzyskana obciąża dane państwo członkowskie. Mechanizm ten będzie dla państw członkowskich silną zachętą do możliwie szybkiego odzyskiwania nieprawidłowych płatności.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Kwoty wskazane w tej ocenie skutków finansowych są wyrażone w aktualnych cenach i w zobowiązaniach.

Poza zmianami wynikającymi z wniosków ustawodawczych wymienionych w poniższych tabelach wnioski ustawodawcze powodują dalsze zmiany, które nie mają wpływu finansowego.

W odniesieniu do każdego roku w okresie 2014-2020 nie można na tym etapie wykluczyć stosowania dyscypliny finansowej. Nie będzie to jednak zależało od propozycji reform jako takich, ale od innych czynników, takich jak udzielenie bezpośredniej pomocy lub przyszły rozwój rynków rolnych.

W odniesieniu do pomocy bezpośredniej podwyższone pułapy netto dla 2014 r. (rok kalendarzowy 2013) zawarte we wniosku dotyczącym okresu przejściowego są wyższe niż kwoty przydzielone na pomoc bezpośrednią podane w załączonych tabelach. Celem tego podwyższenia pułapów jest zapewnienie kontynuacji istniejącego prawodawstwa w scenariuszu, w którym wszystkie inne elementy pozostałyby niezmiennymi, bez uszczerbku dla możliwej potrzeby zastosowania mechanizmów dyscypliny finansowej.

Propozycje reform zawierają przepisy zapewniające państwom członkowskim pewien poziom elastyczności w odniesieniu do przydziału pomocy bezpośredniej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią skorzystać z tej elastyczności, będzie to miało w ramach danych kwot finansowych konsekwencje finansowe, których nie można oszacować ilościowo na tym etapie.

W niniejszej ocenie skutków finansowych nie uwzględnia się możliwego wykorzystania rezerwy kryzysowej. Należy podkreślić, że uwzględnione kwoty na wydatki związane z rynkiem opierają się na braku publicznego zakupu interwencyjnego i innych środków związanych z sytuacją kryzysową w dowolnym sektorze.

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Tabela 1: Kwoty dotyczące WPR, w tym kwoty dodatkowe przewidziane we wnioskach w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz wnioskach w sprawie reformy WPR

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
Wieloletnie ramy finansowe										
Dział 2										
Pomoc bezpośrednia oraz wydatki związane z rynkiem (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Szacowane dochody przeznaczane na określony cel	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Pomoc bezpośrednia i wydatki związane z rynkiem (włącznie z dochodami przeznaczonymi na określony cel)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Rozwój obszarów wiejskich (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Ogółem	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Dział 1										
Badania i innowacje w rolnictwie w ramach wspólnych ram strategicznych	-	-	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Osoby najbardziej potrzebujące	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Ogółem	-	-	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Dział 3										
Bezpieczeństwo żywności	-	-	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Poza wieloletnimi ramami finansowymi										
Rezerwa na wypadek kryzysu w rolnictwie	-	-	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EGF)										
Maksymalna ilość dostępnych środków na rolnictwo: (5)	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
OGÓŁEM										
ŁĄCZNA liczba wniosków Komisji (w ramach WRF oraz poza WRF) + dochody przeznaczane na określony cel	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156

ŁĄCZNA liczba wniosków w sprawie WRF (tzn. z wyłączeniem Rezerwy i EGF) + dochody przeznaczane na określony cel	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393
--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Uwagi:

- (1) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.
- (2) Kwoty te odnoszą się do proponowanego pułapu rocznego dla pierwszego filaru. Należy jednak zauważyć, że proponuje się przeniesienie ujemnych wydatków z księgowego rozliczania rachunków (obecnie pozycja budżetu 05 07 01 06) na dochody przeznaczane na określony cel (pozycja budżetu 67 03). Szczegółowe informacje – zob. tabela dot. szacowanych dochodów na kolejnej stronie.
- (3) Dane liczbowe dotyczące 2013 r. zawierają kwoty odnoszące się do środków weterynaryjnych i fitosanitarnych, a także instrumentów rynkowych sektora rybołówstwa.
- (4) Kwoty zawarte w powyższej tabeli odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty w tabelach zaprezentowanych w poniższych sekcjach zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (5) Zgodnie z założeniami komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna) całkowita kwota 2,5 mld EUR w cenach z 2011 r. będzie dostępna w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji na rzecz zapewnienia dodatkowego wsparcia dla rolników odczuwających skutki globalizacji. Zastosowany w powyższej tabeli podział na lata i bieżące ceny jest **orientacyjny**. We wniosku w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie współpracy budżetowej oraz należytego zarządzania finansami (COM(2011)403 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.) określono całkowitą maksymalną kwotę roczną dla EGF w wysokości 429 mln EUR w cenach na 2011 r.

3.2. Szacowany wpływ na wydatki

3.2.1. Podsumowanie dotyczące szacowanego wpływu na wydatki

Tabela 2: Szacunkowe dochody oraz wydatki na obszar polityki 05 w ramach działu 2

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM 2014-2020
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	123	123						246
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
w tym: ex 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 – Pomoc bezpośrednia (po ograniczeniu)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (po ograniczeniu)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Ogółem	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 3: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do dochodów oraz wydatków WPR w podziale na rozdziały dotyczące budżetu.

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie								OGÓŁEM 2014-2020
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
w tym: kiedyś 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 – Pomoc bezpośrednia – Szacunkowy produkt wynikający z ograniczenia			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 – Rozwój obszarów wiejskich – Szacunkowy produkt wynikający z			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 4: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do wydatków WPR związanych z rynkami.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie	Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020	
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		
		art. 154, 155, 156	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
		wcześniej art. 10	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(2)	wcześniej art. 27 rozp. 1234/2007	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	(3)	wcześniej art. 5 rozp. 637/2008	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
		wcześniej art. 117	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-30,0	-90,0
		art. 21	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
		wcześniej art. 111	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
		wcześniej art. 101, 102	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(4)	art. 16	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
		wcześniej art. 309	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-

OGÓLEM 05 02									
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy (5)		-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Uwagi:

- (1) Zapotrzebowanie na 2013 r. zostało oszacowane w oparciu o Projekt budżetu Komisji na rok 2012 z wyjątkiem (a) sektora owoców i warzyw, którego potrzeby opiera się na ocenie skutków finansowych poszczególnych reform oraz b) wszelkich już uzgodnionych zmian prawnych.
- (2) Kwota dotycząca 2013 r. odpowiada zapisom wniosku Komisji COM(2010)486. Począwszy od 2014 r. działanie to będzie finansowane w ramach działu 1.
- (3) Od 2014 r. finansowanie programu restrukturyzacji bawełny w Grecji (4 mln EUR rocznie) zostanie przesunięte na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Finansowanie dla Hiszpanii (6,1 mln EUR rocznie) zostanie przekazane na system jednolitej płatności od 2018 r. (decyzja została już podjęta).
- (4) Szacunkowy rezultat w przypadku braku zastosowania działania.
- (5) Poza wydatkami w ramach rozdziałów 05 02 oraz 05 03, spodziewane jest finansowanie wydatków bezpośrednich w ramach rozdziałów 05 01, 05 07 oraz 05 08 z dochodów przeznaczonych na EFRG.

Tabela 5: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020
		2013 (1)	2013 po korekcie (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Pomoc bezpośrednia		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Zadeklarowane zmiany											
Stopniowe wprowadzanie EU 12				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Restrukturyzacja sektora bawełny				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Badania kontrolne				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Poprzednie reformy				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Zmiany w związku z wnioskami w sprawie nowej reformy WPR				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
w tym: ograniczenie				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
OGÓLEM 05 03											
Wpływ netto wniosków w sprawie				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3

reformy											
WYDATKI OGÓŁEM		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.

Tabela 6: Części składowe pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
Załącznik II	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska (30%)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Maksymalna kwota przeznaczona na płatności na rzecz młodych rolników (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
System płatności podstawowych, Płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi, dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Maksymalna możliwa kwota do przeniesienia z powyższych źródeł na finansowanie programu dla drobnych producentów rolnych (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
Przesunięcia w sektorze wina, o których mowa w załączniku II ⁵⁶	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Ograniczenie	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Bawelna	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI/ małe wyspy Morza Egejskiego	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

⁵⁶ Pomoc bezpośrednia w latach 2014-2020 obejmuje oszacowanie przesunięcia w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 7: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do środków tymczasowych wobec przyznawania pomocy bezpośredniej w 2014 r.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.
		2013 (1)	2013 po korekcie	2014 (2)
Załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009		40 165,0	40 530,5	541,9
Stopniowe wprowadzanie EU 10				616,1
Badania kontrolne				-64,3
Poprzednie reformy				-9,9

OGÓLEM 05 03				
WYDATKI OGÓLEM		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Zwiększone pułapy netto obejmują oszacowanie przesunięć w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 8: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Środki przyznane na rozwój obszarów wiejskich		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020	
			2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		
Programy rozwoju obszarów wiejskich			14 788,9	14 423,4									
Pomoc dla sektora bawełny - restrukturyzacja	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Produkt wynikający z ograniczenia pomocy bezpośredniej						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Finansowanie BR z wyjątkiem pomocy technicznej	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Pomoc techniczna	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Nagroda za lokalne projekty innowacyjnej współpracy	(4)		-	-	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

OGÓLEM 05 04													
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	189,6	1 105,7
WYDATKI OGÓLEM (przed ograniczeniem)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5

WYDATKI ograniczeniu)	OGÓLEM	(po		14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2
----------------------------------	---------------	------------	--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	------------------

Uwagi:

- (1) Dostosowania zgodne z obowiązującymi przepisami mające zastosowanie jedynie do końca roku finansowego 2013.
- (2) Kwoty zawarte w tabeli 1 (sekcja 3.1) odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4 mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty zaprezentowane w tabeli 8 powyżej zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (3) Kwota dotycząca pomocy technicznej odnosząca się do 2013 r. została opracowana w oparciu o wstępne finansowanie rozwoju obszarów wiejskich (nie uwzględnia przesunięć z pierwszego filaru).

Pomoc techniczna na lata 2014-2020 wynosi 0,25 % całkowitego finansowania rozwoju obszarów wiejskich.

- (4) Ze środków dostępnych na pomoc techniczną.

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznanych środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych.

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM
DG: AGRI								
• Zasoby ludzkie	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Inne wydatki administracyjne	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
OGÓLEM DG AGRI	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
--	--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)	OGÓLEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5	Środki na zobowiązania					
	Środki na płatności					

⁵⁷ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

wieloletnich ram finansowych									
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Szacowany wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych.
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM				
	REALIZACJE											Łączna liczba realizacji	Koszt całkowity	
	Rodzaj realizacji	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji			Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 5: Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym														
- Owoce i warzywa: wprowadzanie do obrotu przez organizacje producentów ⁵⁸	Procent wartości produkcji wprowadzonej do obrotu		830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0			5 810,0	

⁵⁸

W oparciu o wykonanie w przeszłości oraz szacunki w projekcie budżetu na rok 2012. W przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw kwoty są zgodne z reformą tego sektora i – jak już wskazano w sprawozdaniach z działalności do projektu budżetu na rok 2012, produkty znane będą dopiero pod koniec 2011 r.

	przez organizacje producentów w całości tej produkcji																	
- Winorośl: finansowanie krajowe – restrukturyzacja	Liczba hektarów		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Winorośl: finansowanie krajowe – inwestycje			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Winorośl: finansowanie krajowe – destylacja produktów ubocznych	Hektolitry		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Winorośl: finansowanie krajowe – alkohol spożywczy	Liczba hektarów		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Winorośl: finansowanie krajowe – wykorzystanie zagęszczonego moszczu	Hektolitry		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Winorośl: finansowanie krajowe –				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3

działania promocyjne																		
- Inne			720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1			5 452,3
Cel szczegółowy nr 5 – suma cząstkowa:			2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7			18 763,5
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 6: Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności																		
- Bezpośrednie wsparcie dochodów ⁵⁹	Liczba hektarów w objętej płatności (w mln)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0
Cel szczegółowy nr 6 – suma cząstkowa:				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0
KOSZT CAŁKOWITY																		

Uwaga: W przypadku celów szczegółowych nr 1-4 oraz 7-10, realizacje zostaną dopiero określone (zob. sekcja 1.4.2. powyżej).

⁵⁹ W oparciu o potencjalnie kwalifikowalne obszary na rok 2009.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLE M
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie ⁶⁰	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Inne wydatki administracyjne	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								
OGÓLEM	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

⁶⁰

W oparciu o średni koszt 127 000 EUR stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony).

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznanych środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych. Dane za lata 2014-2020 oparte są na wynikach z 2011 r.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (w delegaturach)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁶¹							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 JY	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM⁶²	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

⁶¹ AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy;

⁶² Nie obejmuje pałapu cząstkowego pozycji 05.010404 w budżecie.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- x Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **PROPOZYCJĄ** wieloletnich ram finansowych **NA LATA 2014-2020**.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- X Wniosek/inicjatywa dotycząca rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW) przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem ⁶³	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia

⁶³ Zostanie to określone w programach rozwoju obszarów wiejskich przekazywanych przez państwa członkowskie.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów:	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

Zob. tabele 2 i 3 w sekcji 3.2.1.

⁶⁴

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

